

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: **dr. Lukács László György, dr. Vinnai Győző**

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	17683
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd).....	17683
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	17684
<i>Csárdi Antal</i> (LMP).....	17686
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	17687
<i>Varju László</i> (DK)	17689
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	17690
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	17692
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	17694
<i>Jakab Péter</i> (Jobbik).....	17696
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	17697
<i>Hollik István</i> (KDNP)	17699
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	17701
<i>Böröcz László</i> (Fidesz).....	17703
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	17705
Napirend utáni felszólalók bejelentése	17706

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	17706
<i>Dr. Steinmetz Ádám</i> (Jobbik) - a pénzügyminiszternek - „Igen vagy nem?” címmel.....	17707
<i>Varga Mihály</i> pénzügyminiszter	17708
Viszonzválasz:	
<i>Dr. Steinmetz Ádám</i> (Jobbik)	17708
<i>Varga Mihály</i> pénzügyminiszter	17709
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> és <i>Korózs Lajos</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Hány embernek kell meghalnia?” címmel.....	17710
<i>Dr. Kásler Miklós</i> , az emberi erőforrások minisztere	17710
Viszonzválasz:	
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP).....	17711
<i>Dr. Kásler Miklós</i> , az emberi erőforrások minisztere.....	17711
<i>Varju László</i> (DK) - a pénzügyminiszternek - „Miért nem segít az Orbán-kormány a munkájukat elvesztő százazreknek?” címmel	17712
<i>Varga Mihály</i> pénzügyminiszter	17712
Viszonzválasz:	
<i>Varju László</i> (DK)	17713
<i>Varga Mihály</i> pénzügyminiszter	17714
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	17714
<i>Hohn Krisztina</i> (LMP) - az emberi erőforrások miniszterének - „A szociális dolgozók nélkül nem létezik szociális ellátórendszer” címmel	17715
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	17715
Viszonzválasz:	
<i>Hohn Krisztina</i> (LMP)	17717
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	17717
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	17718
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd) - a pénzügyminiszternek - „Mi folyik itt?” címmel	17718
<i>Varga Mihály</i> pénzügyminiszter	17719

Viszonzválasz:	
Tordai Bence (Párbeszéd).....	17720
Varga Mihály pénzügyminiszter	17720
Dunai Mónika (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mekkora felelősség terheli a koronavírus elleni védekezés folyamatában az intézményfenntartó önkormányzatokat?” címmel.....	17721
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	17722
Viszonzválasz:	
Dunai Mónika (Fidesz).....	17722
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	17723
Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „Egy nappal utána és egy nappal előtte” címmel.....	17723
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	17724
Viszonzválasz:	
Rig Lajos (Jobbik).....	17725
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	17726
Hollik István (KDNP) - a külgazdasági és külügyminiszternek: „Hogyan reagál Magyarország az újabb méltánytalan támadásokra?” címmel.....	17726
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	17727
Viszonzválasz:	
Hollik István (KDNP)	17728
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	17728
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	17729
Dr. Gurmai Zita (MSZP) - a pénzügyminiszternek - „Mikor emeli végre a Kormány a közgyógy-ellátás keretösszegeit?” címmel	17730
Varga Mihály pénzügyminiszter	17731
Viszonzválasz:	
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	17732
Varga Mihály pénzügyminiszter	17732
Bósz Anett (DK) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Mitől félnek?” címmel	17733
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	17733
Viszonzválasz:	
Bósz Anett (DK)	17734
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	17735
Ungár Péter (LMP) - a miniszterelnöknek - „Mi lesz a közalkalmazotti státusszal?” címmel	17735
Varga Mihály pénzügyminiszter	17736
Viszonzválasz:	
Ungár Péter (LMP)	17737
Varga Mihály pénzügyminiszter	17737
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) - a pénzügyminiszternek - „Mi folyik itt?” címmel	17738
Varga Mihály pénzügyminiszter	17739
Viszonzválasz:	
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd).....	17739
Varga Mihály pénzügyminiszter	17740
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz) - az igazságügyi miniszternek - „Mikor fognak bocsánatot kérni?” címmel.....	17740
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	17741
Viszonzválasz:	
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	17742
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	17743

Kálló Gergely (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Mellébeszélés helyett konkrétumokat, avagy mennyit ér egy Vasmű melós?” címmel.....	17743
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	17744
Viszonzválasz:	
Kálló Gergely (Jobbik)	17745
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	17746
Nacsa Lőrinc (KDNP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Milyen intézkedéseket hoztak az ellenzéki vezetéssű önkormányzatok veszélyhelyzet idején?” címmel	17746
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	17747
Viszonzválasz:	
Nacsa Lőrinc (KDNP)	17748
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	17748
Dr. Szakács László (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Melyik az igazi adat?” címmel.....	17749
Varga Mihály pénzügyminiszter	17749
Viszonzválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP).....	17750
Varga Mihály pénzügyminiszter	17750
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	17751
Dr. Fülöp Erik (független).....	17753
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	17755
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	17756
Ander Balázs (Jobbik)	17758
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	17760
Dr. Simicskó István (KDNP)	17761
Ágh Péter (Fidesz).....	17763
Hajdu László (DK)	17764
Varga Zoltán (DK)	17766
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	17768
Az ülés bezárása	17768

Az ülésen jelen volt:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. KÁSLER MIKLÓS emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
23. ülésnapja
2020. május 11-én, hétfőn
(11.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Vinnai Győző és
dr. Lukács László György)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Szép jó napot kívánok!* Tisztelt képviselőtársaim, szeretettel köszöntöm valamennyiüket és köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

A mai napon munkánk segítségével Vinnai Győző és Lukács László György jegyző urak lesznek a segítségünkre.

Köszöntöm a munkatársainkat is, akik változatlanul mindennap jelen vannak és ellájták feladatukat.

Napirend előtti felszólalások következnek. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Párbeszéd képviselőcsoportjából Mellár Tamás képviselő úr „Aktuális kérdésekről” címmel. Parancsoljon, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A kormány néhány napja közzétette a konvergenciaprogramot, amely a 2020-24 közötti időszakra vonatkozik. Ez egy igen fontos dokumentum, hiszen arról ad felvilágosítást, hogy milyen célokat tűz ki a kormány, és hogy ezeket a célokat hogyan próbálja megvalósítani a jelen adott helyzetben.

A konvergenciaprogramban az olvasható, hogy 2020-ban, vagyis az idei esztendőben 3 százalék lesz a gazdasági visszaesés, de jövőre, '21-ben már ismét magas, 4,8 százalékos gazdasági növekedéssel számolhatunk. Jól látszik, hogy a kormány egy V alakú válsággal számol, tehát a válság gyors lefutásával, majd egy gyors felépüléssel. Úgy legyen, azt gondolom, mindannyiunknak ez az érdeke. Egyébként az Európai Unió gazdasági bizottsága is V alakú válságra számít Magyarország tekintetében, de ők sokkal nagyobb, 7 százalékos visszaesést prognosztizálnak erre az esztendőre. Ezzel összhangban az Európai Unió az idénre 7 százalékos munkanélküliségi rátát jelez a magyar gazdaságra, a kormány ennél kevesebbet, 5,6 százalékos munkanélküliségi rátával számol.

Ebből is látszik egyébként, hogy nem fog megvalósulni a miniszterelnök úr ambiciózus terve, mely szerint annyi munkahelyet fogunk teremteni, amennyit a vírus elpusztít, hiába a varázsszókénti gyakori ismétlés és a sok-sok fizetett hirdetés - 15 milliárd forintba fáj ez nekünk, adófizető polgároknak -, ugyanis a miniszterelnöki terv szerint a munkanélküliségi rátának nem szabadna emelkednie, annak a válság előtti 3,5 százalékos szinten kellene maradni, ha anynyi munkahelyet tudunk teremteni. De még jövőre sem lesz 3,5 százalékos a munkanélküliségi ráta, hiszen 2021-re is 4,3 százalékos munkanélküliségi rátát mond a konvergenciaprogram. Ugyancsak nem fog megvalósulni a miniszterelnök másik célkitűzése

sem, hogy az államháztartási hiánynak 2,7 százalékon kell maradnia, tehát 3 százalék alatt kell lennie mindenképpen, mert a konvergenciaprogramban azt olvashatjuk, hogy a hiány az idei esztendőben 3,8 százalék lesz. Ebből következően az adósság/GDP ráta 6,3 százalékkal, vagyis igen jelentős mértékben fog emelkedni, 72,6 százalékra.

Ezen a ponton érdemes emlékeztetni arra, hogy a miniszterelnök úr az elmúlt hetekben a sok-sok kérdésre gyakran azt hangoztatta, hogy nem lehet segélyeket osztogatni, nem lehet támogatásokat adni a magyar embereknek, hanem munkahelyeket kell teremteni azért, mert a segélyek költségvetési hiányhoz vezetnek, a költségvetési hiány pedig államadóssághoz, és az államadósság növekedése egy nagyon rossz dolog, ezt csak a szocialista kormányok teszik meg, de a konzervatív kormány, a Fidesz-kormány nem teszi meg. Valóban, jól látható az elmúlt hetek válságkezeléséből, hogy a kormány be is tartotta ezt az ígését, nem ad segélyeket a rászorulóknak, de a konvergenciaprogramból viszont az olvasható ki, hogy egyfelől nem lesz elegendő munkahely, mert nem teremtenek elegendő munkahelyet, másik oldalról pedig nem képesek megfogni az adósság/GDP hányadost sem, tehát az államadósság is növekszik. Tehát sem elégséges munkahely nem lesz, sem megfelelő szociális támogatás, viszont az adósság/GDP hányados pedig jelentősen növekedni fog.

Az a nagy kérdésem ebben a helyzetben, hogy akkor hová lesz a pénz. Tisztelt kormány, erre kellene válaszolni! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Párbeszéd, a DK és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a választ Orbán Balázs államtitkár úr fogja a kormány nevében megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Kezdeném azokkal a pontokkal, amelyekben egyetértés mutatkozik közöttünk. Nyilván egyetértés mutatkozik közöttünk abban, hogy a koronavírus-járványnak, sajnálatos módon, nemcsak az emberi életre és egészségre vannak hatásai, hanem a gazdaság működésére is. Így mindenki a nyugati világban, indult bármennyire is relatív jó pozícióból, gazdasági visszaesésre számíthat.

Ha jól értelmezem a képviselő úr szavait, abban is egyetértés van közöttünk, hogy Magyarország relatív pozíciói jónak mondhatók nemzetközi összehasonlításban. Ez annak köszönhető, hogy a 2008-2009-es válságkezeléshez viszonyítva nincsenek az országban strukturális problémák. Ha megnézzük azokat a makrogazdasági adatokat, amelyek még a válság begyűrűzése előtt születtek, akkor azok egy prosperáló, egészséges gazdasági szerkezetet mutatnak. Mivel ilyen strukturális probléma nincs, ezért azt feltételezzük, hogy ha a járvány okozta bizonytalanság mérséklődik, nemcsak Magyarországon, hanem az

exportpiacainkon is, akkor a magyar gazdaság is ebből a helyzetből jobban tud kijönni, mint 2008-2009-ben. Ez az egyik része a dolognak.

Ha a nemzetközi összehasonlításokat nézi, képviselő úr, az IMF-nek van olyan európai összehasonlítása, amely azt mondja, hogy Magyarország Málta után a legkisebb gazdaságinövekedés-visszaesést fogja elszenvedni. Reméljük, hogy ezúttal az IMF-nek valami új módszertan alapján, amelyet az elmúlt tíz évben fejlesztettek ki, igaza lesz. Az előrejelzések egyébként valóban úgy hangoznak kormányzati részről, ahogy a képviselő úr említette, tehát az idei évre vonatkozóan GDP-csökkenésre, a jövő év vonatkozásában pedig GDP-növekedésre számítunk. Vannak ennél optimistább előrejelzések is, egyes alkotmányos szervek, például a Magyar Nemzeti Bank ennél optimistább scenáriót rajzol fel, de nekünk az a dolgunk, hogy a legrosszabbra készüljünk, és tegyünk ellene, illetve reménykedjünk a jobb scenáriókban.

Éppen ezért rögzítettük alapállásként - ugyanúgy, ahogy a 2010-ben kormányra kerülő válságkezelési kormány is rögzítette - azokat az alapelveket, amelyek mentén dolgozni szeretnénk. Az az alapelv, amit ön is említett, hogy annyi munkahelyet fogunk teremteni, amennyit a válság elpusztít. Ön ez ügyben kételkedik. Nekem déjá vu érzésem volt, mert 2010 és '14 között öntől és az önhöz közel álló szakértőktől is folyamatosan azt hallottuk, hogy nem fog sikerülni a gazdasági szerkezet átalakítása, azok a válságkezelési intézkedések, amelyeket bevezettünk, nem fognak gazdasági növekedést hozni (*Tordai Bence közbeszól.*), nem fog sikerülni egymillió új munkahelyet létrehozni, nem fog sikerülni (*Tordai Bence: Nem fog sikerülni!*) több mint 12 százalékról 3 százalék közéle hozni a munkanélküliségi adatokat.

(11.10)

Jelentem, képviselő úr, hogy ezeket a célokat, annak ellenére, hogy önök azt mondták, hogy ezek nem sikerülhetnek, ezeket a célokat nekünk mind sikerült elérnünk. Így amikor azokat a célokat meghatározzuk, hogy mindenkin segítünk, akik a koronavírus-járvány gazdasági hatásai miatt szükségét szenvednek, és végső soron vagy a piac és a beruházások, a munkahelyteremtés ösztönzésével, vagy pedig az állam által annyi munkahelyet fogunk teremteni, amennyit a járvány elpusztít, ezért azt szeretném kérni öntől, hogy ugyanezt az alapállásunkat fogadja el, merthogy amikor 2010-ben indultunk, akkor sem fogadta el, és aztán mégis kiderült, hogy nekünk van igazunk, képesek vagyunk az általunk megfogalmazott célokat teljesíteni.

Azt tudom önnek mondani, ha ön és az önhöz közeli szakértők azt mondják, hogy ez nem fog sikerülni, akkor ez az első jel, hogy jó úton járunk. Köszönöm szépen a szót. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Aktuális ügyekről” címmel az LMP képviselőcsoportjából Csárdi Antal képviselő úr

jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Undor és döbbenet lesz úrrá mindenkin, aki kénytelen végignézni vagy megtapasztalni azt a hazugságokkal teletűzdelt leszámolást, amit a magyar kormányzat az önkormányzatokkal szemben tesz, tett, és reméljük, hogy jövő időben ezt már nem kell elmondani. Mindannyian emlékezhetünk pedig arra a mondatra, ami itt, ennek a Háznak a falai között hangzott el Gulyás Gergelytől, hogy Magyarország 3200 önkormányzatának a védekezéshez való hozzájárulása 34 milliárd forintot fog kitenni, s ez a 34 milliárd forint a gépjárműadó helyben maradó része. Ehhez képest a valóság az, tisztelt képviselőtársaim, hogy azóta az önkormányzatok elvesztették az idegenforgalmi-adó-bevételeiket, a budapesti önkormányzatok elvesztették, és ez mind az önök döntése nyomán, a parlamenti bevételeiket, és jól látható módon a budapesti önkormányzatok elkezdtek elveszíteni a kormány által biztosított vagy eddig biztosított beruházási forrásait is.

Csak a szűk közelmúltban a kormányzat elvonta a IX. kerülettől a József Attila Lakótelepi Községi Ház felújítására rendelkezésre álló 400 millió forintot, illetve a VIII. kerület is elbukott több mint 1100 millió forint beruházási összeget. Nem tudok másra gondolni, mint hogy a kormány szigorúan pártpolitikai alapon hozta meg ezeket a döntéseket, és igen, ez Kocsis Máté, a Fidesz frakcióvezetőjének személyes bosszúja, hiszen azt gondolom, hogy nem kell nagyon elmélyülni a politikatudományban ahhoz, ha a Fidesz nagy hatalmú frakcióvezetője szót emelt volna a saját választókerületét is érintő beruházási források elvonása ellen, akkor ez a döntés nem született volna meg. De sajnós azt látjuk, hogy a Fidesz-frakció vezetője sajnós nem fiatal - ezzel magamat is beleértve vagyunk már páran -, de sajnós már nem is demokrata, és felmondták azt a szövetséget, amit a társadalommal kellett volna megkötni.

Mert mit is látunk? Azt látjuk, hogy a magyar kormány hihetetlen nagy tévedésben van akkor, amikor azt gondolja, hogy ezeket a forrásokat Pikó Andrásról vagy Baranyi Krisztinától veszik el. Hihetetlen nagy tévedésben van a kormány, mert ezt a pénzt a VIII., illetve a IX. kerületben élők fogják elveszíteni. Hiszen mi is történik akkor, amikor a kormány elvon 1100 millió forintot a VIII. kerülettől? Nem tud megvalósulni az a bérlakásfejlesztési beruházás, ami például a VIII. kerületi bérlakásban élők életkörülményeit javíthatta volna, és igen, képviselőtársaim, a jelek szerint önöknek nem fontos, hogy még mindig ezek élnek penészedő falak között. El fog maradni a Horváth Mihály tér fejlesztése a döntésük következtében, és meg fog hiúsulni az a bölcsőde- és óvodafejlesztés is, amelynek a kárvallottja nem Pikó András lesz, hanem 2-6 éves gyermekek, illetve az ő szülei.

Azt gondolom, hogy ugyanígy el fog maradni az a beruházás is, ami a SOTE II. számú szülészete elé

tervezett parkolót megvalósítaná, és tovább fog folyni az a sokak által megélt élmény - idézőjelben élmény -, hogy a gyermek érkezésével együtt érkezik a mikuláscsomag is az autó szélvédője alá. Pedig van pénz a költségvetésben, hiszen ugyanez alatt az idő alatt önök elköltöttek 15 000 millió forintot kormánypropagandára, ugyanebben az időszakban elköltöttek élsportra 10 800 millió forintot, és az Eximbank is kapott közel 15 milliárd forintot.

Kérem tisztelettel, ezek a számok tökéletesen igazolják azt, hogy önök azok, akik pártpolitikai leszámolásra használják a válságot, és felmondják a szövetséget a választókkal, a magyar nemzettel, honfitársainkkal. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr napirend előtti felszólalására a választ a kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr adja meg. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nézzük a tényeket! 2010 előtt az önkormányzatok eladósodtak, tönkremenés előtt álltak, és 2010-14 között Magyarország Kormánya 1369 milliárd forint adósságtól szabadította meg az önkormányzatokat. A 2010 előtti kormányzati politika, az MSZP-SZDSZ-kormányok az önkormányzatok gazdálkodását ellehetetlenítették, forrásaik a legalapvetőbb feladataik ellátását sem fedezték.

Számos önkormányzat került a csőd szélére, a kormány ezért részben vagy teljesen átvállalta azokat a feladatokat, amelyeket az önkormányzatok nem tudtak megfelelő és egységes színvonalon ellátni. A konszolidációval egyidejűleg olyan szabályokat alkottunk, amelyek a hitelfelvételt észszerű keretek közé szorítják, ugyanakkor nem akadályozzák meg a települések fejlesztését. A hitel nélkül gazdálkodó 1172 önkormányzat támogatására is kiemelt forrásokat biztosítottunk, róluk sem feledkeztünk meg, ők is komoly forrásokat kaptak, és a feladat-alapú finanszírozásra tértünk át, ami azt jelenti, hogy az önkormányzatok kötött felhasználású támogatásokat kapnak.

Ami pedig a jelenlegi helyzetet illeti, tisztelt képviselő úr, itt is le kell szögezni, és több kormányzati kollégám elmondta már több alkalommal, hogy a kormány szövetségesként számít az önkormányzatokra a járvány elleni védekezésben, és számít arra, hogy a tehervállalásból is kivesszük a részüket az önkormányzatok. Akkor, amikor a kereskedelmi szektor leállása hetente 200 milliárd forint GDP-kiesést jelent, olyan túlzottan talán nem tekinthető, hogy mintegy 34 milliárd forinttal az önkormányzatok is hozzájárulnak a védekezéshez. Ez a gépjárműadót, illetve a parkolást jelenti, de az pedig része a védekezésnek, és helyes intézkedésnek nevezhetjük, mert kevesebben ülnek buszokon és olyan közösségi közlekedési eszközön, ahol a fertőzés veszélye sokkal nagyobb.

Az önkormányzatoknak is át kell alakítaniuk a gazdálkodásukat a jelen helyzetben. Ami az ideai költségvetés összeállításakor még preferencia lehetett, az most már valószínűleg hátrébb sorolódik. A fontossági sorrendben más időket élünk ahhoz képest, mint amikor az önkormányzatok a költségvetésüket tervezték, amikor az önkormányzatok a költségvetésüket elfogadták. Fontos kiemelni, hogy a gépjárműadó nagyságrendjét tekintve az önkormányzati költségvetéseknél a bevételi oldalon 1,2 százalékos súlyt képvisel - 1,2 százalékos súlyt képvisel! -, tehát ez nem jelenti az önkormányzatok tönkretételét. Magyarország önkormányzatai stabil lábakon állnak, stabil gazdálkodást folytattak az elmúlt időkben, úgy, ahogy említettem, a kormányzat önkormányzati politikájának eredményeképpen, ezt nyugodt szívvel elmondhatjuk.

(11.20)

Az önkormányzati hozzájárulás mértéke 34 milliárd forint úgy, hogy az önkormányzatok költségvetése az elmúlt években több száz milliárd forinttal nőtt meg, és most mintegy 1800 milliárd forint az, amiből az önkormányzatok évente gazdálkodnak. Tehát 34 milliárd forint kontra 1800 milliárd forint - ez tehát túlzottan nem tekinthető. Az elmúlt tíz esztendő gazdasági eredményei olyan helyzetbe hozták Magyarország önkormányzatait, amely nyomán a közteherviselelésből könnyebben ki tudják venni a részüket, mint ha ezt 2010 előtt kellett volna megtenniük.

Ami a gépjárműadót illeti: a gépjárműadó-bevétel az utóbbi években az egyetlen osztott adóbevétel volt, az átengedés mértékét, a bevétel önkormányzatokat megillető részét a mindenkori költségvetési törvény határozza meg. A koronavírus-járvánnyal összefüggő védekezési feladatok fedezetének megteremtése az államháztartás valamennyi szereplője részéről hozzájárulást kíván. A gépjárműadó átengedett részének költségvetési törvénytől eltérő rendelkezéseit Magyarország 2020. évi központi költségvetésének a veszélyhelyzettel összefüggő eltérő szabályairól szóló 92/2020. (IV. 6.) számú kormányrendelet rögzíti. Ez alapján a költségvetési törvény vonatkozó rendelkezése szerint a gépjárműadóról szóló törvény alapján a belföldi gépjárművek után a települési önkormányzatok által 2020-ban beszedett gépjárműadó nem illeti meg az önkormányzatokat, az a Járvány Elleni Védekezési Alap fejezet bevételét képezi.

Tisztelt Képviselő Úr! Ami az ön által említett egyedi döntéseket illeti, arra pedig szintén a Magyarország 2020. évi költségvetésének a veszélyhelyzettel összefüggő eltérő szabályairól szóló 92/2020-as kormányrendelet alapján van lehetőség. Az önkormányzatokra számít a kormány. Magyarország eredményes védekezést folytat a vírus elleni küzdelemben, ennek az eredményeit tapasztaljuk, de a veszély még nem múlt el, összefogásra van szükség. Számítunk az önkormányzatokra, és bízunk benne, hogy közösen eredményt érünk el.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Mi lett veled, Magyarország?” címmel a DK képviselőcsoportjából Varju László képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Önök is tudják, hogy nagy a baj. Azt gondolom, hogy ebben senki nem kételkedik. Hol van már Matolcsy György néhány héttel ezelőtti jóslata, hogy 2 százalékos növekedésre lehet számítani? Azóta már az önök korábbi minisztere, Bod Péter Ákos is azt mondja, hogy 4 százalékos zsugorodást lehet várni, és emellett Orbán Viktor is azt mondja - Orbán Viktor Mihály miniszterelnök (*sic!*) -, hogy brutális visszaeséssel lehet számolni. Hát, jó reggelt kívánok, uraim!

De hiába minden, Orbán Viktor magára hagyta a magyarokat, a magyar állampolgárokat. A 3 százalékos hiánytól is el kellett köszönni; erről szól a frissen benyújtott konvergenciaprogramjuk. De az országjelentés már a hibákra is rámutat. Önök az egészségügy és az oktatás leépítését továbbra is folytatni akarják. Az egyetemeket bezárták, a diákokat hazaküldték, most pedig a kórházbezárás előtt a betegeket dobták ki a kórházakból. Önök már azt is beismerték, hogy az önök kormányzata alatt a forint nem fog megerősödni, s a világnak is megüzenték, hogy elfogadták a magyar kormány teljesítményének leértékelését 350 forint alá. Gyenge forintot viszont csak gyenge kormány akarhat, mondta Orbán Viktor, mert tudja, hogy ez nemcsak a saját leértékelődése, hanem ez minden magyar embernek kárt okoz, ezért helyes, ha ma is azt gondolja magáról, hogy miniszterelnökként megbukott.

Magyarországot rossz állapotban érte a gazdasági válság, amit egyébként rosszul is kezel a kormány. A következménye ennek a rekordgyenge forint, az emelkedő infláció, a több százszoros munkanélküliség és a várható újabb kivándorlás, az összeomlott egészségügyi rendszer, ahonnan kidobták az embereket, és a viharvert oktatási rendszer, amelyre rázúdult a baj. Ezért mondom, hogy nagy a baj. Hiába trükköznek a munkanélküliségi adatokkal, százszoros nagyságrendben veszítik el a magyarok az állásukat, a megélhetésüket, és önök lényegében nem segítenek senkinek. Most arra sem lehet számítani, hogy majd külföldön találják meg a boldogulásukat. Sok helyen elsőként a külföldieket és a magyarokat küldték haza.

Éppen ezért kérdezem önöktől, miben reménykedik a magyar kormány. Hogy hazajönnek, akiket elbocsátottak és itthon munkát vállalnak, itthon maradnak, munkát keresnek, vagy abban, hogy újra és újabban vándorolnak majd ki, mert önök képtelenek itthon a megfelelő emelkedő életszínvonal feltételeit biztosítani? A konvergenciaprogram 4 százalékos feletti inflációval számol, ami agyonveri az amúgy is alacsony nyugdíjakat, és ennek következtében a 3 százalékosnál is kevésbé érő nyugdíjemelésük a jövőt is tönkreteszi, mert nincs nyugdíjprémiumra lehetőség, a nyugdíjhazugság kipukkadt. Tudják, a Gyurcsány-kor-

mány volt az, amelyik az igazi 13. havi nyugdíjat biztosítani tudta (*Derűtség a kormánypárti oldalon.*), a válságig fizette is azt, önöknek meg tíz év sem volt elegendő arra, hogy tisztességes nyugdíjemelést csináljanak. Így hát hol van az, hogy Orbán Viktor 14. havi ígéretét valamikor is valóra váltják?! Kérdezem önöket, mikor fogják azt bevezetni.

De mondom, hogy nagy a baj. A kormány nem segít a vállalkozóknak sem, és nem segít a munkavállalóknak. Hiába a könyörgés, hiába a dörgedelmes figyelemfelhívás, a három hónap helyett ezt önök nem hajlandók sem hat hónapra, sem kilenc hónapra kiterjeszteni. Éppen ezért kérdezem, hogy önök, képviselőtársak, egyetértenek-e ezzel. Ezzel az erővel egyébként - csak tartok tőle, nehogy megfogadják Parragh László mondatát, aki azt mondta, hogy különben a lusta magyarok nem rohannának munkát keresni, ha felemelnék ezt a járadékot - önök még egy hónapra is lecsökkentenék, hátha akkor ez megszűnik. De nem nő a családi pótlék, nem kapnak külön pénzt az otthonápolók, nincs pluszbér az orvosoknak, az ápolóknak. Hiába volt minden ígéret, a lakáshitelek törlesztése is nőtt. Viszont jut pénz a vitorláskikötőkre, Mészáros Lőrinc és Orbán Viktor bizniszére.

Azt gondolom, mostanra egyértelművé vált, hogy önök nem tudnak kormányozni. A tíz éve emelkedő és ezermilliárdokkal támogatott tevékenységükről leolvadt a máz, csak a félelemépítő és azt keltő propagandára van lehetőségük. Az ellenzéknek itt az idő, mihamarabb készülni kell Magyarország megmentésére, rendbetételére, a felelősök elszámoltatására és a Fidesz utáni köztársaság helyreállítására. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a DK és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Sok témát érintett, voltak köztük egészségügyi témák és voltak gazdaságiak. Engedjem meg, hogy az egészségügyi megközelítéssel kezdjem, mert mégiscsak egy járvány közepén vagyunk. A jó hír az, hogy az új megbetegedések száma csökkenő tendenciát mutat. Azt gondolom, ez egy olyan dolog, aminek önök is örülhetnek, függetlenül attól, hogy az ellenzéki padosorokban ülnek. Ugyanakkor változatlanul az a helyzet, hogy a megbetegedések túlnyomó része, jelentős többsége Budapesten és környékére koncentrálódik. Ezért is van kétféle szabályozás érvényben a megyékben, illetve a központi régióban. Az elmúlt héten fontos lépéseket tettünk az élet újraindítása felé, de az egészségügyi szakemberek óvatosságra intenek, a korlátozásokat csak fokozatosan, szigorú menetrend alapján lehet majd enyhíteni, attól függően, hogy hogyan alakul a megbetegedések száma.

Nem tudom nem felidézni, hogy az elmúlt napokban, a korábbi plenáris ülések alatt önök ugyanilyen

vehemenciával támadták a kormány érettségivel kapcsolatos döntését. Azért hozom ezt föl, mert részben az oktatást is érintette. Jól emlékszem, hogyan támadtak a kormányra amiatt, mert az érettségi megtartása mellett döntött. Az a tény, hogy a diákok 97 százaléka vett rajta részt, miközben szabadságuk volt arra, hogy ne vegyenek részt, ha úgy döntenek, azt bizonyítja, hogy ők is támogatták ezt a megoldást, s ami épp ennyire fontos, az egészségügyi szakemberek is zöld lámpát adtak. A vizsgák egyébként még május 21-éig zajlanak, de már csak kis létszámú tantárgyakból, így a nehezen már túl vagyunk, a történelem-, az irodalom- és a matekérettségén is. Szeretnék köszönetet mondani a tanároknak a pluszmunkáért, a szülőknek a türelemért és a kitartásért, a diákoknak ezen felül azért, mert a rendkívüli körülmények között is felkészültek.

Azért hozom ezt ide, tisztelt képviselő úr, mert az érettségi ügye túlmutat önmagán.

(11.30)

Jól mutatja be, hogy a baloldali pártok ebben a járványhelyzetben a tagadásra, a kákán is csomót keresésre és a kormány üzemszerű támadására állították be a politikájukat, azaz szépen bemutatták, hogy ha baj van, akkor egyáltalán nem lehet rájuk számítani. Fontos tanulság.

Ami a gazdasági vonatkozásokat illeti, az első negyedéves számokon már sajnos látszik a járvány hatása, de ez még csak a márciusi hatásokat foglalja magában, az áprilisi és a májusi számok valószínűleg sokkal-sokkal csúnyábbak lesznek. Sajnos erre kell számítanunk.

Ön sokféle megközelítésből tett javaslatokat. Szeretném önnek elmondani, hogy a kormány álláspontja szerint a legfontosabb most a munkahelyek védelme. Ezért most folyamatosan figyelni kell, hogy hány ember fordul az államhoz segítségért. Most ez a szám valamivel több mint 160 ezer. A cél az, hogy minél kevesebb legyen. Ezért döntött a kormány az adócsökkentésekről, ezért nyújt támogatást, célzott támogatást a bajba jutott szektoroknak, ezért duplázza meg a közmunkakeretet. A honvédség is toborzásba kezdett, és az állami cégek is felméri, hogy hogyan tudnak új munkatársakat felvenni feladatuk ellátásához. Hogy még egy fontos intézkedést mondjak, a kormány bevezette a bértámogatást is. Ennek keretében már közel 4 ezer munkavállaló jelentkezett, és vállalta, hogy megtart 54 ezer munkahelyet. Ha nem lenne a bértámogatás, akkor ugyanezek a munkahelyek veszélybe kerülnének. A 13. havi nyugdíjról csak annyit, hogy az ön állításával szemben önök elvették, ez a kormány pedig visszaadja. Pont.

Nos, az önök kritikáit halljuk, de azt gondolom, hogy ha egy pártnak választott tisztségviselői is vannak, akkor a cselekvéssel is kellene foglalkoznia. Azért mondom ezt önnek, mert önöknek van egy közös baloldali főpolgármestere, és ő is - csakúgy, mint ön - a kormánnyal van elfoglalva, Facebook-politizálást folytat, és két dolog elől látványosan menekül. Az

egyik a cselekvés, az érdemi cselekvés, a másik pedig a felelősség. Ez azért nem helyes, tisztelt képviselő úr, mert fenntartóként lenne dolga. Nem a sebességhatárokkal kellene foglalkoznia most, arra ráérünk még. Erősebb védelmet kellene biztosítani az idősotthonoknak. Sajnos a járvány leginkább itt terjed, és ennek az lehet az oka, hogy a főpolgármester későn intézkedett, és nem készítette fel az otthonokat a járványra. Ezért arra kérjük főpolgármester urat, hogy koncentrálja minden energiáját a fővárosi idősotthonokra, mert akkor lehet újraindítani a budapesti életet, ha csökken az ottani halálesetek száma. Ha közreműködésre, ha támogatásra van szükségük, akkor a kormány ezt meg fogja adni. Köszönöm, hogy meghallgattott. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Aktuális ügyekről” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Tóth Bertalan frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az a tiszteletteljes kérdésem a kormánypárti képviselőkhöz, az itt ülő államtitkárokhoz, hogy mit akarnak még, és mire várnak még. Korlátlan felhatalmazással rendelkeznek, azt és úgy alakítanak át a veszélyhelyzetben, ahogyan akarnak. Akkor árulják el nekem, hogy miért plakátkampányra költenek, miért plakátkampányt csinálnak ahelyett, hogy megvédenék az embereket. Miért az államtitkárok fizetését emelték meg két év alatt 75 százalékkal? Miért nem a legkisebb nyugdíjakat vagy éppen az orvosok, ápolók, mentősök bérét? És legfőképpen miért beszélnek összevissza? Először azt mondják, hogy nem zárják be az iskolát, majd bezárják. A pestiek nem mehetnek vidékre, majd mehetnek. Azt mondják, nem kell maszk, aztán meg kell maszk. Azt mondják, nem kell tömeges tesztelés, utána meg kell a tömeges, nagy mennyiségű tesztelés. Minden egészségügyi ellátáshoz kell a teszt, majd azt mondják, hogy mégsem kell minden ellátáshoz a teszt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elképesztő, hogy propagandával akarják elfedni a valóságot, de rossz hírem van: nem fog menni. Mert amíg önök a saját hatalmuk bebetonozásával, a felhatalmazási törvény által biztosított felhatalmazással, demokráciarombolással vannak elfoglalva, addig emberek halnak meg, mert kirakták őket a kórházakból úgy, hogy nem tesztelték őket, nem készítették fel a családjukat, nem értesítették az önkormányzatokat. Emberek halnak meg, mert nem védték meg őket, egészségügyi dolgozók vagy akár a szociális otthon lakói, pedig a védelem a kormány feladata lenne. Emberektől veszik el a gyógyulás esélyét, mert az elmúlt másfél hónapban mintegy egymillió magyar ember nem jutott hozzá a szükséges egészségügyi alapellátáshoz. A Kásler Miklós által vezetett Emberi Erőforrások Minisztériuma intézkedései miatt eljutottunk oda, hogy az alapellátás leállításának ma már több áldozata lehet, mint a

koronavírus-járványnak. És ne feledjük, úgy nem juttattak hozzá az emberek az ellátáshoz, hogy fizették érte a közterheket, a kormány pedig nem nyújtott érte semmit. És lehet, hogy Kásler miniszter úr az emberi tragédiákat szórakoztató történetként fogja fel (*Németh Szilárd István: Nem igaz!*), mi nem.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesznek korlátlan felhatalmazása van. Akkor miért nem használja a munkahelyek megvédésére? Miért nem használja arra, hogy ne maradjanak pénz nélkül a családok a válság idején? Dolgozni akaró és dolgozni képes emberek tízezrei kerülnek az utcára hetente. Háromszor annyian kerülnek utcára, mint ahány munkahely megtartását támogatja a kormány. Egyes felmérések szerint minden ötödik magyar embernek csökkent a jövedelme a válság következtében. Minden tizedik elveszítette az állását. Tudjuk, hogy ötből négy embernek nincs megtakarítása. Mindez elképesztően nehéz élethelyzeteket hozhat, és emberi tragédiákhoz vezethet. Azt javaslom fideszes képviselőtársaimnak, hogy nézzenek a szemébe annak az ötven körüli férfinak, akit kirúgtak egy autópári beszállítótól, elhelyezkedésre nincs lehetősége, és megtakarítása sincs, sőt esetleg idős szüleiéről kell gondoskodnia. Mit csináljon? Rajtuk nem segít az óriásplakátokon virító propaganda. Számukra még az álláskereső járadékra történő regisztráció is nehézséget okoz, mert a rendszer nem készült fel a rohamra. Nagyon hosszúak az eljárási határidők.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elmondtam már korábban is: a válság sikeres kezelésének az alapja a bizalom. A bizalom alapja nyílt és őszinte kommunikáció. Az, amit a Fidesz és a kormány csinál, nem az, hanem hazugság, ferdítés, elhallgatás. A sikeres válságkezeléshez az is kell, hogy ne maradjanak pénz nélkül a családok, ne maradjanak pénz nélkül a mikro- és közepes vállalkozások, és ne maradjanak pénz nélkül az önkormányzatok. A Fidesz nemet mondott az emberek védelmére, amikor leszavazta a javaslatainkat. Mi azonban a Fideszre mondunk nemet.

Arra kérünk mindenkit, aki segíteni akar a bajba került honfitársainkon, aki ki akar lábalni a válságból, támogassák azt az emberek védelmében indított petícionkat, amely több követelést is tartalmaz. Követeljük, hogy az állásukat veszített honfitársaink legalább 9 hónapig minimum nettó 100 ezer forintot kapjanak. Követeljük, hogy a 60-65 év közötti munkavállalók, akik elveszítették az állásukat, lehetőség szerint korengedménnyel mehessenek nyugdíjba. Követeljük, hogy azonnal emeljék meg a családi pótlékot, a gyest, a gyetet, az anyasági támogatást, átlagfogyasztásig 3 hónapon keresztül ne kelljen fizetni a gáz-, áram- és távhőszámlákat. Követeljük a nyugdíjak azonnali emelését visszamenőleg 6,5 százalékkal, kezdjék meg a 100 ezer forint alatti nyugdíjak felzárkóztatását, és átlagnyugdíj alatt adjanak 20 ezer forint azonnali segítséget; a mikro- és középvállalkozások védelme érdekében pedig vállalják át a bérek és járulékaik 80 százalékát. Ez a minimum, amit az emberek védelmében meg kell tenni közös jövőnkért, Magyarországért. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP és a DK soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr elhangzott napirend előtti felszólására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Mindnyájan emlékszünk, önök is gyorsan kezelték válságot. Amikor önök egy válságban voltak, gyorsan elvettek egyhavi nyugdíjat minden nyugdíjastól, gyorsan megemelték az áfát, gyorsan elvettek egyhavi bért minden orvostól és ápolótól, gyorsan elvettek egyhavi bért minden rendőrtől és minden közalkalmazottól.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön nyugdíjmelést követelt. Nézzon körbe maga körül! Ha ott találja esetleg Hiller Istvánt, Korózs Lajost, Mesterházy Attilát, Molnár Gyulát, Molnár Zsoltot, Szakács Lászlót, Arató Gergelyt, Gyurcsány Ferencet, Hajdu Lászlót, Oláh Lajost, Vadai Ágneszt, Varju Lászlót és Burány Sándort, kérdezze már meg tőlük, hogy miért döntöttek mégis úgy, hogy elvesznek egyhavi nyugdíjat. Önök itt nyugdíjmelést követelnek, akik a válság idején első lépésként a nyugdíjasoktól vettek el összegeket, vettek el forintot, tisztelt képviselő úr. Ha önöknek fontos, hogy mindenki ki tudja fizetni a rezsizámláját, miért emelték meg a saját kormányzásuk alatt tizenötödik Magyarországon a rezsizámlákat, tisztelt képviselő úr? Miért vettek el a pedagógusoktól bért, miközben mi idén júliustól 10 százalékkal megemeltük a pedagógusok bérét? Önök miért vettek el egyhavi bért az ápolóktól és orvosoktól, miközben mi az ápolók bérét ebben a négyéves időtartamban 72 százalékkal emeltük? Idén januárban már megemeltük 14 százalékkal, és jön még egy újabb 20 százalékos emelés.

Tisztelt Képviselő Úr! Miért vették el a szociális dolgozók egyhavi bérét, amikor mi ebben az esztendőben, a válság és a járvány esztendejében 14 százalékos béremelést hajtunk végre a szociális szférában? Önök áfát emeltek, tisztelt képviselő úr, miközben mi adócsökkentésekben hiszünk, akár a kata, akár a tb-járu-lék, akár a socho, akár más adók tekintetében ezeket elengedjük, hogy megmentsük a munkahelyeket.

(11.40)

Önök jövedéki adót emeltek, önök szuperbruttósítást vezettek be, ami azt jelenti, hogy az emberektől még azt a pénzt is elvették, amit ők soha nem láttak, mert a bérükre rakódó egyéb munkáltatói közterheket is megadóztatták. Önök megszüntették a lakástámogatásokat, és devizahitelbe kergették az embereket a válság ideje alatt is, miközben mi csak bővítjük évről évre a CSOK és a lakástámogatások lehetőségeit Magyarországon. Önök megadóztatták nagyobb mértékben a kafetériát, ha csak a hidegétkeztést néztem, 54 százalékos adómértéket emeltek rá, miközben mi a SZÉP-kártya keretösszegét megemeltük 450 ezer forintról 800 ezer forintra a versenyszférában és 200 ezer forintról 400 ezer forintra a közszférában. Önök

tehát mindenhol csak a megszorításokban bíztak, és közben eladósították Magyarországot.

Ezzel szemben mi a védekezésre koncentráltunk. Tisztelt Képviselő Úr! Ha megnézi Európában és a világon, hogy hol mennyi lélegeztetőgép áll rendelkezésre, ha ezeket 100 ezer lakosra vetíti, akkor azt látja, hogy Magyarországnak ma már olyan értékei vannak, mint nálunk gazdagabb országoknak, sőt jó párat meg is előzünk, mert megelőzzük például Németországot, Ausztriát, Nagy-Britanniát, Lengyelországot, Szlovákiát, Törökországot, Norvégiát, Portugáliát, Svájcot, Olaszországot, Franciaországot, Svédországot vagy Belgiumot a százezer lakosra jutó lélegeztetőgépek arányában.

Ha megnézi, szerencsére Magyarországon a fertőzöttekre jutó halálozási adatok sokkal jobbakként, mint Hollandiában, Olaszországban, Angliában, Belgiumban vagy Franciaországban. Ha megnézi, hogy lakosságárányosan, egymillió lakosra vetítve Magyarországon a halálozási adatok milyenek, akkor szerencsére nálunk kedvezőbbek, mint Észtországban, Törökországban, Romániában, Finnországban, Szlovéniában, Ausztriában, Németországban, Dániában, Portugáliában, Kanadában, Luxemburgban, Svájcban, az USA-ban, Írországon, Hollandiában, Svédországban, Franciaországban, Angliában, Olaszországban, Spanyolországban vagy Belgiumban, tisztelt képviselő úr; pontosan azért, mert a kormány arra használta az önként által nem támogatott törvényes felhatalmazó rendelkezéseit a koronavírus-járvány alatt, hogy gyorsan és hatékonyan tudjon lépni.

Ha az önök álláspontja diadalmaskodott volna itt a parlamentben, és nem kapta volna meg a kormányzat a gyors cselekvés lehetőségét, ezek az adatok sokkal inkább elkésérítőek lennének. De, tisztelt képviselő úr, most is van egy hely, ahol önök is bizonyíthatnának, és ez Budapest és a Pesti úti idősök otthona. De sajnos a járvány leginkább a fővárosi idősök otthonaiban terjed, és ennek az az oka, hogy a főpolgármester, bár rendelkezett korlátlan felhatalmazással, de nem élt olyan gyorsasággal, mint ahogy a kormány ezt megette. (*Kunhalmi Agnes közbeszól.*) Későn intézkedett, nem készítette fel a fővárosi idősotthonokat a járványra, éppen ezért a polgármester úrnak is talán az lenne a leginkább tanácsos, ha minden energiáját a fővárosi idősotthonok védelmére fordítaná, mert nyilván az élet újraindításának feltétele, hogy ott a halálozási számok csökkenjenek. Mert tisztelt képviselő úr, az összes intézményi elhalálozás jóval több mint fele budapesti, és a Pesti úti idősök otthonában történt. Talán érdemesebb lett volna ott gyorsan cselekedni.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok pad-soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! „Ilyenkor hol van az erős Magyarország?” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Jakab Péter frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársak! Orbán Viktor nemrég azt mondta, hogy Magyarország elmúlt száz évében az utolsó tíz év volt a legsikeresebb. Hát, hallhattuk is épp eleget, hogy itt szárnyal a gazdaság, hogy Magyarország jobban teljesít, meg erősödik, ami alapján azért azt gondolná az ember, hogy ha jön egy gazdasági válság, az nem fogja azon nyomban két vállra fektetni ezt az országot. Ehhez képest a miniszterelnök már a válság kezdetén megadta magát, amikor azt mondta, hogy a munkavállalók meg a munkaadók meccseljék le egymással azt, hogy hogyan is lábalunk ki ebből az időszakból, holott már akkor nagyon jól lehetett tudni, hogy ezt a meccset állami segítség nélkül senki nem fogja megnyerni, se a munkaadó, se a munkavállaló. Az eredményt ismerjük.

A hivatalos adatok szerint pillanatok alatt 163 ezer honfitársunk veszítette el az állását, a nem hivatalos adatok alapján pedig félmillióan. Ezek az emberek semmilyen érdemi segítséget nem kaptak a kormánytól azon túl, hogy miniszterelnök úr elrebegett egy halvány ígéretet, hogy majd itt mindenki kap közmunkát 50 ezer forintért, akinek meg nem tetszik, az elmehet katonának.

Képviselőtársak, azért ennél egy picivel többre volna szükség. Például át kellene vállalni a bajba jutott dolgozók bércöltségének a 80 százalékát, vagy meg kellene emelni az álláskeresői járadékot. Ehelyett mi történt? Jött Orbán Viktor jobbkeze, a pártállami Számvevőszék fideszes elnöke, Domokos László, aki minden korábbinál világosabbá tette azt, hogy ez az erős állam hogyan is fog segíteni a bajba jutott polgárokon. Nos, úgy, hogy felszólítja őket, felszólítja a bajba jutott családokat, hogy tessék végre megtanulni spórolni. Tessék végre megtanulni takarékoskodni! - mondják ezt önök akkor, amikor magyarok százezei veszítik el az állásukat. Csak halkán kérdezem, képviselőtársak: ilyenkor hol van az a szárnyaló, az a dübörgő gazdaság? Ilyenkor hol van az erős Magyarország, amelyik megvédi a polgárait, képviselőtársak?! Mert azt látjuk, hogy sehol!

Az elmúlt években önök olyan gazdaságpolitikát folytattak, hogy a magyar emberek kénytelenek üres zsebbel szembenézni ezzel a válsággal. Önök elvették a lakásmegtakarítást, elvették a kafetériát, nemet mondtak a bérunióra, leszavazták a magyarok bérfélesztését, miközben meg két kézzel szórták a pénzt mindenféle felesleges látványberuházásra.

Én elhiszem, elhiszem, hogy önöknek piszok sikeres volt az elmúlt tíz év, csak a magyaroknak nem volt az. Számtalanszor elmondtuk az elmúlt évek alatt, hogy pénzhez kell juttatni az embereket, hogy fel tudjanak készülni egy válságra, mert nincs megtakarításuk. Elmondtuk, hogy emelni kell a béreket, hogy csökkenteni kell az adókat, hogy be kell vezetni a differenciált nyugdíjmelést. Önök valamennyi javaslatunkat leszavazták. Most meg azt mondják, hogy tanuljanak meg az emberek spórolni?! Hát, mégis miből, hogyan? Kevesebb levegőt vegyenek? Miből spóroljanak, képviselőtársak? A 107 ezres minimálbérből? Az 50 ezres közmunkából? A 28 500

forintos minimálnyugdíjból? Ebből kéne átalakítani valahogy a családi kasszát?! Én elhiszem, hogy Domokos Lászlónak a havi 4 millió fizetéséből megy a spórolás, csak az átlag magyar melós ennek pont a huszadát viszi haza; a válság alatt még ennyit se fog. Akkor ebből alakítsuk át a családi kasszát? De rendszerben, nézzünk néhány példát!

Mihez kezdjen az az ember, akinek választania kell, hogy a számlát fizeti ki, vagy az élelmiszert veszi meg? Mi azt mondjuk, hogy vezessünk be számlafizetési moratóriumot, hogy legalább most ne kelljen bajlódni a rezsivel. Önök mit mondanak? Mihez kezdjen az az állampolgár, aki elveszíti az állását, nincsen megtakarítása, három hónap múlva már álláskeresési járadéka sem lesz? Mi azt mondjuk, hogy emeljük meg a járadék összegét, és hosszabbítsuk meg az időtartamát. Én önök mit mondanak azon kívül, hogy közmunka?

Vagy mihez kezdjen az a nyugdíjas, aki nem nagyon tudja, hogy a 2,8 százalékos nyugdíjemeléséből hogy a csudába gazdálkodjon ki egy olyan sertéshúst, aminek az ára nem 2,8 százalékkal emelkedett, hanem 30 százalékkal? Mi azt mondjuk, hogy ebben a helyzetben, legalább most a veszélyhelyzetben legyen hatósági árszabás, hogy az alapvető élelmiszereket normális áron meg tudják venni az emberek. Mi ezt mondjuk. És önök mit mondanak? Mit, képviselőtársak?! - azon kívül, hogy Soros, meg hogy mindenki oldja meg a gondját úgy, ahogy tudja. Képviselőtársak, a válságkezelés nem azt jelenti, hogy kiírjuk a plakátokra 6 milliárdból, hogy „egyetlen magyar sincs egyedül”. Nem, a válságkezelés ott kezdődik, hogy a kormány saját magán kezdi a spórolást, hogy tudjon segíteni a bajbajutottakon.

Ha az Állami Számvevőszék fideszes elnöke nem Orbán Viktor bábjá lenne, akkor például nem a magyar emberek pénztárcájában matatna, hanem felhívna a kormány figyelmét arra, hogy nem biztos, hogy most kell 1700 milliárdot elkölteni a Budapest-Belgrád vasútvonalra, hogy nem biztos, hogy most kell 150 milliárd forintból plakátkampányt megpropagandát folytatni; hogy nem biztos, hogy szét kell osztani 2000 milliárd forintos uniós forrást a haverok között, mert ebből a pénzből akár még munkahelyeket is lehetne megmenteni.

Képviselőtársak, ne a családok kasszájában turkáljanak! Higgyék el, hogy nem fognak ott találni semmit! Nézzenek szét a saját pénztárcájukban, mert ott vannak a milliárdok! A magyar emberek spóroltak már eleget, most végre önök jönnek. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Frakcióvezető úr elhangzott napirend előtti felszólalására a választ a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Egy dologban egyetértünk,

mégpedig abban, hogy a munkahelyek védelmének ebben a helyzetben nincsen fontosabb, és egy olyan területről van szó, amelyen a kormány az elmúlt években azért jócskán többet mutatott, mint pár pusztaszándéknyilatkozat.

Amikor az önök szövetségesei *(Derültség a Jobbik soraiban. Közbeszólás: Bohóc!)* hátrahagyták... Hiába, összeálltak velük. Amikor az önök új szövetségesei hátrahagyták a kormányzást, 12 százalékos volt a munkanélküliség, ezt sikerült 4 százalék alá csökkenteni. *(Z. Kárpát Dániel: Amikor aláírtad a jobbikos aláírásgyűjtő ívet Egerben...)* A foglalkoztatás évtizedes rekordokat döntött, ekkor kapta telibe a járványhelyzet Magyarországot, nemcsak egészségügyi, hanem gazdasági következményekkel is. Bár ez egy új helyzet, nincs okunk arra, hogy az alapvető megközelítéssel változtassunk, mert továbbra is az adócsökkentések jelentik a kulcsot a munkahelyteremtéshez.

(11.50)

Ezért nem kell a bajba jutott szektorokban munkaadói adót fizetni; ezért engedte el a kormány jó pár hónapig a kata-átalányadót, ez több mint 80 ezer vállalkozást segít; és ezért csökken tovább a munkaadói járulékok július 1-jétől. A bajba jutott szektorok célzott támogatást is kapnak, a nagyon nehéz helyzetbe került turizmus például plusz 600 milliárdot.

Hogy további intézkedéseket mondjak, az állami cégeknek fel kell mérniük, hogyan tudnak új munkaadót felvenni a meglévő feladataikhoz. És talán az sem mellékes, önök is foglalkoztak ezzel a témával, hogy a hiteltörlesztéseket a kormány felfüggesztette év végéig; ez a családokat is érinti, illetve a munkaadókat és a vállalatokat is. Ez is védi a munkahelyeket.

Csak hogy a szándék komolyságát és nagyságrendjét érzékeltessem, a gazdaságvédelmi alapon 1345 milliárd forint áll rendelkezésre, tehát amikor ezt kétségbe vonja, akkor egész egyszerűen hazudik, és nem mond igazat.

Most jó pár intézkedést felsoroltam, ezek konkrét intézkedések. Érzékelve az általános kritikájukat, legyenek szívesek elmondani, hogy ezek közül melyiket nem támogatják: az adócsökkentést nem támogatják? Vagy a célzott beruházási programokat nem támogatják? Vagy a hiteltörlesztés felfüggesztését nem támogatják? Legyenek bátrak, és mondják meg, hogy melyiket gáncsolnák el a baloldallal együtt, mert azt látom, hogy abban is hasonultak hozzájuk, hogy a segélyezést terjesztenék ki, nem pedig azokat a programokat, amelyekből végső soron munkahely lesz.

És hallgatjuk itt hétről hétre az ön teátrálisan, és azt is mondhatom, hogy szándékosan agresszívan előadott felszólalásait, és mindig arra gondolunk, hogy mi lenne, ha ezt az energiát azokra a helyekre irányítanák, ahol egyébként megkapták a felelősséget a jobbikosok. Hallgatjuk a hivatkozásait például a munkavállalókra, a melósokra. Mit tettek értük, mondjuk, Ózdon? Megnéztem a statisztikákat, 10 százalék körüli a munkanélküliség Ózdon, és lenne lehetőségük

ezt csökkenteni, de nem tudják. A szavaik hangosak, de a tetteik némák. Némák!

És ha már Ózd: tudják, hogy mit lépett ott a polgármester? Tudják, az, aki privát használta az uszodát: 25 százalékkal csökkentette a köznevelésben és a kulturális ágazatban dolgozók bérét. És aki ezt nem fogadja el, az mehet fizetés nélküli szabadságra. Csak ebben a városban ez több száz főt érint. És ön gyakran osztogat jó tanácsokat azzal kapcsolatban, hogy kik elé álljanak a politikusok, és kiknek nézzenek a szemébe. Hát, akkor most önt kérjük arra, hogy menjen el Ózdra, és nézzen azoknak a szemébe, akiknek csökkentenék a bérét, vagy el is vennék az egészségét. (Z. Kárpát Dániel: *Ha lenyúljátok a forrásaikat...*) És hogyha nem csak üres cirkusz, amit ön hétről hétre előad, akkor bátor lesz, és megteszi. Tegye meg!

Egyébként az ön pártja meglehetősen furcsa utat járt be az elmúlt években. (Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: *Így van.*) Először stílusban, majd utána tartalomban, majd később javaslatokban is teljesen hasonult a baloldali pártokhoz. (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Azt tudnia kell, tudniuk kell, hogy azokkal álltak össze, akik adót növeltek, elbocsátottak és bért koboztak el. (Z. Kárpát Dániel: *Miről beszélés?*) Szóval, azokkal, akik segélyalapúvá tették a magyar gazdaságot. Ez egyébként a maguk dolga, önök döntenek, hogyha politikai számításból összeállnak, de ebből a furcsa szövetségből, tudniuk kell, hogy egyetlenegy darab új munkahely nem lesz. Egyetlenegy sem!

És végezetül még valami. (Z. Kárpát Dániel: *Most ezzel mit akartál mondani?*) Említette az imént a miniszterelnököt. Megtette korábban is. A közösségi oldalán azt a mondatot tulajdonította a miniszterelnöknek, hogy „a szép élethez nem kell állás”, idézőjelbe is tette. A miniszterelnök ilyen sehol nem mondott, maga mégis ezt állította, tehát hazudott. Egyszerűen álhírgyárosnak állt, frakcióvezetőként. Ez nagyon méltatlan. Legyen szíves, fejezze be! (Taps a kormánypártok padsoraiból. - Közbeszólások ugyanonnan: *Szégyen!* - Dr. Völner Pál: *Ilyenek vagytok!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! „Az érettségiről” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett a KDNP képviselőcsoportjából Hollik István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Rendkívüli körülmények között, szigorú biztonsági intézkedések mellett múlt héten az alaptantárgyak írásbeli érettségi vizsgái sikeresen lezajlottak.

Az érettségivel kapcsolatban az első szó természetesen a köszöneté. Köszönetet kell mondanunk elsősorban a tanároknak, hogy rendkívül gyorsan alkalmazkodni tudtak a rendkívüli körülményekhez, és digitális oktatás keretében áldozatos munkával készítették fel a diákokat az érettségire. Köszönet illeti a szülőket, hiszen nekik is nehézség volt, hogy a gyermekeik otthon tanultak. De köszönet illeti az oktatási

kormányzatot is, hiszen gyorsan reagáltak, megalkották a speciális biztonsági intézkedéseket, valamint az ideai érettségi szabályait is. Ennek köszönhetően a tanárok, a diákok egyaránt pontosan tudták, hogy mi a feladatuk, és azt is tudhatták, hogy az érettségi ideje alatt biztonságban lesznek.

És nem utolsósorban büszkék lehetünk az érettségiző diákokra is, hiszen nem ugrottak félre, amikor szembejött az életük első igazán nagy nehézsége, kihívása, hanem a rendkívüli körülmények között is vállalták a megmérettetést, innen is gratulálunk nekik.

Mindamellettt helyes döntés volt az is, hogy a kormány a döntés lehetőségét végső soron a diákok kezébe adta. Eldönthették a diákok, hogy várnak egy évet, vagy most, biztonságos körülmények között érettségiznek le. Ők megértették a kialakult helyzetet. Emiatt a diákok 97 százaléka, több mint 84 ezer fiatal döntött úgy, hogy szembenéz a kihívással, és megírja az érettségét.

Az teljesen világos volt már az érettségi lebonyolítása előtt is, hogy mi a magyar diákok érdeke. Egyrészt az, hogy az egészségüket megóvjuk, másrészt pedig az, hogy még az idén le tudjanak érettségizni, nem veszítve el így egy értékes évet. A kormány éppen ezeknek a szempontoknak eleget téve hozta meg a döntéseit.

Sajnos viszont mégis azt láthatjuk, hogy az ellenzék törekvése végig az volt az elmúlt három hétben, hogy az érettségi ne legyen megtartva. Elevenítsük fel egy pillanatra, hogy bő három hete mit hallgatunk az ellenzektől. Az első hamis állításuk az volt, hogy az érettségét rákényszerítik a diákokra. Ez természetesen nem igaz, ahogy korábban is említettem, a diákok maguk hozhattak döntést erről. Gyurcsány Ferenc, az ellenzék vezetője folyamatosan a kormányzati intézkedéseket támadta, és természetesen ennek keretén belül igyekezett megfúrni a sikeres érettségi lehetőségét is. Tanárok és diákok halálával riogatott, és minden eszközt bevetetőnek talált, hogy megakadályozza az érettségét. Párttársa, Vadai Ágnes több ízben azzal riogatott, hogy nem lesz maszk az érettségire; ehhez egyébként csatlakozott Kunhalmi Ágnes is. Ez a rémhírterjesztés sem állta ki a valóság próbáját, hiszen mindenhol minden szükséges védőfelszerelés rendelkezésre állt.

A legarcátlanabb mégis a magát a fiatalok pártjaként beállító Momentum volt, amelyik nem átalott az érettségi megszervezése ellen aláírásgyűjtésnek álcázott adatbázis-építésbe kezdeni. Úgy látszik, nekik a pártépítés fontosabb, mint 90 ezer diák érettségije. Gratulálunk nekik ezért!

Nem is kaphattak volna egyébként csattanósabb választ Momentumék a fiataloktól, azzal, hogy szinte minden fiatal az érettségét választotta és érettségizni akart. Talán, ha a Momentum elsődleges szempontja nem a kormány támadása, hanem a fiatalok érdeke lett volna, akkor először megkérdezték volna őket, hogy mit is szeretnének.

Tehát ha összegezni szeretnénk, akkor azt mondhatjuk, hogy az ellenzéki hangulatkeltés ellenére a tanárok és a diákok 97 százaléka igent mondott a józan

észre és a felelős döntésekre, betartva az előírásokat, fegyelmezetten és felkészülve elmentek levizsgázni. A tanárok, az oktatásirányítás és a szülők kitűnőre vizsgáztak, a diákok pedig felelős döntésükkel - még az érettségi eredményeinek ismerete nélkül is - bizonyították érettségüket.

Az ellenzék viszont ismét megbukott. Az ismétlővizsgára még van lehetőség, csak annyit kell tenni, hogy pártpolitikai szempontjaik helyett végre a magyar emberek érdekét helyezik az előtérbe. Sok sikert hozzá nekik! (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a választ a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, ön é a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, mindenkinek gratulálunk, és a további megmérettetésekhez is sok sikert kívánunk.

Mindenkinek köszönet, aki az érettségi lebonyolításában közreműködött, tanárként, önkéntes felügyelőként vagy diákokként, akik részt vettek az érettségiben.

(12.00)

Idén valóban minden diák kezébe oda volt téve a lehetőség, hogy ha úgy gondolja, hogy a fokozott biztonsági intézkedések ellenére is úgy tartja biztonságosabbnak, hogy nem most, hanem ősszel vizsgázzik, ezt a lehetőséget biztosítottuk, 3 százaléknian éltek ezzel, 97 százaléknian úgy döntöttek, hogy most teszik le a vizsgát ezen biztonsági intézkedések mellett. Akik a későbbiekben teszik le, elmondtuk, hogy több keresztféléves képzés indításával és más módon is kívánjuk segíteni azt, hogy mind a mostani, mind az őszi érettségi teljes értékű vizsga legyen.

Ez viszont, az egész érettségi kezelése megmutatta, hogy ki az, aki felelősen politizál Magyarországon, a kormánypártok, és ki az, akinek semmi sem drága, ezek az ellenzéki pártok voltak. Egy fiatal számára, talán önök is visszaemlékeznek, képviselőtársaim, azért igencsak feszült időszak az érettségire való készülés. Úgy gondoljuk, hogy tényleg egy óriási megmérettetés előtt állunk, és akkor, amikor a politikusok jó része még igyekszik rá is tenni erre egy lapáttal, és akár még valótlanságokkal is riogat, vagy pártok adatbázis-építés céljából különböző petíciókat indítanak, vagy szakszervezetek bojkottfelhívást tesznek közzé, és más közéleti szereplők is azt mondják, hogy bojkottálják az érettségit, akkor ez bizony nem segít a diákoknak. Nekik az segít, ha megfelelő biztonságos körülmények között tudják az érettségi vizsgájukat letenni.

De látjuk, hogy az ellenzéki pártok a vírushelyzetben is teljesen úgy viselkednek, mint előtte a hétköz-

napokban, és a víruskérdéseket is, bár itt azért fokozottan minden ember egészségéről van szó és a gazdaság teljesítményéről és az élet újraindulásáról, de mégis úgy tekintenek rájuk, mintha a korábbi sima pártpolitikai kérdések lettek volna, és erre a szintre igyekeznek itt is lerántani az egyes kérdéseket.

De szerencsére jól sikerült a felkészülés, hiszen sokan jöttek el, 97 százaléknian is ott voltak, de egyébként nemcsak Magyarországon, hanem Olaszországban, Ausztriában, Németországban, Horvátországban, Lengyelországban, Csehországban, Dániában és Írországon is megtartják az érettségiket, abban az Olaszországban, ahol az egyik legnagyobb méretű volt a fertőzöttség, de Németországban sem alacsony szintű. Sőt, azok az országok, ahol nagyon nagy a fertőzöttség, még az oktatás újraindításán is gondolkodnak, így például mondjuk, Belgium, Franciaország vagy más országok is vagy Svájc, illetőleg Németország is.

Mielőtt ezt a döntést a kormányzat meghozta, nagyon sok mindenkivel konzultált. Konzultált a legkiválóbb virológiai szakemberekkel. Egy videonyilvános tudományos konferencián bárki kérdéseket is feltehetett, és ott több szakember elmondta, hogy ilyen biztonsági intézkedések mellett nincs virológiai kockázata az érettségi megtartásának. De konzultáltunk a Nemzeti Pedagógus Karral, a pedagógusok szakszervezeteivel, különböző érdekképviseletekkel, nyilván itt különböző vélemények elhangzottak, az Oktatási Hivatallal, a Klebelsberg Központtal. Az Országos Diáktanács is véleményt nyilvánított, 19 tagjából 17-en szavaztak az érettségi megtartása mellett.

Így tudott fennakadások nélkül lezajlani. Védőfelszerelések mindenhol rendelkezésre álltak, a tanulók számára több mint 422 ezer maszkot biztosítottunk, amelyeket a terembe való be- és kimenetelkor kellett használni, a teremben pedig saját döntés szerint. A tanárok számára pedig 147 ezer maszkot és ugyanennyi pár kesztyűt, valamint 20 ezer adag kézfertőtlenítőt is kivittünk az iskolákba. Kilenc órakor kezdődött az érettségi, hogy ne a tömegközlekedésben csúcsforgalomban találkozzanak a diákok több emberrel, illetőleg természetesen rendőrök is segítettek az iskolák környékén a forgalmat.

Az idősebb vagy krónikus betegségben szenvedő pedagógusok helyett más kollégák részvételével szerveztük meg a vizsgát. Egy napig, 24 óráig nem nyúlunk az írásbeli vizsgákhoz, pontosan azért, hogy a vírus terjedése ezáltal is kisebb kockázatú legyen. A tudósok véleménye szerint egy nap alatt már nem fertőző papíron a vírus, ugyanakkor a szóbeli vizsgák pontosan azért elmaradtak, hogy ne legyen semmiképpen többletkockázat az érettségi letételével. A termekben tíz, de leginkább annál kevesebb fő vett részt, alapos fertőtlenítés volt, szellőztetés és többszöri takarítás. Igény szerint kollégiumi elhelyezést is egyenként, külön-külön biztosítottunk, illetőleg az iskolákba való bejárást, ahol lehetőség volt, több ajtón keresztül oldottuk meg, hogy még a bejáratnál se találkozzanak a diákok.

Ahogy mondtam, ez egy teljes értékű érettségi mindenki számára, és köszönjük mindenkinek, aki a biztonságos lebonyolításban közreműködött. Az érettségizők is vizsgáztak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), és már az ő döntésük, ahogy képviselő úr mondta, az érettség jele. És az ellenzék is vizsgázott, de elsősorban az jött ki abból, hogy felelőtlenül politizálnak. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! „Aktuális ügy” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Böröcz László képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, egyértelmű, hogy ez a világjárvány nemcsak egészségügyi válságot, de gazdasági válságot is okozott, ámbár az ellenzéki képviselőtársaim elmúlt egy órában elhangzott fejtegetései minthogyha ezt némiképp árnyalnák, vagy nem teljesen világos, hogy ők mit szeretnének.

Az is biztos, és ebben nyilvánvalóan nem értünk egyet, hogy több szempontból is Magyarországnak per pillanat jók a kilátásai. Ez köszönhető egyrészt az emberek fegyelmezettségének, az egészségügyben, illetve a járványhelyzetben dolgozók lelkiismeretes munkájának, és köszönhető annak, hogy a világ legjobb orvosai, kutatói, virológusai dolgoznak a kormány mellett, és adnak a döntéseihez segítséget. Harmadrészt pedig köszönhető annak, hogy Magyarországnak olyan kormánya van, amely meg akarja védeni az embereket, és meg akarja védeni az országot, és tíz éve bizonyította azt, hogy ezt sikeresen is teszi válsághelyzetben is.

Emlékezzünk rá, hogy 2010-ben, amikor a kormány a munkaalapú gazdaság megvalósításáról, az egymillió új munkahelyről beszélt, akkor gyakorlatilag önök, baloldali képviselőtársaim, cinikusan nevettek ezen. De ezek a célkitűzések teljesültek, és a kormány célkitűzései erre a válságra vonatkozóan is teljesülni fognak, azaz meg fogjuk védeni a munkahelyeket, meg fogjuk védeni az embereket, és ahány munkahelyet a válság megszüntet, mi annyit fogunk létrehozni. Mindezt úgy, hogy közben pedig fejlesztjük a gazdaságot.

Persze önök most is gúnyosan mosolyognak, és a felszólalásaikból mást sem lehet hallani, mint hogy nem jó, amit csinál a kormány, úgysem fog sikerülni, és minden rossz itthon. Láthattuk, hogy önöknél egyetlenegy recept működik, amit ismernek, ez adódhat tudáshiányból is akár, segélyeket osztogatni. Mindegy, hogy miből, de osszunk segélyeket, mert az a tuti recept.

Talán a legtalálóbban Margaret Thatcher világított rá az önök gondolkodásmódjára, amikor azt mondta, hogy a szocialistákkal az a baj, hogy előbb-utóbb mindig kifognak mások pénzéből. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból.*)

Mások pénzéből, tisztelt képviselőtársaim. Önök most is, ahogy a 2000-es évek közepén, hiteleket venne fel, segélyeket osztogatnának, és ezáltal kiszolgáltatottá tennék Magyarországot a spekulánsoknak. Önök Gyurcsány Ferenc vezetésével egyszer már bizonyították, hogy mennyire tudnak válságot kezelni. Egyetlenegy módon tudják a válságot kezelni, az emberek megsarcolásával. Elvették a 13. havi nyugdíjat, elvették a közalkalmazottak 13. havi bérért és a családok támogatásait. Önök mindig a megszorításokhoz nyúltak, és ennek eredménye: a kormányzásuk alatt 200 ezer ember veszítette el a munkáját, és megduplázódott, 12 százalékra nőtt a munkanélküliség.

Sajnálom, hogy Varju képviselő úr nincs itt, hiszen arról panaszkodott, hogy ha jól idézem, a 3 százalékos hiánytól el kell köszönni. Azért a DK-s és a szocialista képviselőknek felhívnom a szíves figyelmét arra, hogy önök konjunktúra idején sem voltak képesek arra, hogy 3 százalék alatt egyszer, egyetlenegy évben tartsák a hiányt. Ha nem másért, ezért kellene egy kicsit visszafogottabban kritizálni a kormány működését, tisztelt képviselőtársaim. Hiszen önöknek per pillanat a segélyeken és a hitelfelvételen kívül most sincs semmilyen más víziójuk és koncepciójuk az ország jövőjével kapcsolatban.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány gazdasági akciótervet indított el, és nyilván ennek jelentős része a munkahelyek megvédésére és az újak megteremtésére összpontosul. Ehhez nyújt segítséget a bértámogatás, az adócsökkentés, a járulékkedvezmények, a hitelmoratórium és a nullaszázalékos hitel felvételének lehetősége, amely a vállalatok likviditási helyzetén segítene.

Láthatóan sikeres a már bevezetett bértámogatási rendszer, hiszen az elmúlt héten majdnem megtízszereződött a bértámogatásra vonatkozó igények száma, majdnem 4 ezer munkáltató igényelt közel 54 ezer dolgozó részére bértámogatást. Akár 100 ezer forint fölötti összegű támogatást is megkaphatnak ezek a munkavállalók dolgozónként. Tulajdonképpen, ha a részmunkaidő 50 százalék alá csökken, akkor akár 100 ezer forintot is kaphatnak, ha az 50 százalékot meghaladja, akkor 75 ezer forintot is.

(12.10)

Ilyen szintén, hogy beruházásokat indított el a kormány, hiszen a Külgazdasági és Külügyminisztérium és a Nemzeti Befektetési Ügynökség közös programja alapján több mint 338 vállalat jelezte a kormánynak, hogy beruházásokat indítana 168 milliárd forint értékben. Nyilván ezek is mind-mind ahhoz segítenek, hogy a gazdaságot kihúzzuk a bajból és megvédjük az országot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a választ Schanda Tamás államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az új típusú koronavírus okozta válság tízéves munkánk eredményére jelent veszélyt, ezt jól tudjuk; tíz éve a csőd széléről hozta vissza ezt az országot a polgári nemzeti kormány, és munkaalapú és családbarát Magyarország építésébe kezdett. Soha nem látott szintet ért el a foglalkoztatás, a rendszerváltás óta nem volt ennyire alacsony a munkanélküliség, mint amikor a koronavírus európai terjedése megkezdődött.

Ma a magyar gazdaság sokkal jobb helyzetben van, és sokkal biztosabb lábakon áll, mint 2008 előtt, de ez nem azt jelenti, hogy ne lenne feladat, az van bőven: meg kell védeni a magyar embereket. Ez csak közösen, összefogással sikerülhet. Éppen ezért köszönjük, hogy támogatják a kormányt a koronavírussal szembeni fellépésben. S éppen ezért szomorú, hogy vannak ellenzéki frakciók, amelyek ezt nem teszik, és semmi mással nem foglalkoznak, csak a kormány intézkedéseinek a támadásával, politikai haszonszerzésre akarják felhasználni ezt az időszakot is.

Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország kellő időben hozott döntéseket a magyar emberek egészségének védelme érdekében, hiszen határozott álláspontunk az, hogy az emberi élet az első, a magyar emberek életét kell elsősorban megvédenünk, ezt várják el tőlünk a magyar emberek, ennek kell megfelelnünk.

Tisztelt Képviselő Úr! Ahogyan ön is említette, az is teljesen világos, hogy a koronavírus-járványnak nemcsak egészségügyi, hanem bizony gazdasági következményei is vannak. Ez a vírus és annak a következményei pusztító hatással vannak a munkaerőpiacra is, és magyar emberek, magyar családok megélhetése kerül a vírus miatt veszélybe.

Nincs okunk azonban arra, hogy más irányba menjünk ennek a válságnak a kezelésekor, mint korábban. Azok az irányok, azok az elképzelések, amelyeket 2010-ben a polgári kormány megfogalmazott, ma is érvényesek és jól működő modellek. Egyértelmű továbbra is, hogy munkaalapú gazdaságot, munkaalapú társadalmat kell építenünk. Éppen ezért a magyar kormány álláspontja egyértelmű: a lehető legtöbb munkahelyet kell megvédeni, és amennyit pedig a vírus elpusztít, annyit létre kell hozni.

Tisztelt Képviselő Úr! Ahogyan ön is elmondta, összesen mintegy 163 064 olyan ember van, aki segítségért fordult a kormányhoz, például munkanélküli-segélyért vagy jövedelem pótló támogatásért azért, mert nincsen munkája. Az a feladatunk és az a célunk, hogy az ő számukra mielőbb munkalehetőségeket biztosítsunk, és ha ez nem megy a vállalati piaci szektorban, akkor az állam segítségével tegyük mindezt meg. Éppen ezért a gazdaságvédelmi akcióterv is elsősorban a munkahelyek megvédésére és az új munkahelyek teremtésére összpontosít. Bértámogatást nyújtunk, adót csökkentünk, nullaszázalékos hitelt kínálunk a vállalkozásoknak, illetve felfüggesztjük a hitelek törlesztésére vonatkozó kötelezettséget.

Tisztelt Képviselő Úr! A pénteki adatok szerint 3953 munkáltató igényelte közel 54 ezer dolgozó részére a kormányzati bértámogatást, és ez valóban azt jelenti, hogy egy hét alatt majdnem megtízszereződött a jelentkezők száma. De még fontosabb talán ennél az, hogy ez jól jelzi, hogy a munkavállalók és a cégek is alkalmas eszköznek tartják a nemzeti bértámogatás rendszerét a válság okozta átmeneti problémáik kezelésére. A kérelmek elbírálása pedig folyamatos. Rendkívül gyors határidőt szabtuk a kormányhivatalok számára: nyolc napon belül szükséges, hogy döntsenek az igénylésekről, pontosan annak érdekében, hogy minél hamarabb pénzhez jussanak a munkavállalók.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy a mai napon **napirend utáni felszólalás**ra a következő képviselők jelentkeztek: Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, az LMP-ből; Fülöp Erik képviselő úr, független; Brenner Koloman képviselő úr, a Jobbikból; Z. Kárpát Dániel képviselő úr, szintén a Jobbik képviselőcsoportjából; Ungár Péter képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjából; Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából; Potocskané Kőrösi Anita képviselő asszony, a Jobbik képviselőcsoportjából; Simicskó István képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjából; Ágh Péter képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából; Hajdu László, a DK képviselőcsoportjából és Varga Zoltán képviselő úr, szintén a DK képviselőcsoportjából.

Tisztelt Országgyűlés! Most 12 óra 16 perc van, áttérünk az **azonnali kérdések** tárgyalására.

Jakab Péter frakcióvezető úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mit gondol erről Miniszterelnök Úr?” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes urat jogosította fel. Tisztelettel kérdzem önt, frakcióvezető úr, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Várok. Várok.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A miniszterelnök úrnak a második **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Mit gondol erről, Miniszter úr?” címmel.

Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Tisztelettel kérdzem önt, képviselő úr, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm, inkább megvárnám a miniszter urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A miniszter úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Varga-Damm Andrea képviselő asszony és Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az igazságügyi miniszternek: „Önnek is kettessel kezdődik - mit gondol erről Miniszter Asszony?” címmel. Miniszter asszony távolléte miatt válaszára Völner Pál államtitkár urat jogosította föl. Mivel ezt az azonnali kérdést ezek szerint Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony fogja elmondani, tisztelettel kérdzem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter asszonytól várja a választ.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Megvárjuk miniszter asszonyt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A miniszter asszonynak a második **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Steinmetz Ádám képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „**Igen vagy nem?**” címmel. Steinmetz Ádám képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Honfitársaim! - mindazok, akiknek a személyi száma 1-essel, illetőleg 2-essel kezdődik. Látták azt a képet az interneten, amely úgy fogalmaz: mi lenne, ha a kórházi dolgozók kapnának havi kétmilliót, és a fociistáknak tapsolnánk esténként?

(12.20)

Ez a mém arra utal, hogy ma Magyarországon nem a profinak nevezett labdarúgóknak szurkolnak az emberek, hanem például a marcali ápolóknak, a balatonlellei mentőknek és mindazoknak ebben az országban, akik áldozatos tevékenységükkel havi 150-200 ezer forintot keresnek.

De vajon mi lehet az oka annak, hogy egy sport szerető nemzet egyre több kritikával illeti a közpénzmilliárdokból épült stadionokban csillagászati összegért labdába rúgókat? Nem gondolom, hogy az irigység, mert a minőséget, mint tudjuk, meg kell fizetni. Akkor azért, mert bicskanyitogató szabályok vonatkoznak rájuk? Például az, hogy a Fidesznek köszönhetően évi 500 millió forintig kedvezményesen adózhatnak, aminek eredményeként az állam több millió forint adóbevételről esik el? De miért? - kérdzem én. Hány maszket lehetne venni ebből a pénzből a magyar embereknek is?

Tisztelettel kérdzem továbbá a miniszter urat: nem gondolja, hogy ez a gyakorlat elfogadhatatlan akkor, amikor magyar emberek tízezrei mennek tönkre,

és várnak az államtól segítséget? Támogatja-e az ekhós kedvezményes adózás felső határának 500 millió forintos összegéről 250 millió forintra történő leszállítását? Igen vagy nem? Várjuk választát. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Varga Mihály miniszter úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, miniszter úr, ön a szó.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kétségtelen tény, hogy a járvány, a rendkívüli helyzet mindannyiunktól áldozatvállalást igényel, és mindannyiunkat hozhat nagyon nehéz helyzetbe. Éppen ezért, tisztelt képviselő úr, nem tartom szerencsésnek, hogy ön ebben a helyzetben megpróbál különböző társadalmi csoportokat egymással szembeállítani. *(Moraj az ellenzék soraiban. - Az elnök csenget.)* Itt tulajdonképpen erről van szó, ön kipécézte a sportolókat, a sportból élőket, és most az ő rovásukra próbál meg némi népszerűsége szert tenni.

Tisztelt Képviselő Úr! Ráadásul ön ezt a kérdést a miniszterelnök úrnak már föltette egyszer, még hozzá április 27-én, és miniszterelnök úr határozottan elmondta az álláspontját, amely egyben a kormány álláspontja is. Tehát igen, azt gondoljuk, hogy mindenkinek szüksége van segítségre, de nem lehet adókedvezményektől függővé tenni az egészségügyi ellátás biztonságát, ez teljesen világos és logikus; nem lehet egyik vagy másik év gazdasági év teljesítményétől függővé tenni azt, hogy a kórházaknak mennyi támogatást adunk, hogy az egészségügyben dolgozók mennyi bért kapnak, hogy milyen dologi eszközökkel, gépekkel, beszerzésekkel, látjuk el őket. Ebből a szempontból tehát, képviselő úr, én azt gondolom, hogy az ön kérdése rossz irányba mozog, nem egymással szemben kell, egymás rovására kedvezményeket adni különböző ágazatoknak, hanem azokat a fontos területeket, amelyeknek a működési biztonsága elemi érdekünk, finanszírozni kell.

Másrészt, tisztelt képviselő úr, ön a sportgazdaságról elfeledkeznek, ön csak a profi sportolókat látja, holott nagyon sok másod-, harmadosztályú, megyei I-, megyei II-es vagy BLSZ, budapesti bajnokságos sportolóról van ebben a tekintetben szó. Ők is most állás és megélhetés nélkül maradtak, nekik is szükségük van ezekre a segítségekre. Tehát én azt gondolom, ön mint egykori olimpiai bajnok, joggal támogathatná a sportolókat, és várhatná el, hogy a kormány ezt a kedvezményt ebben a nehéz helyzetben is fenntartsa. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): *(Hangosítás nélkül.)* Tisztelt Miniszter Úr! Én nagyon becsülöm az ön munkáját, de nem a kérdésre válaszolt. *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Nem*

halljuk! - Közbeszólás az ellenzék soraiból: Nincs hang! - Dr. Steinmetz Ádám feltűzi a mikrofonját.) Ön egy korábbi felvetésemre válaszolt, ennek a korábbi javaslatnak semmi köze nincs ahhoz, amit most elmondtam és javasoltam.

Tegyük tisztába a dolgokat, miniszter úr! A jelenlegi szabályozás havi 40 millió forint keretig biztosít kedvező adózást. De tényleg van Magyarországon olyan játékos, aki ennyi pénzt keres, és emellett árnyaiban kevesebb adót fizet, mint bárki más? Mit üzen ezzel a Fidesz? Nem attól lesz sikeres egy sportág, hogy ész nélkül öntjük bele a pénzt, mert attól csak a külföldiek száma emelkedik, nem pedig a nézettség és a színvonal.

Tisztelt Miniszter Úr! A pártok támogatását a válságra tekintettel megfélezték. Helyesen tették. Ezek után támogatja-e a kedvezményes adózás felső határának megféleztését is évi - hangsúlyozom - 500 millió forintról 250 millió forintra? Legyen kedves erre a kérdésre válaszolni! Igen vagy nem? Köszönöm. (Taps az ellenzéki padosorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Varga Mihály miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Én azt gondolom, hogy világosan fogalmaztam az ön kérdésére válaszolva: amikor járványhelyzet van, veszélyhelyzet van, akkor nem az a cél, hogy bármelyik ágazattól is elvonjunk különböző támogatásokat. (Közbeszólások az ellenzéki padosorokból.) És itt különbséget kell tenni, tisztelt képviselő úr, a politikai pártok és a magánszemélyek között. Magánszemélyként senkinek a megélhetését nem lehet veszélyeztetni. Abban a tekintetben önnek viszont teljesen igaza van, hogy a politikai pártok rendelkeznek azzal a rugalmassággal, hogy ebben a helyzetben hozzá tudjanak járulni azokhoz a kiadásokhoz, amit a járványhelyzet előidéz.

Amennyiben pedig, tisztelt képviselő úr, ön nagyon határozottan ragaszkodik ehhez a felvetéséhez, azt javaslom, hogy terjessze be a parlament elé. Ebben a tekintetben nyilván majd a parlamenti képviselők megvizsgálják, megtárgyalják, hogy az ön felvetése jogos és időszerű-e. Én ennek most nem látom aktualitását. Köszönöm. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony és Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Hány embernek kell meghalnia?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára... (Derűtség. - Ungár Péter: Megszoktuk már! Megszoktuk.) Ja, bocsánat, itt van miniszter úr. Csak takarásban volt, és ezért, elnézését kérem, nem vettem észre. Tehát ennek megfelelően Korózs Lajos képviselő úr fogja föltenni ezt a kérdést. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Immáron húsz nap telt el, hogy az MSZP pártelnöke, frakcióvezetője a kórházak vezetőihez kérdéseket intézett. Nagyon egyszerűen megválaszolható kérdéseket tett föl Tóth Bertalan képviselőtársam. Például ilyeneket: mennyi aktív ágy van az ön intézményében; hány beteget kellett hazaküldeni a miniszteri intézkedés következtében; tesztet végeztek-e rajtuk, mielőtt hazaküldték volna őket; az önkormányzatokat értesítették-e; és hány tervezett műtétet halasztottak el? Azt gondolom, nagyon egyszerűek ezek a kérdések, de a mai napig nem kaptunk erre választ, és hangsúlyozom, eltelt már húsz nap.

Aztán itt van a hétvége, újabb és újabb botrányok vannak a magyar közéletben. Kérdezem éppen ezért miniszter urat, mi az oka annak, hogy egyik pillanatról a másikra 4 ezer darab vizsgálati minta eltűnik a Népegészségügyi Központ honlapjáról. Mi az oka annak, és hogyan fordulhatott elő az, hogy az év 12. hetének dokumentumaiban előbb 2855 influenzagyánús mintát tüntetnek föl, majd másnap ez lecsökken 70 darabra? Hogyan fordulhatott elő, miniszter úr, az, hogy azt megelőző heti 1248 adatból egyik pillanatról a másikra 165 darab adat lesz?

Kérdezem éppen ezért, miniszter úr, ki hamisítja az adatokat. Ki hamisítja ezeket az adatokat? Megtisztelő választ várom. Köszönöm szépen. (Taps az ellenzéki padosorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Miniszter úrnak adok szót a válasza. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megtisztelt képviselő úr, hogy konkrét kérdéseket tett fel. Konkrétan válaszolok. A magyar egészségügyben 66 ezer aktív ágy van. A 66 ezer aktív ágyat finanszírozza az Állami Egészségügyi Ellátó Központ, illetve a finanszírozási szervezet, a NEAK.

Az aktív ágyakat megfelelő ütemben, szakmai érvek alapján átalakítottuk a járvány fertőzőttjeinek ellátására.

Tekintettel arra, hogy a járvány görbéje Magyarországon rendkívül kedvezően alakult, négy ütemben tervezük helyreállítani a komplett egészségügyi ellátást.

Május 4-én indult. - Nem május 4-én, hanem május 4-én indult a visszaállítása.

(12.30)

Hány beteg ment haza? Március 14-én 34 százaléka volt üres a kórházi ágyaknak, március 30-án pedig 58 ezer. A miniszteri utasítás arra vonatkozott, hogy 60 ezer ágyat állítsanak készenlétbe, erre a kórházaknak március 6-ától, 7-étől folyamatosan több mint egy hónap állt rendelkezésükre április 19-éig. Végül is 50 ezerben állapítottuk meg a kívánatos számot a legrosszabb esetben. A betegek forgalma, felvétele, elbocsátása a normális rendnek megfelelően történt, mindenki megkapta az értesítést, akit érintett.

A teljesítménye az intézményeknek jelentősen csökkent, körülbelül 50 százalékkal. Folytatom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces válaszra Borbély Ildikó képviselő asszonynak adok szót, ő folytatja. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszter Úr! A válaszában az egyik adatot százalékban adta meg, a másiknál meg közölte, hogy 58 ezer ágy állt üresen. Az egyiknél százalékot, a másiknál meg egy számot mondott.

Miniszter Úr! Én azt szeretném megkérdezni, hogy amikor az ágyak felszabadítása történt, nagypénteken kapták meg a kórházak az utasítást, az ön rendeletét, és négy munkanap állt rendelkezésükre, hogy a 60 százalékát a kórházi ágyaknak szabadítsák fel, akkor most miért van szükség négy ütemre, hogy visszaállítsák a rendes működési módot. A négy ütem, amit ön mond, hogy négy ütemben fogják visszaállítani a rendes működést, hány munkanapra fog kerülni? Hány betegnek kell még meghalnia Magyarországon, mert nem kapja meg az ellátást?

És, miniszter úr, van-e arra adatuk, hogy amióta kitétték a kórházból a betegeket, hányan haltak meg ennek következtében? Hányan vannak ma Magyarországon olyan betegek *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, mint a kismama - a múlt héten elhangzott -, aki meghalt, akik általa haltak meg, hogy a megfelelő ellátást nem kapták meg Magyarországon? Erre tud-e valamilyen szakmai választ adni nekünk? Várom válaszát. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces válaszra illeti meg miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: A hivatalos adatbázisban megtalálja a képviselő úr az influenza és az összes többi megbetegedés okozta számot. Annyit tudok mondani, hogy az év érintett időszakában Magyarországon a halálozás alacsonyabb, mint hosszú éveken keresztül.

Képviselő asszony kérdésére, hogy miért kell négy ütem: azért, mert senki nem garantálja azt, hogy a járvány görbéje mikor emelkedik ismételtén, tehát változatlanul fenn kell tartani a maximális készültséget.

Hogy hány beteg halt meg, azt nem tudom megmondani, hozzám egy jelzés sem érkezett. Azt viszont tudom mondani, hogy egyetlenegy beteg sem halt meg, hála istennek, az Országos Rehabilitációs Intézetben, de a Pesti úti idősok otthonából odaszállítottak közül több mint negyvenen.

Ezek konkrét válaszok, kérem elfogadni és a szavaimat ne félremagyarázní! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Varju László képviselő úr, a DK

képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Miért nem segít az Orbán-kormány a munkájukat elvesztő százezreknek?**” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Abban a helyzetben vagyunk, hogy most már hónapok óta, a vírus megjelenése óta tisztán látható, hogy az Orbán-kormány nem nyújt megfelelő segítséget mindazoknak, akik elveszítik a munkájukat. Tegyük hozzá, hogy azok számát fel sem tudjuk mérni, akik úgy maradtak munka nélkül, hogy nem volt bejelentett munkahelyük, hanem alkalmi munkából éltek, az ő megélhetésükkel önök egyáltalán nem foglalkoznak.

Hogy mekkora a válság, arra egyértelmű az a jelzés, hogy a kormány saját bevallása szerint is az álláshelyek száma jelentősen csökkent, éppen ma hallottuk államtitkár úrtól, hogy ez tovább fog csökkenni, és az áprilisi-májusi adatokban tovább romlik; ezek szerint a napi négyezer állás vagy munkahely elvesztése tovább folytatódik. Tehát nemcsak munkalehetőség nincs, hanem a munkahelyek száma is csökken, sőt mára az ezekhez az adatokhoz való hozzáférést is eltüntették. A kormánynak ma nincs hivatalos statisztikája, hogy a valóságot lehessen látni. A kormánynak a vészhelyzet csökkentésére ható, halogató taktikája nem vált be, magukra hagyták a dolgozókat. A feldokló munkaadónak és munkásoknak mentőövre, bértámogatásra van szüksége, és nemcsak a Fidesz-közeli cégekre gondolok, hanem mindazokra, akiknek az életét kell hogy megmentsem, hiszen a tartalékaikat is felélték már.

Az álláskereső járadékot változatlanul 90 napon tartják, ezt pedig növelni kellene. A járadékigénylés ügymenetét azonban lehetetlen online módon elintézni: hiába szerzi be valaki az összes iratot, túl bürokratikus maga a rendszer, ha valaki az összes iratot nem tudja biztosítani, személyesen is meg kell jelenni; itt teszem hozzá, hogy ezzel egyébként a vírusveszélyt is fokozza.

Kérdezem a miniszter urat, hogy a kormány miért nem segíti a munkájukat elvesztő embereket. *(Taps a DK és az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselő úr sajnos már ennek a kérdésnek a címével is ferdít, de ettől talán nagyobb probléma, hogy ő már úgy érzi, vége van a járványveszélynek. Hát, tisztelt képviselő úr, tájékoztatom arról, hogy még sem a járványnak, sem a járvány által okozott veszélyhelyzetnek nincsen vége, úgyhogy talán bízva rá az emberekre majd, hogyan ítélik meg azokat a lépéseket, amelyeket a kormány tesz a munkanélküliség kezelésére és az állásukat elvesztők megsegítésére.

Másodsorban, tisztelt képviselő úr, nagyon sajnálom, hogy ön itt ült a parlamentben, és államtitkár urat a munkaügyi helyzetről meghallgatta, de nem értette, mert akkor érthette volna azt, hogy azok az intézkedések, amelyeket a kormány hozott, igenis eredményesek és hasznosak voltak, hiszen a bejelentkezők számának ugrásszerű növekedése azt mutatja, hogy ezek igenis jól célzott és megfelelő lépések voltak arra, hogy a munka nélkül maradó embereken tudjunk segíteni.

A kormány három hónapra bértámogatást biztosít, amely a kieső munkaidőre járó arányos berrész 70 százaléka. A kutatás-fejlesztési kapacitások megőrzése érdekében külön támogatást biztosítunk arra, hogy az ebben a munkakörben dolgozók és a mérnöki munkakörben dolgozók bértámogatása 40 százalékos mértékben megvalósuljon. Ha jól figyelt, képviselő úr, akkor hallhatta, hogy a szociális hozzájárulási adó mértékének csökkentésével is segítünk mindenkit, hogy megőrizhesse a munkahelyét, és segítjük, hogy a vállalkozások minél hamarabb, minél gyorsabban képesek legyenek egyébként visszaállítani a foglalkoztatás szintjét.

Ön a kisvállalkozókról beszélt. Képviselő úr, az egyik első intézkedésünk pontosan az volt, hogy a kisvállalati adó mértékét 12 százalékról 11 százalékra csökkentettük. Ez 50 ezer vállalkozásnál fog konkrét segítséget nyújtani.

Úgy érzem tehát, tisztelt képviselő úr, hogy ön nem követi kellő figyelemmel a kormány intézkedéseit. Azt javaslom, hogy nemcsak a Magyar Közlönyt, de akár a híradásokat is kellő figyelemmel tanulmányozza, mert akkor ilyen kérdések feltételére nem kerül sor.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. A miniszter úr sajnálhatja, hogy én itt ülök a parlamentben, de ezt mégiscsak valahogy el kell viselnie *(Varga Mihály: Ebben egyetértünk!)*, mint ahogy azt is, hogy egyébként igen, az 50 ezer vállalkozóval szemben, amit ön itt most említett, igazából 600 ezer vállalkozás van, akinek problémája van, és önök ezt figyelmen kívül hagyják.

Miniszter úr, nem velem vitatkozik, hanem azokkal a gazdaságkutatókkal, akik azt mondják, hogy minden ágazat bizalmi indexe drasztikusan csökkent, leginkább az üzleti szolgáltatásoké. A lakossági pesszimizmus a legnagyobb mértékben a várható munkanélküliség kapcsán jelenik meg, és egyébként, ha a kormánypropaganda kapcsán ez akár még változhat is, ettől még a valósággal önöknek szembe kell nézni. Most ott tartunk, hogy négy-öt hetet, néha két hónapot is kell várni arra, hogy időpontot kapjanak a magyar állampolgárok azért, hogy a munkaügyi szolgáltatásokat igénybe vehessék, és ezek az önök statisztikájában nem szerepelnek.

Százezrek vannak, akik elveszítették a munkájukat, nekik kell segíteni, miniszter úr, erre hívom fel a figyelmét. Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces viszonzásra illeti meg Varga Mihály miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Egyrészt valóban sajnálom, hogy itt ül, de tiszteletben tartom az önre szavazók döntését, úgyhogy ezt ebben az értelemben elfogadom. *(Derűltég a kormánypárti sorokban.)*

De ettől talán fontosabb, hogy kicsit játszunk el a gondolattal, hogy mi történt volna, ha ez az egész járványhelyzet 2008-ban következik be, amikor önök voltak kormányon. *(Nacsá Lőrinc: Így van!)*

(12.40)

Tudja, mennyi volt akkor a munkanélküliség? 8 százalék. És tudja, mennyi volt most? 3,4 százalék. Ég és föld az akkori és a mostani helyzet közötti különbség, és tegye össze a kezeit, hogy Fidesz-KDNP-kormány van *(Derűltég az ellenzéki padosorokban. - Nacsá Lőrinc: És szavazzon ránk!)*, ami a gazdaságot olyan helyzetbe hozta, hogy erre a válságra kellőképpen fel tudtunk készülni.

Úgyhogy, tisztelt képviselő úr, bízom abban, hogy a következő döntéseink is azt a célt fogják szolgálni, ami az egyik legfontosabb gazdaságpolitikai célja ennek a kormánynak, hogy minden magyar embernek, aki állást keres és szeretne elhelyezkedni, munkát tudjunk biztosítani. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Ki vállalja a felelősséget Miniszterelnök úr?” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes, miniszter urat jogosította föl. Tisztelettel kérdezem önt, képviselő asszony, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a válasszal megvárja a miniszterelnök úr jelenlétét.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Megvárom a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő asszony. A miniszterelnök úrnak a második **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Képviselőtársaim! Csárdi Antal képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „Kik láthatatlanok a kormánynak?” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr távolléte miatt válaszára Schanda Tamás államtitkár urat jelölte

ki. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Megvárom a miniszter urat, ha lehet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatnom önt és a tisztelt Házat, hogy a miniszter úrnak a második **szor**on következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia az ön kérdésére.

Tisztelt Országgyűlés! Hohn Krisztina képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**A szociális dolgozók nélkül nem létezik szociális ellátórendszer**” címmel. Tisztelt Képviselő Asszony! A miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. (Hohn Krisztina bólint.) A képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Tisztelettel, Hohn Krisztina képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A járványveszély miatt, illetve a járványhelyzetben példás hozzáállást mutatnak az egészségügyi dolgozók, és ezért a kormány úgy döntött, hogy - nagyon helyesen - egyszeri, 500 ezer forintos plusz-bérmegemlékeztetés részesíti őket valamikor majd a nyár közepén.

Azt szeretném megkérdezni, hogy gondolkodik-e azon a kormány, hogy ugyanezt a szociális dolgozókkal is megtegye. A házigondozásban, az időellátásban, természetesen az idősek otthonában is, valamint a hajléktalanoknál és minden más egyéb területen, most még megfeszítettebb munkát kíván - és életük kockáztatását is tulajdonképpen - ez a járványhelyzet.

Úgy gondolom, hogy a szociális dolgozók, a szociális szférában dolgozók béremelése, bérrendezése régóta várat magára. Már nagyon rég megérett az, hogy kaphassanak egy legalább 30 százalékos béremelést, és az kifejezett kérdésünk és kérésünk, hogy nekik is legalább egy ilyen egyszeri juttatást adjon a kormány. Tesszük ezt különösen azért, mert ha megnézzük azt, hogy több tízezer fő az, akikről ők gondoskodnak naponta, nélkülük az önkormányzatok nem tudnák teljesíteni azt a feladatukat, hogy segítsék ezeket az idős gondozottakat, illetve az idősek otthona sem működhetne nélkülük.

Kérdezem tehát, hogy gondolkodik-e a kormány azon, hogy ezeknek a szociális dolgozóknak egy egyszeri bérmegemlékeztést adjon. Köszönöm. (Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Valóban, ahogy ön is mondta, akikre most még

inkább oda kell figyelniünk, azok nemcsak az egészségügyben, de a szociális szférában dolgozók is, hiszen láthatjuk, hogy a világon mindenhol az ilyesfajta szociális intézmények - pláne minél nagyobbak, annál inkább - gócpontjaivá válhatnak a járvány terjedésének. Szerencsére Magyarországon ugyan fölbukkant a járvány ezekben a szociális intézményekben, de eddig még nem több ilyen intézményben vált ez tömegessé, nem több intézmény vált gócponttá, csak a Pesti úti idősek otthona.

Közismert, hogy Budapest az összes időotthoni kapacitásnak csak a 7 százalékát tartja fenn, tehát az összes ellátottnak, gondozottnak 7 százaléka van ott, de mégis az elhunytaknak 70 százalék fölötti az aránya a fővárosi intézményekben az összes intézményi elhunythoz képest.

Tehát fokozottan oda kell figyelni, ezért a kormányzat nemcsak az állami, de az önkormányzati, alapítványi, egyházi és mások által fenntartott intézményeknek is folyamatosan visz védőfelszereléseket - 3,5 millió maszkot, 1 millió pár kesztyűt, 7560 egyéb egészségügyi védőeszközt szállítottunk ki, és fertőtlenítőszerekből is 2890 liter került ki -, és heti rendszerességgel a központi keretből igyekszünk ezeket pótolni is.

A képviselő asszony kérdése az anyagiakra is irányult. Talán az ön figyelmét sem kerülte el, hogy idén döntött a kormány egy nem egyszeri, hanem már egy folyamatos, minden hónapban bért emelő intézkedésről. 14 százalékkal emeltük egy ágazati összevont pótlékkal az ágazatban dolgozók bérét. Ez 84 ezer dolgozónak átlagosan körülbelül bruttó 30 ezer forintos emelést jelent, és ez nem az első ilyen intézkedés volt, hiszen 2014-ben ágazati bérpótlékot vezettünk be, amely 12 milliárd forint többletet biztosított 90 ezer dolgozónak összességében. 2015-től ágazati bérmegemlékeztetésre került sor, ami abban az évben 7,6 milliárd forint volt, majd a következő esztendőben 66 ezer szakmai munkakörben dolgozó számára összesen 16 milliárd forintnyi többletet jelentett, utána jött az összevont pótlékemelés, tehát itt folyamatosan akár differenciált, akár mindenkire vonatkozó béremelés megtörtént, és ha ezeket ön összeadja, akkor azt láthatja, hogy ha megnézi a 2010-es szociális átlagbért, és megnézi a mostanit az emelés után, akkor azt láthatja, hogy most már 115 százalékkal magasabb az átlagos bér, tehát nem 115 százaléka, hanem 115 százalékkal, több mint kétszeresével magasabb.

Arra fogunk törekedni, hogy ezt a tendenciát a későbbiekben is vigyük, és további emeléseket is végrehajtsunk, (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) de azért ha megnézi, a 2010-es évek derekától itt egy több évenkénti érezhető béremelés megvalósult. Bár nyilván mindnyájan tudjuk... (Az elnök kikapcsolja a mikrofont.), bőven van még mit emelnünk.

ELNÖK: Államtitkár úr, ne haragudjon, de anynyival túlcúsított az időkereten, hogy ami még marad, majd a következő egy percben kell hogy el-

mondja. (Nacsá Lőrinc: Két másodperccel.) Most pedig Hohn Krisztina képviselő asszonya a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Vártam a hosszúra sikeredett válaszból, hogy meghallom azt, hogy igen, vagy azt, hogy nem.

Mert igazából megértem, hogy rengeteg védőfelszerelést hoznak, meg hogy évek óta folyik a bérnövekedés, és minimálbér-emelés is történt, meg garantált bérminimum is, de én azt szeretném kérdezni, hogy megérdemlik a szociális dolgozók, hogy megemeljék a bérüket, vagy nem. Megérdemlik, hogy kapjanak egyszeri 500 ezer forintot, vagy nem? Igen vagy nem? Szerintem ez sokkal rövidebb válasz, és akkor talán még a házelnök úr sem veszi el a hangot, ha csak egy igent vagy egy nemet mond nekem.

Köszönöm szépen. (Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Államtitkár úr, miután megszólított, meg az egy percben is, öné a szó. (Schmuck Erzsébet: Igen vagy nem? - Derültség.)

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Elnézést kérek, ezért a tovább-beszéléseért, tényleg. Tisztelt Képviselő Asszony! Nagyon sok téren igyekeztünk a szociális dolgozók munkáját elismerni akár azzal is, hogy a szociális munka napját munkaszüneti nappá nyilvánítottuk, bár ezt az ellenzéki pártok akkor nem támogatták; és ahogy említettem, ezzel az intézkedéssel átlagosan bruttó 30 ezer forintot havonta idén is többletként megkapnak a szociális dolgozók.

Higgye el, tisztelt képviselő asszony, a következő éveket is igyekszünk majd úgy tervezni, hogy a szociális dolgozók számára minél inkább meg tudjuk emelni a fizetésüket, nemcsak egyszeri alkalmakkor, hanem hónapról hónapra ezt érezzék, kiszámítható és biztonságos legyen. Az előző években is ezt tettük, és a következő években is ezt fogjuk tenni, hogy évről évre ők is lássák a fizetésük növekedését.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Timea frakcióvezető asszony és Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mi folyik itt?” címmel. A miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes, miniszter urat jogosította fel. Tisztelt Képviselő Úr! Mivel Tordai Bence képviselő úr fogja fölteni a kérdést, tisztelettel kérdezem önt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a válasszal a miniszterelnök úr személyes jelenlétét.

TORDAI BENEC (Párbeszéd): Megvárjuk a miniszterelnököt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt, hogy a miniszterelnök úrnak a harmadik **SORON KÖVETKEZŐ** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

(12.50)

Ugyancsak Szabó Timea frakcióvezető asszony és Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselői, tették fel a következő azonnali kérdést, csak az emberi erőforrások miniszterének: „Mi folyik itt?” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

TORDAI BENEC (Párbeszéd): Megvárjuk a minisztert. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt és képviselőtársaimat, hogy a miniszter úrnak a harmadik **SORON KÖVETKEZŐ** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „**Mi folyik itt?**” címmel. Tordai Bence képviselő úré a szó. Parancsoljon!

TORDAI BENEC (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Egyre világosabban látszik, hogy az Orbán-kormány képtelen a gazdasági válság kezelésére. Látszik, hogy önök ott, a Pénzügyminisztériumban elmérték a gazdasági válság mélységét. Aprócska a magyar mentőcsomag, nem én mondom, hanem egyebek között a Bank of America szakértői. Hacsak persze nem számítjuk ide Matolcsy sok ezer milliárdos nagyotmondását, de talán ezt még ön se veszi komolyan. 18 százalékról beszéltek a GDP-arányos mentőcsomag méretét illetően, köze nincs a valósághoz. Ami 18 százalék, az a Tárki friss kutatása szerint azon magyar munkavállalók aránya, akik jelentős jövedelemcsökkenést szenvedtek el a korlátozások miatt. A 40-59 évesek között ez 26 százalék, a Dél-Alföldön 23 százalék, Közép-Magyarországon 22, Közép-Dunántúlon 21 százalék. Tehát az emberek több mint ötöde elvesztette a jövedelme nagy részét vagy egészét ezeken a területeken.

Ehhez képest önök azt mondják még mindig, hogy a munkanélküliségi ráta nem fog megugrani. Orbán Viktor, ugye, azt mondta, hogy mindenki visszakapja a munkáját, vagy egy másikat, 3,5 százalékos rátára számít. A konvergenciaprogram 5,6 százalékos munkanélküliséget jósol még idénre, az EU 7 százalékot, a gazdaságkutatók Magyarországon vagy például Parragh László, az önök nagy barátja, Orbán Viktor tanácsadója 10 százalék vagy afölötti munkanélküliséggel számol. Eközben az államháztartás hiánya ön szerint 2,7 százalék, a konvergenciaprogram, amit frissen nyújtottak be, eszerint 3,8 százalék.

Az első kérdésem az lenne, hogy ki írta a konvergenciaprogramot, ha nem önök, önök önmagukkal vitatkoznak.

A második kérdés: bővíti-e végre az álláskeresési járadékot a kormány? Félmillió ember van rászorulva addig is, amíg Orbán Viktortól nem kapnak friss, új munkahelyet. A harmadik kérdésem: annak a 3 millió embernek, akinek a jövedelme most nem éri el a 100 ezer forintot se, biztosítják-e a válságkezelő alapjövedelmet, ahogy azt a Párbeszéd javasolja? A negyedik: megduplázzák-e az egészségügyben dolgozók bérét? És az ötödik: bevonják-e végre a fideszes oligarchákat a közteherviselésbe, vagyis bevezetik-e a Mészáros-adót? Kíváncsian várom válaszait. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Varga Mihály pénzügyminiszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is tisztázzunk valamit! A válság, a veszélyhelyzet kialakulása márciusra tehető. Igazából a gazdasági adatok is azt mutatják, hogy március második fele és április az, ahol már először lehet érezni ennek a válságnak a hatását.

Tehát ha abból indul ki a képviselő úr, hogy az álláskeresési ellátás három hónapra jár mindenkinek, aki elveszíti esetleg az állását, akkor megállapíthatjuk, hogy senki nem marad jövedelem nélkül. Itt nem arról van szó, amit ön állított a kérdésében, hogy valaki elveszíti a munkáját, és holnaptól kezdve semmiféle jövedelme nincsen, szó sincs erről, tisztelt képviselő úr.

A másik, hogy mekkora ennek az intézkedéscsomagnak a mérete. Többször elmondtuk, önnek is itt a parlamentben, többször hallhatta, de a sajtóban is elmondtuk, hogy milyen tételekből tevődik össze. Ebből a szempontból, bár sok vitám van az Európai Bizottság szakembereivel, mégis inkább nekik hiszek, mint önnek. Ők azt mondták, hogy a magyar GDP 18-20 százaléka tehető. Ha ők ezt mondják, akkor ezt fogadjuk el, tisztelt képviselő úr.

Lehet persze azt mondani, hogy ennél még több kellene, 25 százalék, 30 százalék vagy még ennél is több, és lehet azt mondani, hogy már ez is túl sok, jobb lenne a válság utáni helyzetre is tartalékolni, és ebből a pénzből talán kevesebbet erre fordítani. A kormány itt hozott egy döntést, világos, hogy a hitelmoratóriumtól elkezdve a különböző munkaügyi támogatásokig mi ezt a nagyságrendet tartjuk olyannak, amelyik hatékonyan tud fellépni a válság hatásának a kezelésében.

Végül itt az alapjövedelemre engedjen meg egy mondatot! Ez egy régi vita. Önök azt mondják, hogy úgynevezett helikopterpénzt kéne a társadalomnak adni, szórjuk ki a pénzt, mindegy, hogy van, aki dolgozik, van, aki nem, most mindenkinek jusson valamilyen támogatáshoz. Nem látjuk elérkezettnek ennek az idejét. Továbbra is azt gondoljuk, hogy Magyarországon alapvetően mindenkinek a munkából kell ellátnia magát és a családját. Ehhez kívánjuk biztosítani mindenkinek számára a munkahelyet. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Tordai Bence képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Tisztelt Miniszter Úr! Az öt válasz helyett két fél választ adott. Ezek szerint akkor letagadja vagy elhatárolódik a konvergenciaprogramtól. Tudtommal azt az önök minisztériumában dolgozták ki. Nem értem, hogy miért nem stimmelnek azok a számok, amiket egyik nap bemond a szájával, aztán a másik nap meg beadja írásban az Uniónak, de ez az önök problémája.

A másik: az álláskeresési járadékra az emberek nagy része nem jogosult. Tehát még azoknak is, akik jelentkeznek, hogy elvesztették a munkájukat, több mint fele nem kap semmilyen pénzbeli ellátást, és több százezer olyan ember van, aki be se jelentkezik, mert tudja, hogy nincsen jogosultsága erre, tehát legalább félmillió ellátatlan ember van, aki elveszítette most a munkáját vagy a megélhetését.

Az alapjövedelem és a helikopterpénz. Ha tájékozódott volna, benyújtottuk törvényjavaslatként: a válságkezelő alapjövedelem nem helikopterpénz. A helikopterpénzből mindenki egyaránt kapna, ugyanakkora mértékben. Nem helikopterpénzt javaslunk, egy kipótlást javaslunk 100 ezer forintig. Ez az a minimális összeg, amit mindenkinek garantálni kell a válságban. Úgy látszik, erre nem képesek, nem alkalmasak. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Varga Mihály miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Talán elkerülte a figyelmét, hogy a konvergenciaprogramot nem márciusban, hanem április végéig kellett benyújtania a kormánynak. Tehát ahhoz, hogy a kormány egy megalapozott anyagot küldjön ki az Európai Bizottság számára, nyilván meg kellett várnunk az április végi adatokat, akkor lehetett jogosan és alaposabban fölmérni azt, hogy igazából mekkora az a hatás, amit a járvány, a veszélyhelyzet a magyar gazdaságra kifejt. Ebből a szempontból tehát a konvergencia-program minden száma él és megáll. Azt gondoljuk, hogy április végén az a helyzet, ami a magyar gazdaságban volt, ezt a programot kell hogy visszatükrözze.

Ami a „nem kap semmilyen ellátást” című kérdést vagy felvetést illeti, továbbra is azt tudom mondani, hogy aki bejelentkezik az ellátórendszerbe, annak a magyar gazdaságban van lehetősége arra, hogy valamilyen segítséget biztosítsunk. Aki nem jelentkezik be - és ön ezekről beszél -, azon nem tudunk segíteni, képviselő úr. Bocsánat, de az állampolgárnak legalább azt az egy lépést meg kell tennie, hogy azt mondja, bajban vagyok, segítséget kérek. Akkor a magyar kormány, ahogy a miniszterelnök úr is elmondta, segítséget fog biztosítani. *(Tordai Bence: Hiába kéri! Nem igaz, amit mond! - Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Dunai Mónika képviselő asszony, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mekkora felelősség terheli a koronavírus elleni védekezés folyamatában az intézményfenntartó önkormányzatokat?”** címmel. Tisztelt Képviselő Asszony! Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Képviselő asszony jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Dunai Mónika képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Embert próbáló hónapokon vagyunk túl. Jó látni azt, hogy csökken az új fertőzöttek száma, és vidéken már a korlátozó intézkedések is enyhülhettek. Ám még ma is szívszorító hírként figyeli az ország a Pesti úti idősoththonban történt eseményeket és azok utóéletét.

Sajnálatos módon az idősoththon járványügyi gócponttá vált. A főpolgármester későn intézkedett, nem készítette fel a fővárosi idősoththonokat a járványra. Erre további példaként szolgál, hogy a budapesti kamaraerdei otthonban 40 gondozotról és 9 gondozóról derült ki, hogy pozitív. Itt ketten hunytak el. A sorozatos mulasztások és szabálytalanságok miatt a járvány elszabadult a Pesti úti otthonban, ahol eddig már 42 idős honfitársunk vesztette életét, az igazolt fertőzöttek száma pedig már 300 fölé emelkedett.

Mindez elkerülhető lett volna, ha a Karácsony Gergely vezette Fővárosi Önkormányzat mint intézményfenntartó, mindent a jogszabályok és az alapvető tisztasági követelmények szerint tesz. Karácsony Gergely váltig állította a Népjelölési bizottság előtt, hogy folyamatos volt az orvosi ellátás az otthonban. Ezzel szemben vizsgálat bizonyítja, hogy legalább tíz nap volt, amikor nem volt személyes orvosi jelenlét az idősek otthonában.

(13.00)

Tisztelt Államtitkár Úr! Elfogadhatatlan, de sajnos tény és igaz, hogy az egész országban eddig 93-an haltak meg idősoththonokban, ebből 64-en fővárosi fenntartású otthonban. 93-ból 64-en! Az is tény, hogy míg a nem fővárosi fenntartású otthonok gondozottjainak 1 százaléka sem fertőzött, addig a fővárosi intézmények minden tizedik lakója igazoltan az. Szomorú az is, hogy az országban mára elhunytak közül minden hatodik a főváros fenntartásában lévő otthonban élt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az elhangzottakra tekintettel kérdezem önt, hogy mekkora felelősség terheli a koronavírus elleni védekezés folyamatában az intézményfenntartó önkormányzatokat. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Az idősoththonok elsöprő többsége nem állami fenntartásban van, hanem önkormányzati, egyházi vagy civil szervezet, vagy valamilyen gazdasági társaság fenntartásában működik. Ettől függetlenül az állam igyekszik mindenhol gondoskodni arról, hogy ahol a fenntartó nem gondoskodik a kellő szabályok betartatásáról vagy kellő védőeszközről, ott az állam ezt kipótolja.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A Pesti úti idősek otthona kapcsán, tisztelt képviselő asszony, ön is említette, hogy ha a vasárnapi számokat nézzük, összesen 98 honfitársunk hunyt el idősoththonlakóként koronavírus következtében. Ebből a 98 sajnálatos halottból 42 egy otthonból, a Pesti úti idősek otthonából került ki. 305 gondozott fertőződött meg összesen, és ahogy képviselő asszony is utalt rá, az igazolt idősoththoni fertőzések 57 százaléka fővárosi fenntartású otthonban történt, és az elhunytak 74 százaléka is, tehát az összes idősoththonban elhunyt 74 százaléka is fővárosi intézményekből került ki.

Ez tehát egész egyszerűen matematikai kérdés, hiszen láthatjuk, hogy míg a főváros a gondozottak 7, azaz hét százalékáról gondoskodik, addig az elhunytak 74 százaléka ezekből az intézményekből kerül ki. Tehát itt valamit nagyon rosszul csináltak a fenntartók, hiszen más települések esetében ilyen számokról nem beszélhetünk, itt viszont láthatóan kiugróan magas, az ellátotti létszámhoz képest kiugróan magas a koronavírusban elhunytak aránya. Mindeközben Karácsony Gergely főpolgármester a lábát sem teszi be ebbe az intézménybe, úgy gondolja, hogy a Facebookon posztolgatással, különböző vitatott tartalmú iratok Facebookra kitevésével meg tudja oldani ezt a problémát, és nem azzal, ha időben, gyorsan és hatékonyan lépne a Fővárosi Önkormányzat.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a válaszát, azt elfogadom, ám nem tudom elfogadni azt a hozzáállást, amellyel a Karácsony Gergely által vezetett Fővárosi Önkormányzat felkészült, illetve nem készült fel a járvány fogadására, illetve azóta is a mai napig kezeli a járványügyi helyzetet, különösen az idősoththonokban.

Mi abban vagyunk érdekeltek, hogy mindenhol, így Budapesten is sikeres lehessen a védekezés, ezért most egymásra mutogatás, posztolgatás, Facebook-

bejegyzések írása helyett cselekvésre, mégpedig azonnali cselekvésre és a járványügyi helyzet minden szegmensének a megoldására van szükség. Vagyis összefogásra van szükség. Ezért innen és most is felszólítjuk, felszólítom a főpolgármestert, hogy tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a fővárosi idősothokban védve legyenek az idős emberek, és nemcsak a gondozottak, hanem a gondozók, az ápoló személyzet is. Köszönöm szépen a választát. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Viszonzásra megadom a szót államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A központi költségvetés 6 milliárd forintot ad ebben az esztendőben a Fővárosi Önkormányzatnak arra, hogy megfelelő körülmények között gondoskodik az idős emberekről, szülőkről, nagyszülőkről, olyan emberekről, akik ezekben az intézményekben vannak. Hatmilliárd forintot! Annyi hiányosságot talált a kormányhivatal ebben az intézményben, hogy egymillió forintnyi bírságot szabott ki.

Bár Karácsony Gergely azt mondta a Népülési bizottság ülésén, hogy folyamatos volt az orvosi jelenlét, kiderült, hogy április 12-ig nem volt heti 40 órában biztosított intézményi orvos. Az is kiderült, hogy amikor a hatóság április 12. és 27. között 15 alkalommal megjelent az intézményben, ebből a 15 alkalomból 10-szer nem találtak orvossal. Az egyik legnagyobb gondozotti számú intézményben, amely Budapesten van, vagy országszerte is, nincs orvos, miközben koronavírus-járvány van, és a teljes élet, az iskolai oktatás és minden más teljesen más mederben zajlik. Nyilvánvalóan ezeknél az embereknél fokozott a kockázat, ezért lett volna fokozott szükség arra, hogy legalább egy orvost állandó jelleggel tudjanak biztosítani, aki igyekszik megakadályozni a vírus terjedését ilyen körülmények között. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Rig Lajos, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Egy nappal utána és egy nappal előtte**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm, elfogadom.

ELNÖK: Igen. Ön a szó, képviselő úr.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az azonnali kérdés inkább egy állítás, hiszen május 10-éről és május 12-éről lenne szó.

Május 10-e volt a mentődolgozók, a mentők napja, illetve május 12-e lesz a nemzetközi ápolók napja. Én innen, a parlamentből, az Országgyűlés falai közül szeretném megköszönni az áldozatos, mindennapi munkájukat *(Taps.)*, és szeretném megköszönni az őket segítő civilek munkáját is, hiszen egy óriási civil összefogás tapasztalható mind helyi, mind országos szinten, az ő munkájukat segítik élelmiszerekkel és egyéb felszerelésekkel.

Magyarországot sem kerülte a humánjárvány, amely az egész világot behálózta. A magyarországi adatokat tekintve azt mondhatjuk, hogy még viszonylag szerencsések vagyunk, de ha a számok mögé nézünk, sajnos már nem ezt látjuk, hiszen az egymillióra levetített halálozási arányszám igen magas Magyarországon. Új eljárásrendeket vezettek be az egészségügyi szolgáltatók mind az Országos Mentőszolgálatnál, mind a kórházakban, amelyek azt célt szolgálják, hogy a betegek, az opcionális fertőzötték kiszűrése minél magasabb legyen. Védőfelszerelésekkel ellátottak az első körben az Országos Mentőszolgálat dolgozói. Innen kérem államtitkár urat is, hogy mindig a legmagasabb szintű felszerelést biztosítsák a kollégáknak.

Ennek ellenére sajnos azt kell tapasztalunk, hogy elég magas az egészségügyi dolgozók fertőzöttsége is. Kérdésem a következő lenne, államtitkár úr, hiszen láttuk, hogy több járványkórházat jelöltek ki az ország területén: ha a vírus lecsengésben van már vagy vírusmentes időszakot állapítunk meg, visszaállítják-e ezeknek a kórházaknak a funkcióját? Vagy ha azt a kijelentést nézzük, amit akár Orbán Viktor miniszterelnök úr vagy több szakember is mondott, hogy szeptemberre visszatérhet ez a járvány, akkor fenn tartjuk-e ezeknek a kórházaknak a járványfunkcióját, vagy esetleg másban gondolkodnak? Köszönöm. Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mindnyájan meg kell hogy köszönjük fokozottan, azt hiszem, ebben az időszakban azok munkáját, akik a mentőszolgálatnál dolgoznak, köszönjük az ön önkéntes munkáját is, képviselő úr, és köszönjük más képviselőtársunk munkáját is, aki orvosként vállalt önkéntes szolgálatot a kormánypárti oldalról. Köszönjük mindenkinek, aki ápolóként dolgozik, és most fokozottan odafigyel arra, hogy a fertőzés minél kevésbé terjedjen egyik emberről a másikra, aki pedig beteg, azt minél gyorsabban meggyógyítsák, egy olyan kórral szemben állva, amely láthatatlan, ismeretlen és napról napra bővülnek róla az ismereteink. Köszönjük szépen az ő munkájukat. A miniszterelnök úr is a tegnapi napon a mentőknek megköszönte a munkáját, és 20 új mentőautót is átadtunk a legkorszerűbb felszereltséggel.

Szeretném cáfolni azonban azokat az állításait, tisztelt képviselő úr, amelyek szerint Magyarországon az elhunytak számában a legrosszabbul állnánk, hiszen bármilyen aránypárt állítunk fel tehát a fertőzöttek és elhunytak számát illetően, ott is olyan, nálunk sokkal gazdagabb országokat előzünk meg, mint például Hollandia, Olaszország, Anglia, Belgium vagy Franciaország. Ezek sokkal tehetősebb országok, mégis sokkal rosszabb az arányszámuk a fertőzöttek és az elhunytak tekintetében, és még inkább beszédes, ha azt a számot nézzük, hogy az egymillió lakosra vetítve hány koronavírusban elhunyt beteg van, hiszen ebben mi körülbelül az Unió legjobb egyharmadában szerepelünk, és olyan országokat előzünk meg Európa- és világszerte, mint Észtország, Törökország, Románia, Finnország, Szlovénia, Ausztria, Németország, Dánia, Portugália, Kanada, Luxemburg, Svájc, USA, Írország, Hollandia, Svédország, Franciaország, Anglia, Olaszország, Spanyolország vagy Belgium.

(13.10)

Hála istennek, hogy Magyarországon arányaiban ezeknél az országoknál sokkal jobb az egymillió lakosra vetített koronavírus-halálozási arány. A következő időszakban arra kell készülnünk... Először még, bocsánat, arra reagálnék önnek, hogy az egészségügyi dolgozók fertőzöttsége. Ez, hála istennek, jóval a világban tapasztalt átlag alatt van, tehát őket is, az egészségügyi dolgozókat is sikerült jobban megvédenünk.

A jövőre vonatkozóan pedig: jól láthatóan a világ átalakul, és valamiféle járványügyi készültséget (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), úgy látszik, az egészségügyi rendszerben is folyamatosan fenn kell tartani. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Abban egyet kell hogy értsek államtitkár úrral, hogy együtt kell élnünk ezzel a vírussal, tehát át kell formálnunk az életünket, viszont a kórházakra feltett kérdésre nem kaptam választ. Egy ötletet mondanék önnek, hiszen sokkal egyszerűbb olyan mobil járványkórházakat építeni, mint például a kiskunhalasi, amit megnéztem videón és képeken, és azt kell hogy mondjam ellenzéki képviselőként, hogy a XXI. századnak megfelelő profi szintű felszerelés van mind az ágyak, mind a gépek tekintetében. Sokkal egyszerűbb, higiénikusabb és fenntarthatóbb, mint mondjuk, egy régi kórházba, kiálló csövekből... - azt mondani, hogy 90 intenzív ágyat tudunk csinálni, és sokkal inkább XXI. századi, mint mondjuk, egy kórház előszűrő állomásán - és itt nem megsértve a katonákat -, egy 63M mintájú katonai sátorban próbálunk a tavaszi 40 fokos melegben 36,5 fokos testhőmérsékletet mérni, ami lehetetlen, hiszen megkérdeztem a

nővéreket, 45 fokos sátorban ritka az, hogy valakinek 35 fokos legyen a hőmérséklete (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és általában a digitális hőmérő magasabbat mér.

Én ezt kérem államtitkár úrtól, hogy a későbbiekben próbáljunk meg inkább a XXI. század felé elmenni és a mobil kórházakat erőltetni. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzásért illeti meg államtitkár urat. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elismerő szavait köszönjük szépen. Ahogy ma is már itt elhangzott, május 4-étől fokozatosan újraindítjuk az egészségügyet, az élet is fokozatosan újraindul Magyarországon. Az első lépésénél tartunk még csak az egészségügy újraindításának, hiszen még messze nem vagyunk a járvány végén. Éppen ezért egyelőre a háziorvosi ellátások szigorú szabályok mellett indulnak fokozatosan újra, emellett a járóbeteg-szakellátások, a diagnosztikai, a fogászati szakellátás, a rehabilitációs és a transzplantációs beavatkozások, az egynapos sebészet és a magánellátások újraindításánál tartunk. De még több lépés áll előttünk, amivel újra és újra nyitunk újabb részeket az egészségügyből, így azokban a kórházakban is, amelyeket ön említett, újabb és újabb lépésekben, fokozatosan, szigorú szabályok betartása mellett egyre több korábbi egészségügyi közszolgáltatás lesz újra elérhető.

Ugyanakkor, ahogy említettem is, nyilván az élet meg fog változni a járványhelyzet után, nem ugyanolyan lesz, mint a járványhelyzet előtt volt. Tehát egy járványügyi készültségre igenis, úgy látjuk, hogy itt Európában szükség van. Látjuk Svédországot, ahol azt gondolták, hogy soha nem lesz már járvány, semmifajta felszereltségük nem volt rá, ezért kényszerpályán mozogtak, semmifajta korlátozó intézkedést sem vezettek be, és látjuk ennek az eredményeit, amely még őket is meglepte, és meg is döbbsentette a világ közvéleményét.

Ézért egy járványügyi készültségre Magyarországnak hosszú távon is állandóan szüksége lesz. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Hollik István úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külügyi és külügyminiszternek: „**Hogyan reagál Magyarország az újabb méltánytalan támadásokra?**” Miniszter úr távolléte miatt a válaszára Magyar Levente államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Hollik István: Elfogadom.*) Igen. Öné a szó, képviselő úr.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! 2010 óta megszokhattuk már, hiszen mást se hallunk a

balliberális politikusoktól, újságíróktól, véleményformálóktól, csak azt, hogy éppen milyenfajta rezsim épül Magyarországon. Voltunk már szimplán diktatúra, szofisztikáltabban autoriter rendszer, történelemkedvelőknek kádári nosztalgia, most éppen a hibrid rezsim megszólítás a divat. És azt is látjuk, hogy ezeknek a liberális véleményalkotóknak az igazság nem zavarja meg a tisztánlátását, tehát ugyanúgy teljes mértékben számúzik a tényeket, és megelégszenek a diktatúra mantrázásával.

Láthattuk ezt korábban a Sargentini-jelentés esetében, amikor egy olyan médiatörvényt kritizált a Sargentini-jelentés, amelyre már az Európai Bizottság is ráterette a pecsétet, és azt mondta, hogy az megfelel az európai normáknak. De most itt, a járványügyi helyzetben is azt láthattuk, hogy a CNN gond nélkül mondja azt, hogy Magyarországon megszüntette a kormány az Országgyűlés ülésezését, miközben továbbra is itt vagyunk. De nem fejeződött be a sor, hiszen most Dánia, Finnország, Izland, Norvégia és Svédország külügyminisztere döntött úgy, hogy teli talppal belegázol a magyar emberekbe. Többük nyilatkozott is a magyar jogállamiság állapotáról, természetesen a már elhangzott valótlanosságokat megismételve.

Nyilvánvaló, hogy ebben a helyzetben csak tervezett, balliberális politikai támadásról beszélhetünk, olyanról, amely a vészhelyzet kihirdetése és a koronavírus-törvény elfogadása óta kíséri a nemzeti kormány intézkedéseit. Ezért azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól, hogy hogyan tudunk hatékonyan felépni az ilyen nyílt színi politikai támadásokkal szemben és az álhírtérjesztés ilyen formájával szemben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Magyar Levente államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Fontos kérdést vetett fel, amelynek az elvárása éppen ezekben az órákban történik a Külügyminisztériumban. Az öt nagykövetet ma délután vendégül látjuk egy kávéra, és közöljük velük az álláspontunkat, miszerint az ilyesfajta kirohanások és megalapozatlan vádaskodások Magyarországgal szemben továbbra is, ahogyan eddig is, elfogadhatatlannak minősülnek.

Az öt ország külügyminisztere nem állta meg, hogy beálljon abba a sorba, amelyet valamikor még március derekán nyitottak meg barátaink Nyugat-Európa számos országában intézmények, illetve kormányok részéről. Emlékezhetünk arra, és egyébként az ő levelük is erre épül, hogy március talán 26-án az Európai Tanács főtítkára levelet intézett Orbán Viktor miniszterelnökhöz, amelyben számunkéri a miniszterelnököt a koronavírussal szembeni védekezésről szóló törvény néhány pontjával kapcsolatban. Akkor egy csattanós választ kapott a főtítkár asszony, amiben nagyjából az állt, hogy ha nincs jobb dolga, mint

hogy velünk foglalkozzon, és ha már egyszer nem tud segíteni, akkor inkább ne foglalkozzon velünk.

Egy hasonló válasz készül a külügyminiszter hölgyeknek és uraknak, akik egyébként képmutatásban talán mindenki másón túltesznek, mert ha megnézzük, hogy ezek az országok, ez az öt ország a koronavírussal szembeni védekezésben hogyan áll, akkor bizony azt látjuk, hogy nem éppen jól, Magyarországhoz képest pedig pláne nem. Svédországban a sajnálatos módon elhunytak száma jóval 3 ezer fölött jár, és ne felejtjük el, hogy Svédország lakossága nagyjából megfelel Magyarországnak, tehát össze lehet hasonlítani ezeket a számokat, de Dániában is, amelyik 5,8 milliós ország, jóval több mint félezer halottat számolnak, míg Magyarországon, imént néztem meg, a legfrissebb adat 421 tragikus haláleset.

Tehát azt tudjuk mondani, és akkor a többi kis országot is említhetném - az egyetlen északi országot, Izlandot kivéve, amelyiket nyilván véd a földrajzi helyzete -, hogy egyik sem volt képes olyan mértékben meggátolni a koronavírussal haláleseteket, mint Magyarország. Több tiszteletet várunk ezektől az országoktól is, és mindenki ellen kiállunk a magyarok méltósága és érdeke védelmében a jövőben is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót Hollik István képviselő úrnak. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a válaszát, államtitkár úr. A liberális politikai támadásokat éppen egy liberális holland képviselő leplezte le a minap, amikor elmondta, hogy őt igazából nem érdekli az, hogy az Európai Bizottság alelnöke jogszerűnek tartja a magyarországi intézkedéseket, mert szerinte most már itt az ideje, hogy Magyarországot rendszerszinten ítélik el. Tehát teljesen egyértelműen látszik, hogy nem a valóság számít a liberálisoknak, hanem az a bajuk, hogy itt, Magyarországon nem egy liberális demokrácia, hanem egy keresztény demokrácia épül.

A jó hírünk az, hogy a magyar embereket a munkájukban, a mindennapi életükben ezek a liberális támadások egyáltalán nem zavarják meg, éljük a magunk büszke magyar életét. Azt pedig szeretnénk kérni a kormánytól, hogy továbbra is ezeket a nemtelen támadásokat, főként ilyen koronavírus-járvány idején, határozottan utasítsa vissza. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon!

(13.20)

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Ahogy korábban is, a jövőben is tartjuk magunkat ahhoz az alapelvhez, hogy mindenki a tisztelet hangján próbálunk meg kialakítani értelmes párbeszédet, de ha belénk szállnak, ha

nem hajlandók meghallgatni az érveinket, ha nem hajlandók még csak el sem olvasni azokat a jogszabályokat, amelyek miatt kritizálnak bennünket, akkor nagyon nehéz értelmes beszédet folytatni.

S még egy gondolatot engedjenek meg azzal kapcsolatban, hogy ezek az országok mennyire képmutatónak járnak el, amikor velünk foglalkoznak ilyen támadó érveléssel. Senkit nem hallottam az öt aggódó külügyminiszter közül, mondjuk, Klaus Iohannis román elnököt elítélni, s nem azért, mert egy bizonyos törvényt meghozott az országgyűlésben vagy egy bizonyos jogszabály kötődik a hozzá kötődő kormányhoz, hanem azért, mert a legnyíltabb, legbrutálisabb idegengyűlölet szítására alkalmas megjegyzést tette a romániai magyarság irányába, ezzel nyílt módon felszólítva arra a jogkorlátozásra, amelyet a romániai magyarok autonómiájára való demokratikus törekvéseinek az elutasítása jelent, etnikai gyűlöletet szítva abban az országban. Mi lehet ennél antidemokratikusabb, mi lehet ennél jogállamellenesebb, mi lehet ennél elítélendőbb?

Azt javaslom az öt tisztelt külügyminiszternek, hogy foglalkozzanak mással is, ne csak Magyarországgal, mert itt sok kritizálni valót, ha a dolgok mélyére néznek, bizony nem fognak találni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Székely Sándor, független képviselő, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mikor fizetnek a munka nélküli jövedelmük után a tőkések?” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

SZÉKELY SÁNDOR (független): Nagy tisztelettel megvárnám a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Tájékoztatom, képviselő úr, hogy a miniszterelnök úrnak a **szoron következő** ülésen kell majd válaszolnia. *(Sic!)*

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos, az MSZP képviselői, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Mindenki hazudik csak Önök nem?” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Türelmesek vagyunk, megvárjuk a miniszter urat. Köszönöm.

ELNÖK: Tájékoztatom, képviselő asszony, hogy miniszter úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni

az emberi erőforrások miniszterének: „Mindenki hazudik csak Önök nem? 2.” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Miniszter úrtól szeretnénk a választ. *(Derültség.)*

ELNÖK: Bocsánatot kérek, képviselő úr, de Bangóné Borbély Ildikó azonnali kérdése kapcsán kérem a választ.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): **Megvárjuk** a miniszter urat. *(Derültség az ellenzéki oldalon.)* De hát ketten nyújtottuk be!

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Nem tudom, hogy ebben mi az igazán humoros. Talán kellene emlékezzenek arra, hogy ki nyújtotta be a kérdéseket.

Tisztelt Országgyűlés! Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Miért küldtek haza több ezer embert a kórházakból?” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Miniszter urat szeretném. Egyébként köszönet a gyógyászati segédeszközökért.

ELNÖK: Tájékoztatom képviselő asszonyt, hogy miniszter úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP-képviselőcsoportból, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Mikor emeli végre a Kormány a közgyógyellátás keretszégeit?**” címmel. Ön a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kérdésem a pénzügyminiszterhez szól, mivel úgy látom, hogy a szociális szempontokat ismét felülírják a költségvetési szempontok, pedig tudjuk, hogy van elég pénz most is, legalábbis stadionokra, vadászati kiállításokra jut bőven.

De van, akiknek ennél is jobban szükségük lenne a támogatásra: a koronavírus-járvány miatt az időseknek és a betegeknek a korábbiaknál is többet kell költeniük gyógyszerekre, gyógyászati segédeszközökre és védőfelszerelésekre. A rendkívüli helyzet rendkívüli költségeket jelent mindenki számára, az idősek vagy a krónikus betegséggel küzdők számára kiemelten fontos, hogy megfelelő és elégséges védőfelszereléssel rendelkezzenek, nem beszélve a hirtelen

hazaküldött betegek számára szükséges eszközök beszerzéséről. Éppen ezért fontos, hogy minél több támogatást kapjanak most az idősek és a betegek, őket célozza a közgyógyellátás rendszere.

Sajnos ennek a havi összegét és az éves eseti keret összegét utoljára a szocialista kormány emelte 2006-ban, azóta az előbbi havonta 12 ezer, az utóbbi évente 6 ezer forint. Nem kérdés, hogy az összeg emelése akkor is indokolt volna, ha nem lenne itt a koronavírus, de itt van. Ha megdupláznánk ennek az összegét, az is mintegy 17 milliárd forintba kerülne. Ízelgessük ezt a szót, 17 milliárd! Jé, hát nem pont annyi, mint amennyit Mészáros Lőrincnek fizettek a veszteséges erőművért? A miniszterelnök irodájának a felújítása a Várban meg 16 milliárdba került. Ugye, nem sok ez, miniszter úr?

Azt kérem tehát tisztelettel, hogy növeljék a meglévő támogatásokat, illetve egészítsék ki azokat, hogy azok érdemi segítséget nyújtsanak az otthoni ápolást végzőknek, a betegeknek és a rászoruló időseknek. Megtisztelő választát várom, miniszter úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak, miniszterelnök-helyettesnek, aki válaszol a képviselő asszony azonnali kérdésére. Parancsoljon, miniszter úr!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! A normatív közgyógyellátás jogosultsági feltételeként meghatározott jövedelemküszöb 2018. január 1-jétől 5 százalékkal emelkedett, amely a jogosult kör bővítését célozta. A kormány továbbra is elkötelezett amellett, hogy minél több lehetséges eszközzel segítse az arra rászorulókat. Ezt különösen fontosnak tartjuk most, amikor mindannyian a koronavírus-járvány megfékezésén dolgozunk, és mindannyian keressük azokat a megoldásokat, amelyek hozzásegítenek minket a védekezéshez.

Ezt szolgálja a kormány azon intézkedése is, hogy a veszélyhelyzet ideje alatt lejárt közgyógyellátásra való jogosultság a veszélyhelyzet megszűnésének napjától számított további 90 nappal meghosszabbodik anélkül, hogy az ellátott gyógyítóellátási szükségletének vagy jövedelmi, anyagi helyzetének felülvizsgálatára sor kerülne. E moratóriumnak köszönhetően a rászoruló a veszélyhelyzet ideje alatt garantáltan hozzájuthatnak a nekik járó ellátáshoz, hiszen most a legfontosabb a családok támogatása és védelme. Ezt tudja még kiegészíteni a települési önkormányzatok gyógyszerkiadások viseléséhez nyújtott támogatása; úgynevezett települési támogatás formájában tudnak támogatást biztosítani a szociálisan rászorult személyek részére az egészségi állapotának megőrzéséhez és helyreállításához kapcsolódó kiadások csökkentése céljából. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Visszaválaszra megadom a szót a képviselő asszonynak.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen, miniszter úr, hogy személyesen mondta el a javaslatát. Én mindenképpen azt kérem nagy tisztelettel, hogy a Magyar Szocialista Párt nemrégiben benyújtotta azt a javaslatát, amely az otthoni ápolást végző személyek és betegek fokozott támogatása érdekében szükséges intézkedésekről szól. Ebben többek között szerepel a közgyógyellátás havi rendszeres összegének és az éves eseti keretösszegnek a megduplázása, valamint a jogosultak számára egy egyszeri 20 ezer forintos támogatásnak a biztosítása. Én mindenféleképpen úgy gondolom, hogy az, amit elmondott, hogy a közgyógyellátási jogosultságot 90 nappal meghosszabbították, rendkívül fontos, emberi. Ha a települési támogatásról egy picit többet mondana, azt megköszönöm. De mindenképpen úgy gondolom, gondolják végig, hogy ha a sport, a klientúra és a vadászat szeretete mellett az emberekre is jutna némi figyelem, akkor az rendkívül fontos lenne.

Köszönöm, hogy meghallgatott, és kérem, vegye figyelembe a Magyar Szocialista Párt javaslatát, ez egy előremutató javaslat, amivel nagyon sok állampolgárt tudnánk segíteni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Visszaválasz illeti meg a miniszter urat. Miniszter úr, öné a szó.

(13.30)

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Volt a bevezetőjében egy mondat, ami elgondolkoztat. Azt mondta, hogy van pénz bőven. Természetesen olyan helyzetet kívánunk teremteni, hogy a legfontosabb, legszükségesebb programokra legyen fedezet, de azért azt önmagának is tudnia kell, hogy minden egyes ilyen kifizetés, minden egyes támogatás mögött a magyar adófizetők vannak. Tehát vehetünk fel hitelt, el lehet adósítani megint az országot különböző javaslatok érdekében, de azért mérlegeljünk, hogy mit nyerünk az egyik oldalon, és mit kapunk a másik oldalon.

Magyarország gazdasági teljesítményének köszönhetően kikerült abból az adósságcspadából, amelybe korábban került. Én azt gondolom, ez is egy fontos szempont. Meg kell találni azt az egyensúlyi pontot, ahol a legfontosabb támogatásokat tudjuk biztosítani - a közgyógyellátás is ilyen területnek minősül -, ugyanakkor pedig nem veszélyeztetjük azokat a lehetőségeket, amelyekkel a közeljövőben vagy a távolabbi jövőben munkahelyeket szeretnénk létrehozni, és a családokat ezen keresztül kívánjuk támogatni és segíteni. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Bósz Anett, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Mitől félnek?**” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Orbán Balázs

államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm, elnök úr, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő asszony.

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy friss kormányrendelet a veszélyhelyzetre hivatkozva 15 helyett 45 napot ír elő az állami szervezetek, hogy olyan közérdekű adatot szolgáltatassanak, amit másként nem voltak hajlandóak kiadni. Az információszabadság újabb csorbítása tovább rombolja az átláthatóságot, holott a közérdekűadat-igénylésen keresztül a negyedik hatalmi ág, a sajtó képviselői, valamint ellenzéki politikusok is gyakorolhatják ellenőrző szerepüket. Mivel az új országgyűlési törvény értelmében a képviselők közintézményeket már csak korlátozott mértékben ellenőrizhetnek, az egyik utolsó lehetőség vész el a közérdekűadat-igénylés ilyen irányú korlátozásával, hogy a nyilvánosság visszaszücskölésében is megismerhesse a valóságot. Gyalázat, hogy a kormány már az átláthatóság látszatát sem kívánja fenntartani.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ez a rendelet azt mutatja, hogy önöknek takargatnivalójuk van. A polgároknak joguk van megismerni az állami szervek munkáját. Kérdés, hogy mitől fél a kabinet. Vajon fél-e az igazságtól és a valós adatok szolgáltatásáról? Ha igen, az voltaképp a gattetteik beismerése. Szeretnék például azt, hogyha nem járhatnánk utána annak, hogy hogyan államosították a BAHART-kikötők jó részét, és hogyan készítik elő a kikötők privatizációját, amelyből legnagyobb valószínűséggel Mészáros Lőrinc és Tiborcz István érdekeltségébe tartozó cégek járnak jól? Szeretnék elfedni például a nyilvánosság elől, hogy a járvány okozta válság gazdasági mentőcsomagján belül a szállodafelújításokra kiírt több száz milliárd forintos összeget hogyan és mire költik majd a NER szerencsés támogatottjai és győztesei? Titkolni akarják például annak részleteit, hogy Mészáros Lőrinc érdekeltségi köre a járvány árnyékában 100 milliárd forintos közbeszerzéshez hogyan jutott hozzá? Tisztelettel kérdezem tehát az államtitkár urat: ha nincs takargatnivalójuk, akkor mégis mitől félnek? Köszönöm. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! A helyzet az, hogy önt vagy félretájékoztatták, vagy félreértett valamit. Az ön által a feltételezésem szerint felhívott kormányrendelet, a 179/2020. kormányrendelet a következőképpen szól.

Az infotörvény 29. § (1) bekezdésétől eltérően a közérdekű adat megismerésére irányuló igénynek az adatot kezelő, közfeladatot ellátó szerv az igény beérkezését követő 45 napon belül tesz eleget, ha valószínűsíthető, hogy a meghatározott 15 napos határidőben való teljesítése a veszélyhelyzettel összefüggő közfeladatai ellátását veszélyeztetné. Erről az igénylőt a szerv az igény beérkezését követő 15 napon belül tájékoztatja.

Tehát a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítésére nyitva álló határidő nem változott, az ugyanúgy 15 nap. Nem minden ügyre kiterjedően változott meg, csak azon ügyek esetében 15 napról 45 napra kerül meghosszabbításra, ahol a kérés teljesítése veszélyeztetné a koronavírus-járvány elleni védekezést. Ez egyébként, hogy ilyen szervekről van-e szó, ilyen adatról van-e szó, ugyanúgy bíróság előtt vitatható, mint bármikor, és pontosan ugyanúgy alakul a kiadható adatok köre, mint korábban. E tekintetben semmilyen változás nem történt.

A helyzet az, hogy ezek a szervezetek, például kórházak, szociális intézmények, alapvetően emberéletekért felelnek, és emberéleteket mentenek. Ha ön azt a kérdést teszi fel nekem, hogy azért cserébe, hogy ők emberéletek mentésére vonatkozó feladatuknak eleget tudjanak tenni, méltányolható kérés-e az a részükről, hogy ne 15 napon belül, hanem 45 napon belül válaszoljanak az ellenzéki képviselők különböző adatkéréseire, akkor én azt gondolom, erre a kérdésre az a válasz, hogy igen, ez egy méltányolható szempont. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő asszonynak. Parancsoljon!

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nincs köztünk vita abban, amit az utolsó gondolatával közölt, és azt gondolom, mindannyiunknak az emberélet az elsődleges. Azonban szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy hatályban van egy olyan törvény, amelyet a kétharmad fogadott el, amelyben mindenfajta jogszabálytól el lehet térni a veszélyhelyzet fennállása alatt. Én azt gondolom, hogy ez ilyen módon egy olyan gumilehetőséget ad az egyes állami szervek kezébe, amivel a járványügyre hivatkozva, illetve a veszélyhelyzetre hivatkozva, igen, ki lehet tolni a közérdekűadat-igénylésekre adott válaszok határidejét.

Én azt hiszem, egyedülálló az Európában, és nincs köztünk abban sem vita, tisztelt államtitkár úr, hogy ellenzéknek és kormánynak közösen kell dolgoznia a járványveszély elhárulásáért, de arra sincsen példa, amit önök tettek, hogy gyakorlatilag fokozatosan bontják le a különböző demokratikus intézményrendszereket, most már az információszabadságot is korlátozzák. Még egyszer kérdezem önt nagy tisztelettel, mi a garancia arra, hogy valóban hivatkoznak a járványhelyzetre a közérdekűadat-igénylések esetén. Köszönöm. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Visszonválasz illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Próbállok pozitív lenni, képviselő asszony, akkor mégiscsak abban megállapodhatunk, hogy ez egy méltányolható szempont. Tehát az a jogszabályi változás, amit ön kritizált, egy méltányolható szempontot jelenít meg úgy, hogy egyébként a közérdekű adatok hozzáféréseire vonatkozó szabályrendszer és struktúra egyáltalán nem változik.

Említette képviselő asszony, hogy egyedülálló a magyar szabályozás. Hadd olvassam fel önnek az Alaptörvény 39. cikkét! A központi költségvetésből csak olyan szervezet részére nyújtható támogatás vagy teljesíthető kifizetés, amelynek tulajdonosi szerkezete, felépítése átlátható. A közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adatok.

Ez a szabályozás az előző alaptörvényben nem szerepelt, a most, ezen kormánypártok által elfogadott Alaptörvényben szerepel egyedül és Európában egyedülálló módon. Tehát én azt gondolom, hogy ez az egyedülálló.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Ungár Péter, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mi lesz a közalkalmazotti státuszszal?**” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadjá-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

UNGÁR PÉTER (LMP): Elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! Lázár János, a korábbi kollégája, a következőt mondta 2016-ban: „A következő években mintegy 300 ezer alkalmazottal kellene csökkenteni a közzszférában dolgozók létszámát.” 2014-ben a miniszterelnök Tusnádfürdőn egy beszédében azt a Tellér Gyula-tanulmányt idézte, amelyben azt mondta, hogy akik az állami újraelosztásból élnek, azok a posztszocialista klientúra tagjai.

Nem véletlen, hogy felmerül az a gyanú, hogy az, hogy először a szakképzésben dolgozókat, majd most a kulturális dolgozókat kiveszik a közalkalmazotti státusz alól, előzeteti azt, hogy több mindenkit ki fognak venni a közalkalmazotti státusz alól, és szépen lassan

megpróbálják neoliberais ideológia által vezérelve lebontani a közalkalmazotti státuszt, amely kollektív bértárgyalásra vonatkozó lehetőségeket jelent az államnak dolgozóknak. Az a helyzet, hogy a közalkalmazotti státusz azért van, mert a munkaerőpiac szabályai nem vonatkozhatnak olyan emberekre, akik közszolgáltatást végeznek, akik közfeladatot látnak el. Ilyenek például a közgyűjteményi dolgozók, akik a magyar nemzeti kulturális értékeket őrzik, ahova önök most a járványhelyzet leple alatt beengedik a piaci logikát. Próbáltam - Schanda államtitkár úr válaszolt - írásban megkérdezni, hogy igen, avagy nem terveznek-e másokat kivenni a közalkalmazotti státusz alól. Schanda államtitkár úr jelentős intellektuális teljesítménnyel írt másfél oldalt, amiből sok mindent lehetett kislabilizálni, csak azt nem, hogy kivesznek-e másokat a közalkalmazotti státusz alól, vagy nem.

(13.40)

Arra kérném miniszterelnök-helyettes urat, hogy a polgári hagyományokat követve az Országgyűlést tisztelje meg azzal, hogy egyenes választ ad: ebben a ciklusban fognak-e másokat kivenni a közalkalmazotti státusz alól vagy nem? *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Mihály miniszterelnök-helyettes úrnak. Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A kérdésének volt egy általánosabb és volt egy konkrét része. Most hadd kezdjem a konkrét részével, ami a közművelődési intézményeknél és a közgyűjteményeknél dolgozó közalkalmazottak jogviszonyváltásával függ össze.

Először is azt állapítsuk meg, hogy Magyarország a gazdaság teljesítményéhez képest a legtöbb pénzt költi Európában kultúrára, hiszen miközben az ország a GDP 1,5 százalékát költi kultúrára, addig Európában ez a szám 0,6 százalék. Abban sincs vita köztünk, tisztelt képviselő úr, hogy a kormány meggyőződése, hogy nem a jogviszony megnevezése határozza meg a közösségnek tett szolgálat értékét, a kulturális szféra alkalmazottainak és tevékenységüknek megbecsülése vitán felüli. Az a kérdés csak, hogy ezzel az intézkedéssel kedvezőbb vagy rosszabb helyzetbe kerülnek az itt dolgozók, és ez már a kérdése általános részét illeti. Mi úgy ítéljük meg, hogy az érintettek összességében nem kerülnek kedvezőtlenebb helyzetbe, mint amit a hatályos szabályozás számukra jelenleg biztosít. A foglalkoztatottak egy igazságosabb, a tényleges szak tudásuk és a befektetett munkájuk szerinti bérezéshez fognak hozzájutni, hiszen 2020-ban is egy 6 százalékos béremelést hajt végre ezen a konkrét területen a kormány.

Tehát azt kell mondanom önnek, tisztelt képviselő úr, hogy nem a forma határozza meg az eredményességet, a megbecsülést, hanem azt gondolom, hogy az a tartalom, amit különböző területeknek szánunk.

Ebből a szempontból nyugodtan felül lehet vizsgálni akár más területen is a meglévő státuszokat, az a kérdés, az a cél, hogy ezzel rosszabb vagy jobb helyzetbe kerülnek-e az ott dolgozó emberek. Meggyőződésem, hogy ebben a tekintetben nem kerülnek rosszabb helyzetbe. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök-helyettes úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Anynyira nem mindegy a státusz megnevezése, hogy még Melega Miklós, Szombathely KDNP-s képviselője, aki amúgy érintett intézményvezető, is azt mondta, hogy a közalkalmazotti státusz elvétele negatívan érinti a kulturális dolgozókat.

Az a helyzet, hogy én úgy értettem miniszterelnök-helyettes úr szavaiból, hogy felkészültek arra, hogy további szakmákat, munkaköröket kivégyenek a közalkalmazotti státusz alól. Ennek, ugye, az az egyik következménye, hogy könnyebben meg fognak tudni válni azoktól az emberektől, akik ma az államnak közszolgáltatással kapcsolatos feladatot végeznek. Tehát akkor az a helyzet, hogy amit Lázár János 2016-ban mondott, hogy 300 ezer alkalmazottal kellene csökkenteni a közszférában dolgozók számát, az a kormány politikájának tekinthető.

Magyarországon azok, akik az államnak dolgoznak, nem kapnak elég bért. Nem elbocsátások kellene nekik, hanem végre megbecsülés, és végre a piaccal valamennyire versenyképes bérezés. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásról illeti meg miniszterelnök-helyettes urat. Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Minden szombathelyi vélemény fontos, jómagam is egy évet töltöttem ott a Magyar Honvédség kötelékében, és tudom, hogy milyen fontos a szombathelyiek véleménye, pláne, ha az parancs formájában érkezik az emberhez. *(Derült-ség.)* De engedje meg, hogy arra hívjam fel a figyelmét, hogy ebben a kérdésben és minden más kérdésben is van egy párbeszéd az érintett ágazat és a kormány képviselői között. A kultúráért felelős államtitkárság az elmúlt évben több alkalommal is folytatott ilyen egyeztetést a kormányzati törekvésekről, 2019 márciusában a Magyar Levéltárosok Egyesülete, az Országos Közgyűjtemények Szövetsége, a Kulturális Központok Országos Szövetsége, a Magyar Népművelők Egyesülete, a Magyar Könyvtárosok Egyesülete, az Informatikai és Könyvtári Szövetség, a Magyar Vidéki Múzeumok Szövetsége, a Pulszky Társaság és a Petőfi Irodalmi Múzeum képviselőit fogadta a kormány, és egy hosszas egyeztetésre került sor. Ez után hoztuk meg ezt a döntést. Azt gondolom, hogy ez a helyes forma.

Fontos tehát a szombathelyi vélemény is, de ha egy tágabb kitekintésben nézem, ezek az érdekképvi-seletek talán egy nagyobb lefedettséget tudnak a kormány számára is megjeleníteni. Köszönöm egyébként a kérdését. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök-helyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Mi folyik itt?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! A kormány nemrégiben a VIII. kerülettől több mint egymilliárd forintot, Ferencvárostól 400 milliárd forintot vett el, de a vidéket sem kíméli, például a Csemő-Cegléd kerékpárút kiépítését célzó 100 millió forintot vették el egy beruházás kapcsán. Ezt azzal indokolták, hogy ezt átcsoportosítják a járvány elleni védekezésre.

Az elvont pénzek lakásfelújításokat céloztak, közösségiház-felújításokat és infrastrukturális fejlesztéseket szolgáltak. Abban talán nincs vita köztünk, hogy ezek komoly munkahelyteremtési fejlesztések voltak. Ezzel már csak akkor az a baj, hogy másról sem szól a kormány kommunikációja itt a válsághelyzetben, mint a munkahelyteremtésről. De ezek a döntések totálisan szembemennek ezzel. Mikor mi Paks II. kapcsán, a Budapest-Belgrád vasútvonal kapcsán vagy más látványberuházások kapcsán mondjuk, hogy ezeket le kellene mondani, akkor az önök indoka állandóan az, hogy ez munkahelyeket teremt. Igen, de kinek? Hát, elsősorban, ugye, a haveroknak, Mészáros Lőrincnek, orosz és kínai cégeknek, és az a baj, hogy ezek az önkormányzati elvonások valószínűleg átlagos magyar emberektől, magyar cégektől vették el a munkát és vették el a bevételt.

Egyébként elég groteszk, hogy a kormány plakátkampányára van 6 milliárd forint - kérdezem én egyébként: mennyi munkahelyet is teremt ez? -, de ezeknek az önkormányzatoknak ezekre az észszerű fejlesztésekre nincs pénz.

Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! Kinek akar-nak munkahelyet teremteni? Csak a külföldi cégeknek és Mészáros Lőrincnek? Mennyi pénzt tervez még elvonni az önkormányzatoktól a kormány? Azt tudjuk, hogy az ellenzéki önkormányzatoktól fognak elvonni, de legyen olyan kedves segíteni, hogy ki lesz az aktuális „soros”? Egyeztettek-e a körzet országgyűlési képviselőivel, különösképpen a fideszes képviselővel, és ő mit szolt ezekhez az elvonásokhoz? És ezt a pénzt az egészségügyi dolgozók béremelésére fogják fordítani? Mert ebben az esetben lehetne ezt egyetlen módon indokolni.

Várom válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak, miniszterelnök-helyettesnek. Parancsoljon, miniszterelnök-helyettes úr!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm először is a kérdését, mert arra a helyzetre hívja fel a figyelmet, hogy bizony a járvány és a veszélyhelyzet átírja időnként a forгатókönyveket. Ebben az évben senki sem ilyen helyzetre készült, sem az önkormányzatok, sem a kormány, sem különböző vállalkozások, cégek vagy akár a munkavállalók is.

Önnek is azt tudom mondani, amit korábban már itt el tudtam mondani a magyar parlamentben, hogy a kormányzati támogatásoknak a sorrendjét is átírja ez a helyzet. Vannak kérdések, amelyek ma sokkal fontosabbak, az emberi élet ezek közé tartozik, az egészségügyi ellátások, a járvány elleni védekezés költségvetésének a megteremtése, a támogatások kifizetése mindenképpen fontosabb, a maszkok, védőeszközök, lélegeztetőgépek beszerzése, és így tovább. És vannak olyan kiadásaink, amelyeket időnként most zárójelbe kell tenni. Erre később is lesz még mód, lesz alkalom, hogyha a járványveszély, a veszélyhelyzet elmúlik, és a helyzet normalizálódik.

Talán ön is egyetért azzal, hogy most, ebben a helyzetben, pont az ön frakciótársának a felvetésére is válaszolva, a munkanélküliség kezelése, az emberek munkához juttatása és ezeknek az ellátásoknak a biztosítása is sokkal fontosabb. Örömmel tudom arról tájékoztatni, hogy 81 ezer kisvállalkozó kap mentesítést június végéig a kisadózó vállalkozások tételes adója, a kata megfizetése alól.

Azt is örömmel tudom önnek elmondani, hogy a vendéglátásban, turizmusban, szórakoztatóiparban, sport- és kulturális területen dolgozó vagy a személyszállításban működő cégeknek a munkáltatói járulékát el tudtuk engedni, a munkavállalók járulékát jelentősen csökkentettük, és nyugdíjjárulékot sem kell ezeken a területeken fizetni. Tehát összességében egy olyan átrendezés történt, amelynek biztos, hogy vannak kevésbé kedvezményezettjei, de vannak olyan területek, amelyeknek meg a szükséges forrásokat így biztosítani tudjuk. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterelnök-helyettes úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Hát, sajnos egyetlen kérdésemre sem válaszolt, illetve ebből a válaszból arra lehet következtetni, hogy akkor még az önkormányzatokra várnak elvonások.

(13.50)

Miniszterelnök-helyettes úr azt mondta, hogy át kell írni a forгатókönyveket, a sorrendeket, mert vannak sokkal fontosabb dolgok. Érdekes módon, amikor az EU-s támogatásokról van szó, az EU-s pénzekekről, amit, ugye, az Európai Unió lehetővé tett, ott ezt valahogy nem eszközlik. Pedig ott is lehetőség lenne átírni

a prioritásokat, sorrendeket, azt a 2000 milliárdot átmozgatni ide vagy oda. Hiszen tarthat ugyanott az a beruházás, mint például Ferencvárosban vagy Józsefvárosban, de érdekes módon ezt nem teszik. Ez egy nagyon érdekes rész.

És az is érdekes, hogy önök az önkormányzatokat rendszerint egy helyen említik a bankokkal meg a multivállalatokkal. Az önkormányzatok nagyon komoly járvány elleni védekezést fejtenek ki. Támogatják azokat - önökkel szemben -, akik elveszítik az állásukat. Támogatják azokat az embereket, akiket önök hazaküldtek a kórházakból, ápolják őket. Ezekre fordítja az önkormányzat a pénzt, és önök ezt a pénzt veszik el tőlük. *(Taps a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszterelnök-helyettes urat, parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A magyar parlament, a magyar Országgyűlés a költségvetéséből elég sok pénzt költ arra, hogy minden parlamenti frakció mögött legyen szakértő, és ezek a szakértők segítik a mi munkánkat.

Ha ön egy ilyen kérdést feltesz, akkor azt kell önnek feltennem, hogy mire költik ezt a pénzt. *(Nacsá Lőrinc: Jó kérdés!)* Ugyanis tele van a sajtó azzal, hogy az uniós támogatásokat, habár friss pénzt vagy új támogatást nem kapunk az Európai Uniótól, de mégis át lehet rendezni. A kormány hetek óta dolgozik ezen. Az Innovációs és Technológiai Minisztérium, a Miniszterelnökség, a Pénzügyminisztérium pont azon dolgozik, és olyan előterjesztéseket hozott, hogy most ezeket a forrásokat átcsoportosítva többek között a Kurzarbeitra, a munkájukat elvesztők támogatására vagy a vállalkozások támogatására hogyan rendezzük át. Ezt teszi a magyar kormány.

Több pénzt nem kapunk Brüsszelből, de a meglévő támogatásokat átrendezzük. Megjegyzem egyébként, hogy ezeknek a pénzeknek a nagy része már ki volt írva pályázatként, vagy le is volt fedve, úgyhogy ezek is ugyanolyan átrendezést igényelnek, mint amit ön az előbb kifogásolt az önkormányzati beruházások átrendezésénél. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök-helyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Zsigmond Barna Pál, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: „**Mikor fognak bocsánatot kérni?**” címmel. Miniszter asszony távolléte miatt válaszára Völner Pál államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter asszonytól kéri a választ.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Elfogadom.

ELNÖK: Igen, öné a szó, képviselő úr.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Miközben a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy a magyar emberek életét és egészségét megvédje, Magyarország ellenségei a koronavírus-járványt arra használták fel, hogy minden eddiginél cinikusabb, aljasabb és hazugabb lejárató kampányt indítsanak hazánk ellen.

Az álhírgyárak azt hazudták, hogy Magyarországon bezárt a parlament. A meglehetősen kiterjedt hálózat valamennyi tagját most felesleges és lehetetlen lenne felsorolni, de nincs új a nap alatt, ugyanazokról van szó, mint már tíz éve mindig. A magyarellenes megnyilvánulásairól régóta ismert holland Sophie in 't Veld odáig ment, hogy kifakadt: elege van a jogászokdásból, Magyarországot akkor is el kell ítélni, ha a koronavírus-törvény jogszerű. Szerinte például a magyar kormány végzett a demokrácia és a jogállamiság megőlésére vonatkozó projektjével.

Matteo Renzi bukott olasz miniszterelnök egyenesen úgy fogalmazott: az Európai Uniónak oda kell csapnia, ki kell hajítania Magyarországot az Unióból. Sajnálatos, hogy beállt a sorba öt északi ország külügyminisztere is, akik ismételten ferdítenek, és Magyarországot ellen uszítanak.

Mindeközben Vera Jourová, az Európai Bizottság cseh alelnöke, akinek a pártja a liberális pártcsaládhoz tartozik, tehát nem vádolható a Fidesz iránti elfogultsággal, a balliberális hálózattól rá zúduló ösztűzzel szembeállva kimondta: Magyarország eddig nem fogadott el olyan jogszabályt, amely ellenkezne az európai uniós jogrenddel. Vagyis az Európai Unió jogrendjét felügyelő Európai Bizottság alelnöke maga mondta ki, hogy mindazok, akik a demokrácia végét vizionálják Magyarországon, mint oly sokszor eddig, már megint hazudtak, a magyar felhatalmazási törvény nem ellentétes az uniós jogrenddel.

Beszédes ugyanakkor, hogy Jourová néhány nappal később a balliberális hálózat nyomására kénytelen volt visszavonni álláspontját, és bár konkrét jogszabályokba továbbra sem tudott belekötni vagy rámutatni, balliberális szokás szerint mindenért - mondhatnánk: mindenért is - aggódik, ami Magyarországon történik.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mít tehet a kormány ilyen helyzetben? Az ellenzék és a nemzetközi balliberális csoportok hazudozó tagjai mikor kérnek bocsánatot a magyaroktól? Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból. - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: És ti?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Több mint két hónapja zajlik már ez a vita itt az ellenzék és a kormánypártok között. Valóban, egy kapitális hazugsággal indították ezt a rágalmahadjáratot, amikor azt mondták, hogy felfüggesztette a kormány a magyar parlament működését.

Mi most is itt ülésezünk, tudjuk, hogy törvényeket fogadunk el, a kormány pedig a veszélyhelyzetre való tekintettel normál menetben és veszélyhelyzeti kormányrendeleteket.

Ami a legújabb rágalmakat illeti, látszik, hogy van egy összemosása a dolgoknak, például a rémhírterjesztés törvényi tényállását, amit a parlament fogadott el, úgy próbálják beállítani, minthogyha a kormány rendeleti úton megregulázta volna a sajtót, cenzúrázná és megfélemlítené az újságírókat. Elég bármelyik internetes portált felnyitni, én semmiféle enyhületet nem tapasztalok abban a rágalmahadjáratban, amit korábban is folytattak.

Az is látszik, itt említésre került Sophie in 't Veld megszólalása, vagy akár Matteo Renzinek a megszólalása, hogy az egy nemzetközi kórus része, amit a hazai ellenzéki sajtó és az ellenzéki képviselők produkálnak; olyanok, mintha a Nyílt Társadalom Alapítvány janicársárképzőjéből kapott feladatokat egy-egy vezényszóra beindítanák, és folytatnák a kormányzat ellen.

Ami jó hír, hogy ettől függetlenül a kormányzat a veszélyhelyzettel foglalkozik elsősorban. Amit kifogásolnak, hogy 70 kormányrendelet született ebben az időszakban, és próbálják úgy beállítani, mintha ez az ellenzék és a sajtó korlátozását és a diktatúra kiépítését szolgálná. Megnéztem statisztikai adatként, tavaly március 1-jétől április végéig 72 kormányrendelet került elfogadásra, és mindazoknak az intézkedéseknek a kapcsán, amelyeket próbálnak úgy beállítani, hogy a veszélyhelyzettel visszaélve követi el a kormány, a korábbiakban is a saját jogkörével élve osztotta el a pénzeket és rendelkezett a költségvetési forrásokról. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszonzás illeti meg képviselő urat. Parancsoljon! *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Keményen!)*

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr, a választ. Nem tehetünk úgy, mintha az európai politikusok maguk találnák ki ezeket a vádakat *(Dr. Rétvári Bence az ellenzéki padsorok felé mutatva: Itt ülnek szemben, akik kitalálják!)*, hiszen több alkalommal is bebizonyosodott, hogy nem ismerik a jogszabályokat, nem értik magyar nyelven, hogy mi van a jogszabályokban benne. Nem olvasták ezeket, és mindenféle tárgyi ismeret nélkül fogalmaznak meg alaptalan vádakat. Tehát egyértelmű, hogy ezek a hazugságok a magyar ellenzék egyes tagjaitól származnak. Az elmúlt évtizedben olyanra hozzászoktak hazájuk külföldi lejáratásához, hogy mára a hóbörgésen kívül ez képezi politikájuk lényegét.

Talán beszédes az az információ, hogy Gyurcsány Ferenc felesége azzal hengegett mások előtt, hogy 25 külföldi újságíró győzött meg arról, hogy Magyarországon nem működik a parlament. Talán a CNN ismert újságírónöje is tőle szerezte az információt, amikor élő adásban azt mondta, hogy Magyarországon nem működik a parlament. De Szabó Timeát is

idézhetném; itt előttünk, a tisztelt Házban mondta azt, hogy az is bizonyítja, hogy a kormány leépíti az Országgyűlést, hogy törvényjavaslatot nyújt be a parlamentnek.

És elég ebből a kettős mércéből! Például Iohannis elnök urat senki nem vonja felelősségre nyilatkozatáért, Magyarországot pedig lépten-nyomon elítéli. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A kérdés első részében elhangzott, hogy számíthatunk-e bocsánatkérésre. Ha csak az elmúlt tíz év történéseire gondolok, amikor bevezettük például az energiaszektor adóit, illetve csökkentettük a rezsiárakat, és arról panaszkodtak, hogy össze fognak omlani a közszolgáltatások, összeomlanak a bankok, de a válság megcáfolta őket - én bocsánatkérést azóta sem hallottam.

Ha a migrációs folyamatokat nézzük, 2015 februárjában, amikor miniszterelnök úr bejelentette, hogy abban az évben nehézségeink lesznek, mert megindult az áradat, kinevették a parlamentben, kétségbe vonták a szavait. Azóta is gyakran vitatják a migráció meglétét. Nem kértek azóta sem bocsánatot ezekért a kritikákért, hazugságokért, amelyeket elkövettek.

És mindazok a rágalmak, amelyeket az Unióban, akár az Európai Parlamentben is ránk zúdítanak nap mint nap, miért változnának meg? Nem kértek bocsánatot az őszödi beszédért, az '56-os megemlékezésen a szemkilövetésekért. Ettől az ellenzékétől sajnos nem várhatunk ilyet. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kálló Gergely, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak: „**Mellébeszélés helyett konkrétumokat, avagy mennyit ér egy Vasmű melós?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszádra Schanda Tamás János államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

KÁLLÓ GERGELY (Jobbik): Elfogadom, köszönöm szépen.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

KÁLLÓ GERGELY (Jobbik): Tisztelt Ház! Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Múlt heti felszólalásomat egy gazdaságelméleti passzussal kezdtem. Most is így tennék, ha megengedik. A munkahelyek kapcsán az elkövetkező időszakban két elmélet fog a gyakorlatban ütközni.

Az egyik az, hogy a válság - teszünk bármit is - így is, úgy is elpusztít több ezer munkahelyet, nem

tehetünk semmit, arra kell koncentrálni, hogy a válság után a kieső munkahelyeket minél gyorsabban tudjuk pótolni akár az állami szektorban, akár a honvédségben vagy akár közmunkával. Tézis 1.: én úgy gondolom per pillanat, hogy a kormány ezt az elméletet preferálja inkább.

(14.00)

azonban egy másik vetület is, én képviselőtársaimmal egyetemben inkább ezt preferáljuk. Az pedig az, hogy tisztában vagyunk azzal, hogy a válság tönkre fog tenni munkahelyeket, ugyanakkor válság idején is mindent meg kell tenni azért, hogy a munkahelyek megőrzésére kerüljenek, és a munkahelyek megmaradhassanak a nehézségek ellenére is. Mi ezen dolgozunk, mi ezen szeretnénk dolgozni.

De miért mondom én azt, hogy önök nem így gondolják? Mint a múlt héten, most is igyekeztem bizonyítékokat hozni. Számszerűen hármat hoztam most. Az egyik: két héttel ezelőtti hír, hogy a kormány 18 milliárd forint értékben támogatja a mongol gazdaságot és a mongol munkahelyteremtést - bizonyították. Múlt heti hír, hogy a kormány 16 milliárd forint értékben támogatja a munkahelyteremtést és a gazdaságot Kirgizisztánban. Hozzáteszem, fejlődés, egyre közeledünk Magyarországhoz. És sajnálatos módon hoztam egy levelet is, amelyet szintén a múlt héten a Vasmű igazgatója intézett a dolgozókhöz, és ebben sajnálatos módon jelzi - mondom, múlt heti levél -, hogy ezer kollégát kényszerít a gazdasági helyzet miatt csökkentett munkabérezésre a következő három hónapban. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Kérdezem tehát a miniszter urat, illetve államtitkár urat: egyrészt az ön által sokszor említett 3 ezer cég között ott van-e a Vasmű, és támogatják-e azt? Tudnak-e erre garanciát adni? Másrészt, amennyiben nem, hogyan kívánják támogatni Fejér megye legnagyobb foglalkoztatóját? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schanda Tamás János államtitkárnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány számára minden magyar ember fontos, és ezért is döntött Magyarország legnagyobb gazdaságvédelmi akciótervéről, amely a GDP mintegy 20 százalékát érinti. Ennek kiemelt célja a munkahelyek megvédése, amit ön éppen számonkért rajtunk, erről szól a gazdaságvédelmi akcióterv, és erről szól az is, hogy amit viszont nem tudunk megvédeni, mert a vírus elpusztítja, ahelyett pedig újakat fogunk létrehozni.

Tisztelt Képviselő Úr! Ma már elmondtam ezt a számot, de az ön kedvéért megismétlem: 3953 munkáltató mintegy 54 ezer munkavállalója számára

biztosít védelmet a kormányzat által felkínált bértámogatási rendszer. Tisztelt Képviselő Úr! A vezetőség tájékoztatása szerint ezt a lehetőséget egyébként a Dunaferri is igénybe kívánja venni. Azért csökkent a munkavállalók munkaidejét a bértámogatás rendszerének megfelelően, mert abban bízunk, és jogosan bízunk ebben, hogy a magyar állam bértámogatást nyújt a munkavállalói számára. Erről egyébként ön is értesülhetett, ön is olvashatott erről, ha másutt nem, akkor a Jobbik saját hírportáljaként működő weboldalakon. Ezen hírek szerint ezer fő, nem közvetlenül a termelésben dolgozó alkalmazott munkaidejének csökkentését tervezik június 1-jétől.

Tisztelt Képviselő Úr! Arról is tájékoztatást kaphatott egy, a héten megjelent interjúban, aminek az ellenkezőjét állította itt a héten. Engedje meg, hogy szó szerint idézzem: „Mindig is kifejezetten előre mutató volt a viszonyunk, más kormányzati tisztviselők mellett személyesen többször beszéltem az ITM és a külügy vezetőjével is. Teljesen jól értik a Dunaferri helyzetét.” Ez a helyzet, tisztelt képviselő úr, sem a mostani felszólalásában megfogalmazottak, sem a múlt hetiek nem fedik a valóságot.

Engedje meg, hogy azzal fejezzem be, hogy megkérdezzem, hogy a jobbikos Dunaújváros milyen támogatást nyújt a Vasműnek. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszaválasz illeti meg a képviselő urat. Parancsoljon, képviselő úr!

KÁLLÓ GERGELY (Jobbik): Hát, államtitkár úr, nehéz két év elé nézünk, ha ezt így fogjuk csinálni, ugyanis a tények makacs dolgok. Állandóan hozom a bizonyítékokat, semelyik levél nem bizonyítja azt, amit önök mondanak. Hozzáteszem, hogy egy Magyarországon működő cég merjen mást mondani, mint azt, hogy nincs önökkel jóban. *(Sic!)* Így sem számíthatnak többnyire semmire, kivéve, ha Mészáros Lőrinc a vezető. Azt a kifizetést és csúszást is nem önöknek köszönheték, amit a múlt héten megemlítettem, hogy fizetéseken csúsznak, hanem idézem a levelet: „üzleti partnereink jóindulatának köszönhetően”, nem a kormánynak köszönhetően. Abban a levélben is le volt írva, hogy önök egyelőre semmit nem tettek. És még egy dolgot mondanék: ön nem vállalt garanciát arra, hogy támogatni is fogják-e a Dunaferri.

De ha már személyeskedünk, és azt kérdezi, hogy mi mit tettünk, 2018 óta van a körzetnek egy ipari miniszteri biztosa, úgy hívják, hogy Galambos Dénes. Miután elbukta a választást, zsiros állást kapott az önök miniszterelnökétől, Orbán Viktortól. Hol van ő? Mit tett az iparért, mit tett a Dunaferriért? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Egyáltalán volt-e az elmúlt években a Dunaferriben? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Visszaválasz illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A mi gondolkodásunk középpontjában a munka és a munkahelyek állnak. Ezért is idéztem önnek a cég vezetőjét - aki, ha jól értem, akkor ön szerint hazudik a magyar sajtónak és a dunaújvárosi embereknek, érdekes hozzáállás ez a körzet képviselőjétől, de fogadjuk ezt a tényt el -, aki elmondja, hogy igénybe szeretnék venni a kormány által biztosított bértámogatás lehetőségét.

Ezen bértámogatás lehetősége minden vállalkozás számára rendelkezésre áll, aki benyújtja az ehhez szükséges iratokat. Ezeket az iratokat várjuk, és természetesen az az érdekünk, hogy ezen munkahelyek megőrzése érdekében a szükséges támogatást biztosítsuk. De, képviselő úr, nálunk nem szokás be nem adott iratok alapján előzetesen döntési kötelezettséget vállalni. A Jobbikban lehet, hogy van ilyen, nálunk nincsen.

Tehát az a kérésem, tisztelt képviselő úr, hogy először arról beszéljen, hogy Dunaújváros mit tesz azért, hogy a Vasmű dolgozói a lehető legjobban járjanak. Várjuk öntől is a választ. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Milyen intézkedéseket hoztak az ellenzéki vezetésű önkormányzatok veszélyhelyzet idején?”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Orbán Balázs államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Nacsa Lőrinc bólint.)* Öné a szó, képviselő úr.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A baloldali pártok a Jobbiktól a Gyurcsány-pártig az őszi önkormányzati választások előtt a transzparencia, a demokrácia, a korrupcióellenesség jelszavaival kampányoltak, ezt ígérték.

A győzelemük után azonban kiderült, hogy mindez csak egy újabb gyurcsányi ígéret volt, magyarul: hazugság. A választások után az ellenzéki vezetésű kerületek azonnal osztogatásba kezdtek a hűséges elvbarátoknak, felduzzasztották a tanácsadók és alpolgármesterek számát, fizetésüket is jelentősen megemelték. A VII. és XI. kerület DK-s vezetésének első dolga volt, hogy többmillió értékű szerződést kössenek átvilágításra az elítélt adócsaló Czeglédy Csabával, Gyurcsányék házi ügyvédjével, barátjával és az LMP-s Ungár Péter szombathelyi szövetségesével. A szerződést természetesen az átláthatóság jegyében titkosították is.

A XI. kerület március elején többszörösére emelte a szerződés keretösszegét, majd a magyarok millióit rémisztő képződménynek nevező DK-s Niedermüller Péter az egészségügyi világjárvány idején az erzsébetvárosi lakosok támogatása helyett,

a testület megkérdezése nélkül, a veszélyhelyzetet álságosan kihasználva egy személyben döntött egy újabb nagy összegű szerződésről, amelyet ezúttal 29 millió forint plusz áfa értékben kötött Czeglédy Csabával. A Fővárosi Kormányhivatal is vizsgálatot folytatott az ügyben.

Miközben az ellenzéki városvezetők egyfolytában panaszkodnak a munka helyett, és nem akarnak hozzájárulni még egy minimális közös teherviseléssel sem a járványellenes küzdelemhez, addig az adócsaló bűnöző Czeglédyvel több tíz milliós szerződés megkötésére van elég pénz.

Tisztelettel kérdezem államtitkár urat, mit állapított meg a kormányhivatal a vizsgálat során, miért erre költenek a gyurcsányista önkormányzatok a védekezés helyett. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló március 11-ei rendeletben Magyarország egész területére kihirdette ezt a különleges jogrendi állapotot, és a katasztrófavédelmi törvény rendelkezéseinek megfelelően veszélyhelyzetben a képviselő-testület valamennyi feladat- és hatáskörét a polgármester gyakorolja.

(14.10)

A mi megítélésünk szerint tehát a polgármester veszélyhelyzet esetén ugyan jogosult az önkormányzat zökkenőmentes működése érdekében intézkedni, sőt kötelessége is, de mindezek során a szükségesség és arányosság követelményét meg kell tartani, azok a döntések, amelyeknek nincs jogszabályban meghatározott határideje, a feladat ellátásához nem feltétlenül szükségesek, ezek elhalaszthatók. Megítélésünk szerint nem egyeztethető össze olyan tartalmú döntés meghozatala sem ezzel a felhatalmazással, mely nem a veszélyhelyzet megelőzéséhez és az azzal kapcsolatos védekezéshez, valamint az azzal összefüggő károk csökkentéséhez kapcsolódik.

Ahogy arra képviselő úr is utalt, Niedermüller polgármester úr ezen jogkörében eljárva szerződést kötött a Czeglédy és Társai Ügyvédi Irodával 2020. április 1-jétől december 31-éig jogi képviselet ellátására 29 millió forint plusz áfa összegben. Az önkormányzat jegyzője által küldött válasz alapján - kizárólag a szerződésben rögzített feladatokat látjuk - megítélésünk szerint nincs halaszthatatlan ok. A megbízási szerződésből kitűnik, hogy itt egy általános feladatellátási szerződésről van szó, ebből következően a kormányhivatal álláspontja teljesen egyértelmű, hogy jogszabálysértő az a döntés, amelyben Niedermüller polgármester úr a Czeglédy és Társai Ügyvédi Irodával való szerződés megkötéséről döntött.

Éppen ezért május 6-án törvényességi felhívást bocsátott ki Budapest Főváros Kormányhivatala, és kérte, hogy 30 napon belül szüntesse meg a polgármester az összeférhetetlenséget, és helyezze hatályon kívül az erről szóló döntést. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a választ. Tisztelt Államtitkár Úr! Megnyugtató, hogy a kormányhivatal azért örködik a törvényességi rend fölött, hiszen azt látjuk, hogy szerte Budapesten a gyurcsányista polgármesterek, Óbudán, a VII. kerületben vagy akár a XI. kerületben is, a védekezés helyett hártják a felelősséget, milliós szerződéseket juttatnak a haveroknak, Gyurcsány házi ügyvédjének és barátjának.

Felháborítóan tartjuk, hogy a veszélyhelyzetet arra használják föl, hogy egy elítélt adócsalót töltsenek ki tízmillióval, miközben a főpolgármester és a kerületi polgármesterek is panaszkodnak, a felelősséget hártják, és eközben sokkal kevesebb munkát, sokkal kevesebb érdemi cselekvést látunk tőlük a veszélyhelyzettel összefüggően. Mi arra kérjük őket, hogy fejezzék be a mellébeszélést, fejezzék be a panaszkodást, fejezzék be a felelősség hártását, vállalják a felelősséget, és kezdjenek el végre érdemben hatékonyan dolgozni a közös érdekünkért, hogy legyőzzük a koronavírus-járványt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg az államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Egyetértek önnel abban, hogy van a dolognak egy bizonyos pikantériája, ugyanis az ellenzék minket vádol diktatúrával, miközben ők azok, akik a rendelkezésre álló jogszabályi környezetet a törvényesség megkerülésével kihasználják, és minket vádolnak azzal, hogy forrásoktól szabadítjuk meg az önkormányzatokat, holott, mint a mellékelt ábra mutatja, tanácsadói szerződésekre, fizetésemelésekre van lehetőség.

Én azt gondolom, hogy az önkormányzatok törvényes működését biztosítani kell, erre feladat- és hatáskörrel a Miniszterelnökség rendelkezik, és ennek érdekében mi a jövőben is mindent meg fogunk tenni. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Melyik az igazi adat?**” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes urat jogosította fel.

Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. (Dr. Szakács László: Igen.) Igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Az egészségügyi veszélyhelyzetnek a gazdasági hatásait csökkentendő egy történelmi gazdaságmentő csomagot vár igazából az egész ország, és mindenki annak szurkol, hogy minél kevesebben veszítsék el a munkahelyüket, és halljuk nyilatkozni a magabiztos miniszterelnököt minden csatornán arról, hogy annyi munkahelyet fognak teremteni, ahányat a vírus elpusztít. Na de mennyit? Mennyi az annyi?

Annyiféle adatot hallunk, amely igazság szerint a politikai, de már a gazdasági biztonságérzetünket is rontja, hiszen azt hallottuk Schanda államtitkár úrtól, hogy 163 ezer munkanélküli van, a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat 281 ezer munkanélkülről beszél, az ITM-ből kiszivárgott források szerint 330 ezer munkanélküli van. Mennyi munkahelyet kell teremteni?

Mennyivel fog nőni vagy csökkenni a GDP? Hiszen a gazdaságpolitika két nagyon fontos szereplője, ön és a jegybankelnök teljesen mást mond. A jegybankelnök még tegnap is, vasárnap is azt mondta, hogy 2-3 százalékos növekedés lesz, önök pedig azt mondják - legfőképpen ön -, hogy 3 százalékos csökkenés lesz. Ez a kettejük gondolkozása és prognózisa között a magyarok számára 2700 milliárd forintnyi különbséget jelent, és nem utolsósorban az Európai Bizottság szakapparátusa, amelyben ön, ma azt mondta, hogy nagyon megbízuk, ők pedig 7 százalékos recessziót mondanak Magyarországra, így viszont ez a szám még nagyobb, ez majdnem 4500 milliárd forint, amiről beszél, mondjuk, a jegybankelnök és az Európai Bizottság.

Miniszter úr, rendben van ez így, hogy ennyiféle adat jön ki? Rendben van-e az úgy, hogy nem lehet tudni, hogy mire lehet számítani, mire kell felkészülni, és azt milyen eszközökkel kívánják kordában tartani? S nem utolsósorban: milyen növekedést vagy csökkenést, recessziót vár a következő időszakban? Ezek a kérdéseim. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Mihály miniszterelnök-helyettes úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök-helyettes úr!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Van úgy, hogy valakit zavar a sok adat, de pont az a dolgunk, hogy ebből az adathalomból, adatdzsungelből megpróbáljuk világossá tenni, hogy milyen forgatókönyvek lehetnek, és ezekre fölkészíteni magunkat, fölkészíteni az országot. A magyar kormány ezt teszi, akár a munkanélküliségről van szó, akár pedig a gazdaság teljesítményéről.

Ahogy képviselő úr is mondta, többféle adat van például a munkanélküliség tekintetében. A Központi Statisztikai Hivatal más módszertan, más rendszer

szerint állítja össze ezeket az adatokat, mint mondjuk, a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat, más típusú méréseket végez, ezekből azonban elég világosan látszik, hogy március közepe óta, a járvány, a veszélyhelyzet kezdete óta a munkanélküliségi adatokban romlás következett be. Én azt gondolom, hogy az a fontos a kormány szempontjából, hogy föl tudjunk rá készülni, és rendelkezünk olyan eszközökkel, amelyekkel segíteni tudunk azoknak az embereknek, akik átmenetileg állás nélkül maradnak.

Ebből a szempontból tehát én magam is szeretném megerősíteni Schanda Tamás államtitkár úr szavait, aki azt mondta itt az előbb - és ezt ön idézte -, hogy 163 ezer olyan magyar ember van, aki segítségért fordult a kormányhoz például munkanélküli-segélyért vagy jövedelemplótló támogatásért, mert nincs jelenleg munkája. Ez az adat az, amivel egyébként dolgozni lehet.

Ami a gazdasági növekedést illeti, tisztelt képviselő úr, nyilván ahányan vagyunk, annyiféle módon látjuk most, hogy milyen növekedés lehet ebben az országban. Nincs ez máshogy az intézmények szakembereivel sem. A kormány, a Pénzügyminisztérium egy óvatosabb makropályát rajzolt föl, a jegybank ennél egy ambiciózusabbat. Én azt gondolom, hogy hamarosan látni fogjuk, hogy hol térnek el ezek a pályák egymástól, hiszen az ipari adat, a fogyasztási adatok, az inflációs adatok azt mutatják azért, hogy egyre pontosabban láthatjuk, mérhetjük föl, hogy mi várható a magyar gazdaságban az elkövetkezendő hetekben. Köszönöm a kérdését. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök-helyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ha jól értettem, akkor miniszter úr szerint a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat honlapján nem helyes adat van; ezt csak rögzítsük a jegyzőkönyv számára. Ön és Matolcsy jegybankelnök egymásnak a sajtóban általában szokott üzengetni, hogy kell euró, nem kell euró, recesszió van, nincsen recesszió, és általában nem is szoktak ezekben egyetérteni, mint ahogyan most sem ért ön egyet a jegybank optimizmusával. Ez további kérdéseket vet föl alapvetően, hiszen heteken vagy akár napokon belül elkezdjük tárgyalni a következő évi költségvetést. Akkor viszont meg kell kérdeznem pénzügyminiszter urat, hogy milyen indokokkal tartja túl optimistának a jegybank előrejelzéseit. Miért nincs igaza Matolcsynak ön szerint? A jövő évi költségvetésben mekkora növekedéssel számolnak? Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg a miniszterelnök-helyettes urat. Megadom a szót. Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ne csúsztasson, arra

kérem. Én egy szóval sem mondtam azt, hogy a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat adatai nem pontosak. Azok valószínűleg pontosak, de arról beszéltem önnek, hogy eltérnek attól, amit a KSH, a Statisztikai Hivatal mérése tükröz. Ebből a szempontból többféle adattal lehet dolgozni, ezt javasolom megfontolásra önnek is.

(14.20)

Ami a recessziót illeti: szeretném rögzíteni, hogy még nincsen recesszió, tisztelt képviselő úr, tehát a magyar gazdaság egyelőre még azon a pályán van, amelyről azt lehet mondani, hogy az első negyedévben mindenféleképpen pozitív növekedést fog mutatni.

Hogy milyen nehéz ezeknek az adatoknak a felmérése, ahhoz talán elég arra utalnom, hogy a Pénzügyminisztérium rendszeresen készít becslést. A korábbi becslésünk, amely néhány héttel ezelőtt készült, még azt tükrözte, hogy körülbelül 1,4 százalék lehet a növekedés az első negyedévben. Ma már ennél optimistábbak vagyunk, úgy látjuk a márciusi adatok alapján, hogy akár 2,6 százalék is lehet ez a típusú növekedés. Tehát még egy intézményen belül is lehet eltérés abban, hogyan ítéljük meg a helyzetet most vagy néhány héttel korábban, ezért egyáltalán ne ütközzön meg azon, hogy intézmények között is van ilyen típusú szakmai eltérés. Ezek a szakmai viták arra alkalmasak, hogy lefolytassuk őket, megvitassuk, és aztán döntéseket hozunk ezek alapján. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterelnök-helyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 14 óra 20 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy egyetlen frakció sem kért elhangzásra kérdést, ezen napirendi pont tárgyalására nem kerül sor.

Mai napirendi pontjaink tárgyalását követően, kérem, hogy a termet a korábban kiadott főigazgatói tájékoztatónak megfelelően szíveskedjen elhagyni, aki ezt szándékozik tenni.

Tisztelt Országgyűlés! Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, LMP-képviselőcsoport: „A mi városunk Pécs, 5.” címmel. Megadom a szót, frakcióvezető úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon örülök, hogy Süli miniszter úr még itt van a teremben, mert egy olyan témáról fogok beszélni, ami maximálisan kapcsolódik az ő portfóliójához.

Alapvetően a városomat, Pécsset két irányból is érinti az ország legnagyobb projektje, a paksi bővítés projektje, illetve a nukleáris energia felhasználása, illetve a nukleáris energia felhasználásával kapcsolatos sok-sok kötelezettség. Sajnos azt láthatjuk, hogy az

energiapolitika tekintetében a kormány feléli a jövőnket; és itt az elmúlt hetek vitáiból kiderülhetett, hogy Pécsset ismét el kívánja árulni a kormány, és az is kiderülhetett, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr a lassan öt évvel ezelőtt tett ígéreteit nem kívánja teljesíteni. Ez nyilván teljes mértékben elfogadhatatlan.

Több szempontból is aktuális a kérdés. A kormány nem oly régen az Országgyűlés elé terjesztett egy úgynevezett klímastratégiát, amelyből jól látható, hogy igazából egyetlenegy célja van, hogy a magyar emberek többsége által elutasított paksi bővítés kérdését, projektjét megpróbálják legitimálni. Több olyan, mondhatjuk úgy, hogy technikai jellegű törvénymódosítás van jelenleg az Országgyűlés előtt, amely érinti a nukleáris energia felhasználását, érinti a nukleáris hulladékok kezelését. Ugyanakkor az elmúlt időszakban a gazdaságvédelmi akcióterv kapcsán némi átcsoportosítást tapasztalhattunk a paksi bővítés, a paksi projekt kapcsán. És én tettem fel egy írásbeli kérdést miniszter úrnak, amelyre meg is kaptam a választ néhány nappal ezelőtt, amelyben megnyugtató miniszter úr, hogy sínen van a projekt, tehát ez az átcsoportosítás nem érinti. Kíváncsian várjuk a fejleményeket.

Azt tudjuk, hogy már óriási csúszásban van a projekt, eredetileg 2024-re tervezték, hogy üzembe helyezésre kerüljenek az új blokkok, most már 2030-as céldátum szerepel, és azt tudjuk, hogy a most hivatalosnak tekinthető legutóbbi ígéretük alapján 2020. június 30-áig kezdődhet meg az engedélyezési eljárás, azt ígérte miniszter úr. De azt láthatjuk, hogy a legtöbb állítás, amit a paksi bővítés alátámasztására a kormány elmondott, az már hazugságnak vagy tévedésnek bizonyult. Ugye, láthatjuk, hogy az új blokkok által termelt áram árából már nem lehet a hitelt törleszteni, mert ezek nem fognak elkészülni. Az is hazugságnak bizonyult, hogy olcsó lenne a paksi bővítés. Milliószer elmondtuk, hogy a hatalmas beruházási költségekbe nem számítják bele a leszerelés költségét, nukleáris hulladékok kezelését. Az is felmerült, hogy a Duna vízszintje elegendő lesz-e az új blokkok, régi blokkok hűtésére. Nem ismerjük pontosan a műszaki tartalmat, hogy szükség van-e esetleg hűtőtornyokra vagy egyéb más műszaki megoldásokra. De egy nagyon súlyos kérdés, hogy egy olyan alapvető feladat, amelyet nyilvánvalóan el kell végeznie Magyarországnak, a nagyaktivitású nukleáris hulladékok kezelése, erre nincsen végleges megoldás. Tehát sem a helyszínválasztás, sem a technológia, sem a finanszírozás szempontjából nincs erre megoldás.

Az elmúlt időszakban kiderülhetett a viták során, ugye, Schanda államtitkár úrral folytattunk vitákat, hogy bizony, itt egy nagyon komoly ígéret elhangzott miniszterelnök úrtól a helyszínválasztással összefüggésben, hogy a Pécssett és a térségében élők hozzájárulása, megkérdése nélkül nem épülhet meg nukleáris hulladék-tározó. És úgy látszik, a kormánynak immár az a hivatalos álláspontja, hogy nem kíván ezzel a kérdéssel foglalkozni; és államtitkár úr jól láthatóan nem ismerte el azt a tényt, hogy most, ebben az időszakban politikai döntést kell hozni.

Mi azzal támasztjuk ezt alá, hogy nagyon régóta folyik már a lehetséges atomtemető, nagyaktivitású-hulladék-tároló helyszínének a kutatása, és lezárult 2018-ban egy fázis. Ennek a fázisnak a folytatása az lett, hogy ez a projekt egy új fázisba lépett, és múlt év tavaszán úgynevezett telephelykutatói engedélyt kapott a projekt. Tudjuk, hogy eddig már több mint 10 milliárd forintot elköltöttek, és most is egy nagyon-nagyon hosszú kutatási fázis indul el, ami nyilván szintén sok milliárd forint felemésztését teszi majd szükségessé. Na, mi azt mondjuk, hogy ebben a helyzetben kell teljesíteni miniszterelnök úrnak az ígéretét, és meg kell kérdeznie Pécs-et és a térségben élő állampolgárokat, hogy elfogadják-e ezt a helyszínt. Tehát ezt a területet, ami ki lett választva annak idején műszaki, geológiai szempontok alapján, meg kell vizsgálni ilyen szempontból is, hogy elfogadják-e ott a lakosság ezt.

Nagyon sokszor hivatkozott a kormány nemzetközi tapasztalatokra, arra, hogy az ilyen fontos projekteknél tanulni kell abból. Bizony, a nemzetközi tapasztalatok - sorolhatnánk a példákat - azt támasztják alá, hogy elképzelhetetlen egy ilyen nukleáris létesítményt úgy megvalósítani, hogy az adott térség lakossága ezzel szembemegy. Hozzáteszem, még az érintett szakemberek is elismerik, hogy pontosan tudják azt, mekkora ellenállás van. Sőt, ezen a bizonyos közmeghallgatáson, amely 2019 tavaszán volt, az Országos Atomenergia Hivatal főigazgatója is elismerte - ez a jegyzőkönyvben is szerepel -, hogy látják, nagy a baj, látják, hogy Pécs városa elutasítja ezt a projektet.

Ezért ismételtlen egyrészt a miniszterelnök úr becsülete, szavahihetősége megóvása érdekében, másrészt pedig - és ez a legfontosabb - Pécs és térsége érdekeinek megfelelően felszólítjuk a kormányt, hogy tekintse át a nukleáris hulladékok kezelésének nemzeti programját, és hozzon olyan politikai döntést, hogy alternatív helyszíneket is kelljen kutatni a rendelkezésre álló szűkös erőforrások, az idő és pénz felhasználásával, azért, hogy ez a nagyon fontos kötelezettség Magyarország számára úgy legyen teljesíthető, hogy az figyelembe is veszi az érintett térségek lakosságának az érdekeit. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Fülöp Erik képviselő úr, független képviselő: „Támogassa a kormány az állatmenhelyeket” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. FÜLÖP ERIK (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Kedves Képviselőtársak! Azt sajnálattal tapasztaljuk, sajnálattal látjuk, hogy a koronavírus hatásai borzalmas gazdasági recessziót okoznak szinte a gazdaság minden szegmensében, viszont ezeknek a mértéke nem egyenlő arányú. Azt látjuk, hogy a vendéglátást és a turizmust nagyon erősen érinti, viszont nagyon sok olyan egyéb terület is van, amelyben óriási kihatásai vannak.

Természetesen azzal is egyetért, azt gondolom, mindenki, hogy ebben az esetben a kormánynak fontos döntéseket kell meghoznia, éppen ezért, én azt gondolom, támogatható az a gazdaságvédelmi akcióterv, amelyben gondolkodik a kormányzat. Viszont azért azt is hangsúlyozni kell, hogy nagyon sok terület kimaradt ebből a gazdaságvédelmi akciótervből. Én azt gondolom, az egyik legfájóbb pont, hogy olyan hatalmas anomáliákkal kell szembesülni, mint a máskor luxuskörülmények között élő, milliós sztárgázsit zsebre rakó zenészek támogatása vagy a profi focisták támogatása, de állatvédőként, én azt gondolom, hogy teljesen megdöbbentő számomra, hogy több száz millió forintos állami támogatással próbálták a jelenlegi magyarországi cirkuszokat és a cirkuszokban dolgozókat is segíteni, akik, tudjuk mindannyian állatvédők, hogy borzalmas körülmények között tartanak állatokat.

Mindemellett sajnos azt is ki kell jelenteni, hogy a kormányzatnak ez a gazdaságvédelmi akcióterve megfeledezett arról a több száz menhelyről és arról a több száz állatvédő egyesületről és civil szervezetről, nonprofit szervezetről, amelyek nap mint nap hosszú évek óta megfeszített munkájukkal próbálnak bajba jutott állatokon segíteni.

Én azt gondolom, az is mindenki számára nyilvánvaló, hogy az elmúlt években ezek az állatmenhelyek, ezek az állatvédő szervezetek hatalmas likviditási problémákkal küzdöttek, és általában az önkéntesek felajánlásából és nagylelkű adományokból tartották fenn magukat. Az ő jelenlegi helyzetüket is nagyon-nagyon erőteljesen befolyásolja most a koronavírus-járvány. A Mi Hazánk Mozgalom nagyon sok olyan állatvédő szervezettel, civil szervezettel és alapítvánnyal is felvette a kapcsolatot, köztük én magam is több olyan szervezettel beszéltem, amelyek azt hangsúlyozták, hogy kritikus pontra érkeztek el, hiszen mindenféle bevételi forrásuk elapadt, és nagyon nehéz akár a náluk lévő állatokat ellátni, akár a tápra vagy azokra a horribilis orvosi költségekre kiszorítani ebben a jelenlegi helyzetben az utolsó forintjukat.

(14.30)

Éppen ezért a Mi Hazánk Mozgalom nevében én azzal a tiszteletteljes kéressel fordulok a kormányhoz, illetve a tisztelt Országgyűléshez, hogy próbálja meg segíteni ezeket a menhelyeket, ezeket a civil szervezeteket, ezeket az állatvédő egyesületeket, hiszen van erre lehetőség a rendkívüli intézkedések pénzügyi keretéből. Szeretném azt indítványozni, hogy minden nehéz helyzetbe és bajba jutott menhelyet, állatvédő egyesületet és civil szervezetet próbáljon meg jelenleg a kormányzat támogatni, hiszen ez is egy nagyon fontos feladatunk.

Mindemellett, azt gondolom, hangsúlyozni kell azt is, hogy a XXI. század Magyarországon óriási szükség van egy olyan erőteljes állatvédelmi szabályozásra, amelyet jelenleg most az állatvédelmi törvény nem testesít meg. Mindemellett arra is szeretnék ki-

térni, hogy elengedhetetlen a szaporítótelepek azonnali felszámolása a kormányzat és az Országgyűlés részéről. Emellett szeretnénk követelni az állatrendőrség azonnali felállítását, és természetesen olyan vizsdatartó és elrettentő büntetéseket az állatkínzókkal szemben, amelyekkel végre letöltendő szabadságvesztést kaphatnának és börtönbe juthatnának ezek a személyek.

A kedves társadalom felé, az állatbarátok felé pedig egyetlen üzenetet szeretnék most megfogalmazni: mégpedig azt, hogy ahogy tették ezt az utóbbi években és évtizedekben, ha lehetőségük adódik rá, akkor ebben az évben, ebben a nehéz helyzetben is próbáljanak meg menhelyről állatot örökbe fogadni. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Dr. Simicskó István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Brenner Koloman képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A Fertő tónál a helyzet változatlan” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, nyugaton, a Fertő tónál a helyzet változatlan. Először is le szeretném szögezni, hogy a Fertő tó fejlesztése nagyon régóta elvárt és támogatandó projekt, ugyanakkor, ahogy azt jómagam mint a Fertő tó Barátai civil egyesület alapító tagja is mindig kifejtettem, egy olyan elképzelést akart a fideszes városvezetés ránk erőltetni, ami egy hatalmas hotellel és egy hatalmas jachtkikötővel is, a balatoni láz mintájára, el akarta volna csúfítani ezt a területet, amelyhez engem egyébként érzelmi szálak is fűznek, hiszen elhalt édesapámnak ezen a tavon volt egy olyan stégje, ahova ki szokott menni pecáznia.

Ráadásul úgy tűnik, hogy azóta, amióta ezt a beruházást elkezdték végrehajtani, semmi nem történik, hiszen még az első ütem sem kezdődött meg annak ellenére, hogy már hosszú hónapok óta elzárják ezt a területet a soproni régió lakosai elől. Ráadásul, miközben az ellenzéki képviselőket vádolta meg a fideszes lakájmédia azzal, hogy az osztrák érdekeket képviselik, ezzel szemben 53 év után fel kellett hagynia annak a magyar vállalkozónak, aki a sétahajókázást intézte a Fertő tavon; szégyenszemre azért, mert a magyar polgárok adójából a Széchenyi-terv keretében megépített kikötőt egy osztráknak adták ki, tehát az osztrák hajóvállalat természetesen működik, csak a magyar nem.

Itt is le szeretném szögezni, hogy mi az osztrák Freunde des Neusiedlersees egyesülettel közösen minden olyan megalomán beruházást ellenzünk a Fertő tó partján, akár osztrák, akár magyar oldalon, amely az UNESCO világörökség részét képező kulturális örökséget és tájat roncsolja. Az így kialakult helyzetben tehát az az állapot alakult ki, hogy miközben a strandolás lassan megengedetté válik, eközben még mindig nem tudnak kimenni a soproni régió lakosai a Fertő tóhoz, nem utolsósorban az ott vállalkozók számára sincs bevétel. Ideje lenne tehát ebben az ügyben is végre rendet raknunk.

Tisztelt Ház! A soproni polgármester, Farkas Ciprián ismét megmutatta, hogy ő kizárólag Orbán Viktor akaratát, illetve a helyi alpolgármesteri család akaratát képviseli, és nem a soproni polgárok érdekeit. Mi is történt az elmúlt napokban? Az történt, hogy amióta megalakult a soproni önkormányzat, tavaly október óta, első ízben az ellenzéki képviselőktől is kért véleményt a megválasztott polgármester úr. A néppárti Jobbik nevében a helyi önkormányzati képviselőnk, Mayer Éva el is juttatta javaslatunkat, amelyek azt tartalmazták, hogy miért helytelen a polgármester úr azon döntése, hogy nem nyúl a felhalmozási célú kiadásokhoz, hanem a működési célú kiadásokat akarja megkurtítani; lefordítom: a soproni alkalmazottak pénzéből akar elvonni. Mi természetesen ennek ellene mondunk, és egész konkrétan cinikusnak tartjuk azt, hogy miután eljuttattuk a konkrét javaslatunkat, ezek után egy arrogáns, tipikusan fideszes Facebook-posztban még kiosztotta az önkormányzati ellenzéki képviselőket, hogy homokozóban vannak.

Tisztelt Farkas Ciprián Polgármester Úr! Ön fordítva ül a lovon. Én olyan soproni választókerületi képviselőjelöltként, akinek több mint tízezer soproni polgár szavazata van a háta mögött, mondom itt ezt a tisztelt Ház falai között: ön alkalmatlan Sopron város vezetésére. Teljesen egyértelmű és konkrét javaslatokkal éltünk: szüntessék meg a közösségi sajtó- és propagandakiadványokat, állítsa le a város az új autók beszerzését és a luxusköltéseket, a marketing- és propagandaköltségeket csoportosítsuk át, a reprezentatív és utazási költségeket minimalizáljuk, ne tartsuk meg a kisebb rendezvényeket ősziig, a városi stadion lelátójának lefedése és vízszigetelése kerüljön átütemezésre, és még konkrétan sorolhatnám azokat a javaslatokat, amelyek ezek szerint még annyit sem érdemeltek meg Sopron megyei jogú város megválasztott polgármestere részéről, hogy ne hazudjon róluk a saját Facebook-oldalán. Szégyen, gyalázat! Alkalmatlan a város vezetésére Farkas Ciprián. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vádolom, mert vádolnom kell a bankárkormányt, azt, amelyik 2010 óta regnál, és hozzájárul a magyar lakosság, a magyar polgárok tömeges kifosztásához, miközben óriásplakátokon azt hirdeti, idézem, hogy elszámoltatja a bankokat.

Miért kell ezt a vádbeszédet elmondanom? Egyrészt azért, mert 2001-re visszavezethető módon kezdődött el a devizahitel-károsultak kárváriája, amikor is az egyoldalú szerződésmódosítások elvi lehetőségéből gyakorlati lehetőséggé váltak, majd egymással - idézéssel - „viaskodva” különböző színvonalú kormányok engedték ki a szellemet abból a bizonyos palackból, és a 2010 és 2014 közötti ciklus második felére láthatóvá vált, hogy tarthatatlan a helyzet.

Kilakoltatások százai, majd ezrei indultak meg, most jóval tízezer fölött állunk már az utóbbi esztendő tekintetében, és nemcsak a kilakoltatók Kánaánja jött el Magyarországon, hanem bizony most a járványügyi veszélyhelyzet kapcsán kimondhatjuk, hogy a végrehajtók paradicsoma is, hiszen teljesen helyesen, jobbikos felvetésre többek között, hiteltörlesztési moratóriumot rendelt el Magyarország Kormánya, és szerintem ez egy olyan pont, amit meg kell fognunk, mert egyetértünk benne és pozitív.

Ami mellette, az apróbetűs részben található, az viszont visszataszító, hiszen Magyarország azon speciális helyzetben lévő államok egyike, ahol az úgynevezett végrehajtói letiltások a legalacsonyabb fizetéseket, hangsúlyozom, a kisnyugdíjakat is, ebben a helyzetben, tehát a járványügyi veszélyhelyzet közepette is terhelhetik, terhelik: egy adósság esetében a 33 százaléka, több egymásra rakódó tekintetében akár az 50 százaléka is elmehet a legalacsonyabb fizetésnek vagy a kisnyugdíjnak, pontosan azok körében, akiknek a legnagyobb szükségük lenne most erre a pénzre. És az ő helyzetüket nem könnyíti a 27 százalékos áfa sem, a rezsimoratórium elmaradása sem és számos olyan intézkedés, amire óriási szükség lenne egy szociális kataklizmahelyzet közepén.

Ehhez képest a múlt héten tárgyalta a magyar parlament a banki úgynevezett különadóról szóló törvényt, amely a közteherviselés jegyében kívánja terhelni a bankrendszert is: ahogy a pártok a pénzüik 50 százalékat gyakorlatilag oda kellett hogy adják a védekezésre, és állunk elébe, ugyanígy Magyarország Kormánya a közteherviselés alapján próbálta megközelíteni a kérdést. Hát, nagyon nem sikerült! A multi cégek tekintetében egy 35-40 milliárdos terhelést terveznek a közteherviselés címere alatt, miközben ez a multi szegmens ezermilliárdos nagyságrendben szivattyúzza ki adózatlanul a profitot a magyar nemzetgazdaságból minden egyes esztendőben. És itt van a mi drága bankrendszerünk, az említett devizahiteles, kilakoltatásos, végrehajtási kataklizmák után - az utolsó mért időszakban jóval több mint 600 milliárdos rekordnyeréséget produkálva, az egész régióban kiemelkedő módon - most pedig kivetettek rá egy látzólagos 55 milliárd forintos különadót.

(14.40)

Csak hogy ezt a különadóösszeget kétszeresen adják vissza Fidesz-KDNP-berkeken belül a bankrendszernek. Egyrészt lehetővé teszik, hogy ezt az egész befizetést leírják a következő évek adójából, tehát látzólag fizet a bankrendszer, gyakorlatilag visszakapja ezt száz százalékgig.

De hogy még kövérebb legyen a történet, a Magyar Nemzeti Bank egy ezermilliárdos nagyságrendű hitelkeretet biztosít az érintettek számára. Adnak még egy 4 százalékos marzsot is minderre, ily módon újabb 40 milliárd forinttal támogatják azt a bankrendszert, amely látzólag fizet, a valóságban viszont nyeréskedik a válságon, nyeréskedik a járványügyi veszélyhelyzeten, és példátlan módon haszonra tehet

szert, miközben mindenki adakozik, mindenki igyekszik a bajokat elhárítani. Azért nevezem tehát bankárkormányának a mostanit, mert ehhez az undorító paktumhoz a nevét adja, képes volt ilyen törvényjavaslatot behozni, és a végrehajtásokat, a túlkapásokat még mindig nem állította le.

Szeretném azt is hozzátenni, hogy nem volt váratlan mindez. A 2015-ben megkötött, a Fidesz-KDNP által megkötött EBRD-paktum lényege ugyanis pontosan ez volt. Ott papíron vállalta Magyarország Kormánya, hogy a hitelkárosultak megsegítése érdekében egyetlen forintnyi további terhet sem rak a bankrendszerre, illetve nem fogja útját állni a további kilakoltatói és végrehajtói visszasszágoknak, mert erről Magyarország bankárkormányára - még egyszer mondom - a korábbiakhoz képest is példátlan módon paktumot kötött.

Követelem tehát, hogy bontsák fel az EBRD-paktumot azonnal, ameddig pedig ez a tarthatatlan helyzet fennáll, vádolom Magyarország jelenlegi kormányát tízezrek kisémmizéséért, újabb ezrek kilakoltatásáért, családok tönkretételéért, családtagok külföldre úzásáért, és ígérhetem nekik: nem hagyunk nyugtot ennek a kormánynak addig, amíg egyetlen magyar is ott ácsorog az út szélén. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Hol a pofátlanság határa?” címmel. Megadom a szót.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A tények makacs dolgok. A Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat hivatalos számadatai pedig elborzasztó, szörnyű folyamatokról tanúskodnak Somogyországból.

Már a márciusi adatok is - áprilisiak sajnos még nem állnak rendelkezésre -, szóval, már a márciusi adatok is azt mutatják, hogy ebben a 300 ezer ember által lakott megyében annyi munkanélküli van, mint a kétmillió Budapesti vagy mint az egymillió ember által lakott, három megyét fölölelő nyugat-magyarországi régióban. És ha megnézzük ezeket a márciusi adatokat, amelyek azt is mutatják, hogy az előző hónapoz képest mekkorával nőtt az álláskereső száma, akkor azt látjuk, hogy ez 1893 fő.

Van Magyarországon négy olyan régió - tehát három-három megye által alkotott régió -, ahol egyébként ennél kisebb, alacsonyabb számokkal találkozunk, és az ott élő emberek nem értik azt, hogy a kormányzat miért nem figyel oda jobban erre a halmozottan hátrányos helyzetű nyomorodott vagy nyomorított és Magyarország periferiájává tett megyére, Somogyországra; annak egyébként különösen a déli részére, mert ahogy megyünk délre, elhagyjuk a Balaton partját, elhagyjuk Kaposvár szintjét, akkor még inkább kiütöznek ezek a problémák, és azt látjuk, hogy a 60 ezer ember által lakott barcsi, nagyatádi és csurgói járásban több mint 5 ezer fő az álláskereső száma.

Ez pedig azt jelenti, hogy az aktív korú lakosságon belül minden hetedik ember munkanélküli, és ismétlem: ebben még nincsen benne a járvány berobbanása, nincsen benne az áprilisi adatoknak a prognózisok szerint még inkább elborzasztó adatsora, amit egyébként várunk, mert az a szociális horror, ami ott a szemünk előtt kibontakozik, az bizony beavatkozásért kiált; kormányzati beavatkozásért, mert az ottani emberek nem értik, hogy ha van pénz, van milliárd, sok-sok milliárd kormányzati propagandára, plakátokra, van pénz egyébként Orbán Ráchel baráti körének 5 milliárd forint arra, hogy majd turisztikai tanácsokat adjanak, és van pénz arra, hogy a magyar állam gigahitelt vegyen föl Kínától, és ebből a projektből - itt a Budapest-Belgrád vasút soha nem térülő örült projektjére utalnék - a felcsúti „oberstrómanführer” már egy 300 milliárdos bizniszre rá is tette a kezét, akkor nem értik az ott élő emberek, hogy Somogyország déli részében...

ELNÖK: Képviselő úr, megkérem, hogy szíveskedjék a szavait megválogatni. Legyen kedves megválogatni a szavait!

ANDER BALÁZS (Jobbik): ...miért nincsen...

ELNÖK: Legyen kedves megválogatni a szavait, még egyszer jelzem. (Közbeszólás a Jobbik soraiból: *Mi volt a baj?*)

ANDER BALÁZS (Jobbik): ...miért nincsen kormányzati figyelem? Azt már megszokták az ott élő emberek, hogy nem érkezik segítség. Az viszont valóban a pofátlanság határán is túlmegegy, hogy még azt is elveszik tőlük, ami van.

És akkor itt jön a fölszólalásomnak a lényegi mondanója. A kárpótlási vesszőfutás egy nagyon-nagyon fölháborító története ért ott véget Dél-Somogyban, ugyanis a természetvédelmi célra kijelölt egykori maradványterületek, amelyek bizony nem voltak magánkézbe adhatók, most az államhoz kerülnek. Az államhoz kerülnek, és normális kárpótlást ezért a barcsi termelőszövetkezet, az egykori Vörös Csillag - sajnálom, ez volt a neve - Termelőszövetkezet egykori tagjainak, illetve az ő örököseiknek a magyar állam nem hajlandó normális kárpótlást fizetni. Aranykoronánként 50 ezer forintot adnának ma jó esetben ezekért a területekért; mintegy 1500 hektárnyi, egyébként erdőterületről van szó, Dráva-parti, tulajdonképpen őserdőről. Nem véletlenül jelölték ki ezt annak idején természetvédelmi célokra.

Nem is lenne semmi probléma a kisajátítással. Az ott élő emberek, ez az ezer ember, ez az ezer család immáron 25 éve várja azt, hogy az állam ezt elvigye, viszont normális piaci alapon ki is fizesse őket. Ez nem fog megtörténni. Hektáronként 100-150 ezer forintot kapnak majd a barcsi, Barcs környéki emberek, miközben a magyar állam - előfordult az a pofátlanság - külföldről betelepedett, több ezer hektáron gazdálkodó, egyébként dél-somogyi nagybirtokosnak, amikor az ő osztatlan közösen meglévő tulajdonát

vásárolta meg, akkor aranykoronánként, elnök úr, most figyeljen: 810 ezer forintot fizetett. Tehát aranykoronánként nem 50 ezret, mint az ott nyomorgó bennszülötteknek Barcson és Barcs környékén, hanem 810 ezer forintot, hektáronként pedig 2,8 millió forintot!

Hol van az igazság?! Hol van a pofátlanság határa?! - teszik föl a kérdést az ilyenformán kisémmizett barcsi és Barcs környéki emberek. Erre kellene választ adni. Köszönöm. (Közbeszólások a Jobbik soraiban. - *Taps ugyanott.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport: „Akiket az út szélén hagytak...” címmel.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a vírus megjelenik a nyomornegyedekben, az borzasztó lesz. Ezt egy 41 éves családapa, egy roma származású férfi mondta, aki négy gyermeket nevel egy cigánytelepen. Ők vannak talán most az egyik legkiszolgáltatottabb helyzetben, amikor a higiéniai előírásoknak sem tudnak minden esetben megfelelni, amikor sújtja őket a digitális oktatás bevezetése miatti nem megfelelő eszköz biztosítása.

Őnök pedig plakátokkal mondják nekik, hogy megmentjük a gazdaságot. Gazdaságvédelmi akciótervet hirdettek. Tették ezt úgy, hogy közben nem gondoltak azokra az emberekre, akik alkalmimunkavállalásból a napi élelmezésért küzdenek, akik a legkiszolgáltatottabbak; ezek az emberek, akik alulképzettek, akiknek minden kihívás; minden nap egy új kihívás.

Március 31-én szólaltam fel itt a parlamentben a roma önkormányzatok ügyében, amikor is megtévesztő nyilatkozatot tett Agócs János, az Országos Roma Önkormányzat elnöke, aki azt mondta egy nyilatkozatában, hogy a települési roma önkormányzatok nyugodtan vegyenek élelmiszer-csomagot, tisztítószereket a rászorulóknak. Nem is lenne a céllal semmi baj, de a jogszabályokat önök nem igazították ehhez hozzá, ez gyakorlatilag a törvények ellen való kiszólás volt.

Én akkor kértem, hogy tegyenek valamit, hogy alakítsák úgy a jogszabályokat, vagy segítsék meg ezeket az önkormányzatokat is, hogy tudjanak segíteni azokon a 41 éves családapákon és a hozzá hasonlóaknak, hogy megkönnyítsük a vírushelyzet átvészelését.

(14.50)

Magyarországon több mint egymillióan élnek mélyszegénységben, és 300 ezer honfitársunk pedig romatelepeken, a gettóknak. Erre is kellene figyelni, amikor önök milliárdokat költenek el például balatoni vitorlázókötők átjársására vagy például tanácsadásra, hogy hogyan kellene ezt a járványhelyzetet kezelni, hogyan kell majd beindítani a gazdaságot.

Igenis vannak olyan emberek, akiknek még az is problémát okoz, hogy a villanyórát feltöltsék, és

ezeknek az embereknek is kell munka, és nem közmunka, és nem katonaság, hanem olyan, ahol megbecsülik őket, mert igenis vannak, sokan vannak, akik szeretnének olyan munkahelyen dolgozni, ahol őket nem egy szemlesütés, hanem a megbecsülés illeti. Mindenkinek joga van ehhez, aki ezzel szeretne élni. Én tisztelettel kérem önöket, hogy végre foglalkozzanak ezzel a problémával.

Néztem az Országos Roma Önkormányzat honlapját, ahol is örömmel olvastam, hogy két hete Agócs úr találkozott Palkovics miniszter úrral, pontosan azért, hogy a roma honfitársaiknak, akik elvesztették a munkahelyüket, minél előbb segítsenek munkahelyeket találni. Azt írták, pár napon belül megkezdődnek az egyeztetések - hát igen, az előkészületek. Napról napra élnek honfitársaink borzasztó körülmények között. Itt nem érünk rá, hogy hetekig előkészítsünk egy megállapodást, meg hónapokig húzzuk-vonjuk ezt az ügyet, hanem valódi segítséget kell nyújtani mindenkinek, és tényleg el kellene jutni odáig, hogy nem homokba dugjuk a fejünket, hanem ezekkel a problémákkal is foglalkozunk.

Nagyon kevés szó esik erről itt a Házban, pedig van roma nemzetiségi szószóló. Nagyon vártam, hogy ő majd megszólal ebben a témában, és akár egy napirend utáni felszólalásban elmondja, hogy milyen segítségre van szüksége a roma nemzetiségi önkormányzatoknak, hogy ők tudjanak közvetlenül helyben, a településeken szintjén segíteni, hogy végre ne a polgármestereken legyen a felelősség, mert ők sem tudnak segíteni, hiszen az önkormányzatoktól gyakorlatilag lassan minden forrást elvonnak, bevételek nélkül pedig nem tudnak segíteni. A szociális keretek kimerülnek, egyre több lesz a rászoruló, ami ugye, természetesen majd további társadalmi problémákat fog felvetni.

Én ismételtelen kérem önöket, hogy figyeljenek erre a problémára, kezeljék, és ha végre eljutnak odáig, hogy ez az együttműködési megállapodás megszületik, akkor arról itt, a Ház falai között is legyenek szívesek beszámolni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Simicskó István képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „Ápolók nemzetközi napja” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Három fontos hivatásról szeretnék röviden beszélni. Az egyik azon emberek köre, akik a biztonságunkat garantálják. Ilyenek a rendőrök, a katonák, akik szolgálják a közbiztonságot, azt, hogy itt ma nyugodtan felszólalhatunk, és mindenki élheti, nyilván a veszélyhelyzet adta keretek között is a hétköznapi életét.

A másik ilyen fontos hivatást gyakorlók köre a pedagógusok: az óvónők, a tanítók, a tanárok, bármilyen szinten is, de a gyermekeink felnevelésében vállalják az áldozatos munkát, és jelentős szerepet

töltenek be abban a nagy célkitűzésben, hogy milyen lesz a jövő nemzedéke, milyen lesz a jövő Magyarország. A harmadik ilyen fontos hivatás az ápolók, a gyógyítók, az orvosok hivatása.

S valóban, május 12-e, ahogy a mai felszólalásom címének is ezt adtam, az ápolók nemzetközi napja. Ezért, bár elhangzott már jó néhány hozzászólás ezzel kapcsolatban az azonnali kérdések és válaszok órájában is, de szerintem fontos, hogy napirend után is megemlékezzünk, és tiszteletünket fejezzük ki az ő hivatásgyakorlásuk iránt, hogy vállalják azok az emberek, hogy ha bajba kerülünk, ha betegek vagyunk, ha szeretteink betegekké válnak, ha az egészségünk megromlik, akkor képesek azzal a tudással bírni és rendelkezni, amivel a gyógyítás lehetőségét és esélyét hordozzák.

Engedjék meg, hogy röviden szóljak azért a történetiségéről is, hogy hogyan alakult ki az ápolók nemzetközi napja! 1853-ban és '56-ban, illetve e három év alatt nagyon komoly háború dúlt, a krími háború, és Európa szinte valamennyi országát érintette, és a nagyon-nagyon sok sebesültet látva egy brit ápolónő, bizonyos Florence Nightingale önkéntes ápolókat toborzott, és létrehozott egy ápolónőképző iskolát is. Ez egy nagyon fontos dolog volt, hiszen valóban látva a sebesülteket, a sérülteket, a bajba jutott embereket, katonákat és civileket, megpróbálták segíteni, enyhíteni a fájdalmukon.

Egy picit még korábbra visszamennék, 1550. május 25-én született Szent Kamill, akit apja egyébként katonának adott, és az oszmán-török hódításokkal szemben harcolt, sebesülést szenvedett, majd Rómában a Szent Jakab kórházba került. Egy apró kis sebbel került be, de aztán végül nem tudta elhagyni a kórházat, hiszen olyan mértékűvé változott a betegsége, viszont ő maga rájött arra, hogy mennyire fontos a sebesültek ellátása, mennyire fontos az a tudás, amivel az ápolók, az orvosok már akkor is rendelkeztek, és ez a szándék, amivel a bajba jutott embereken próbálnak segíteni. Ezért ő maga alapította meg a Betegeket Szolgálók Társaságát, ami egyébként a Vöröskereszt elődjeként is nyilvántartható. 1746-ban avatták ezért a cselekedetéért szentté. Egy nagyon szép és bölcs gondolatot is hátrahagyott a tevékenysége során, ez pedig így szól: jót gondolni, jót szólni, jót cselekedni; az ember Isten irgalmából e három dolog által a mennyországba juthat és kerülhet. Így lett ő a kórházak, a betegek és a haldoklók védőszentje.

Egy következő történelmi lépcsőfok, egy következő ugrás a solferinói csata, amely 1859-ben zajlott, és Henry Dunant járt arra, aki látta a hihetetlen szenvedést, és gyakorlatilag néhány év múlva elindította a Vöröskereszt alapjainak a lerakását. 1863 óta számítjuk a Vöröskereszt létezését, és tiszteletre méltó, hogy Magyarországon is elindult ez a folyamat, hiszen létrejött nem sokkal később a Magyar Vöröskereszt is, és azóta pedig a rendszerváltás óta, meg nyilvánvalóan egyházi vonalon is nagyon sok segélyszervezetet, szeretetszolgálatot hoztak létre Magyarországon. Az Ökumenikus Segélyszervezet - 1991-ben -, a Katolikus Karitás, a Baptista Szeretetszolgálat, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat,

hogy csak néhányat említsek, mind-mind kiváló munkát végeznek a rászoruló emberek irányába.

Az ápolónői hivatás, úgy fogalmazták meg annak idején: „Egy legyen bennünk az akarat, felkeresni a szenvedést, s enyhíteni azt.” Segíteni tehát a bajban, a veszélyhelyzetben, mint ahogy ez mindig a történelem folyamán, az emberiség ismert történetében mindig megmutatja azt, hogy ki milyen ember valójában. Aki képes arra, hogy hivatásszerűen is gyakorolja azt, hogy a bajbajutottakon, a sebesülteken, a betegeken segít, az tiszteletre méltó hivatást űz és gyakorol. Ezért tisztelettel adózunk a nemzetközi ápolók napja alkalmából előttük. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkező Ágh Péter képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „30 éve szabadon, Vas megyében is” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Hazánk történelme a XX. században olyan megpróbáltatásokat hozott, amelyek több nemzedéket tettek próbára. Amint történt az országgal, úgy esett a kisebb régiókkal. A helyi történelmi szűkebb pátriám, Vas megye esetében is nyomon követhetőek mindazok a kihívások, tragédiák, sorsfordító események, amelyek történelmünket meghatározták. Ennek mementói a legkisebb vasi településeken is az első világháború emlékhelyei. Erre figyelmeztet bennünket a nyugati határ, amely Trianon révén vágta szét megyénket. Így volt ez a második világháború és a holokauszt szörnyűségei alatt, és így a kommunista diktatúra ellen lázadó '56-os forradalom és szabadságharc idején.

Tisztelt Ház! A közelmúltban elfogadott nyilatkozatunk szerint az Országgyűlés tisztelettel emlékezik meg az ország állami önrendelkezése 1944. március 19-én történt elvesztését követő első szabad népképviselői parlament 1990. május 2-ai megalakulásáról, amely Alaptörvényünk szerint hazánk új demokráciájának és alkotmányos rendjének a kezdete. Nyilatkozatunk fejet hajt mindazon magyarok előtt, akik a nemzet szabadságáért küzdelemmel és fennmaradásáért munkával, családjaikról való gondoskodással tettek. Engedjék meg, hogy a 30. évfordulóhoz kapcsolódva jómagam is tisztelettel adózzak mindazok előtt, akik ugyanígy végezték a kötelességüket Vas megyében.

(15.00)

1944 és 1990 között Vas megyében számos példája akadt a helyállásnak és a példamutató hazaszeretnek. Az ő áldozatuk is hozzájárult ahhoz a küzdelemhez, amellyel a nemzet a szabadságát akarta visszaszerezni.

Tisztelt Országgyűlés! A nyilatkozat is rámutat arra, hogy a kommunisták négy évtized alatt mit

okoztak ennek az országnak. A vasiak már a kezdetekkor kimutatták, hogy mit gondolnak róluk. Ha a vasi számokat nézzük, azt láthatjuk, hogy azon megyék között van, ahol a kommunisták a '45-ös és '47-es választásokon is a legkisebb támogatást érték el. '56-ban is, ahogy a megyeszékhely és a városok, számos kisebb település is megmozdult azért, hogy visszaszeresse függetlenségünket. A megtorlás sok résztvevőt ért utol. A nyolcvanas években helyben is egyre erőteljesebben szerveződött az ellenzék. '88-ban és '89-ben Szombathelyen is sorra alakultak az ellenzéki pártok helyi szervezetei. A megyeszékhelyen működött ellenzéki kerekasztal, az ellenzéknek volt lapja Magyar Nyugat néven. Tüntettek a munkásörtség ellen, és közös megemlékezést szerveztek március 15-én. A nemzeti összetartozás jegyében a '89-es romániai események idején sokan kezdtek gyűjtésbe, indítottak segélyszállítmányokat szerte a megyéből Erdélybe. '90-ben az országgyűlési választások alkalmával rengetegen érezték fontosnak, hogy kifejezzék reményeiket a voksaikkal.

A politikai események felidézése mellett viszont nem szabad elfeledni mindazokat a magyarokat, akik nap mint nap dolgoztak Kőszegtől Jánosházáig, Celldömöktől Szentgotthárdig, hogy gondoskodjanak a családjukról és tegyenek a holnapért. Ők a mindennapok hősei, akik tehetségükkel és szorgalmukkal, gyermekeik felnevelésével járultak hozzá az ország fennmaradásához. Köszönet ezért mindenkinek, aki a saját helytállásával, részvételével Vas megyében is sokat tett azért, hogy Magyarország eljusson addig, hogy megalakulhasson az első szabadon választott Országgyűlés. A kihívások sora azonban nem ért véget, hiszen a posztkommunista korszak az ország újbóli lecsúszásával és külső függésével fenyegetett. E veszélyt együtt tudtuk elhárítani, 2012-ben pedig elfogadhatuk Alaptörvényünket. Mi, mai magyarok, köztük a Vas megyeiek azóta is azon dolgozunk, hogy építsük - Széchenyi szavaival élve - „a saját tengelye körül forgó”, önálló Magyarországot.

A harmincadik évfordulót beárnyékoló vírus elleni közös fellépés megmutatta az emberek között az összefogás erejét. Vigyázzunk erre az összetartozásra a jövő érdekében is! Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkező Hajdu László képviselő úr, DK, „Ugyan ki is vitte csődbe az önkormányzatokat?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A kormány megszólalásokban tíz év után is folyamatosan, mindig hallgatjuk azt, hogy „az elmúlt nyolc év” és „az elmúlt nyolc évben kivérezte-tett önkormányzatok”, illetve azt is, hogy 1300 milliárd forintot konszolidáltak, leírtak az előző kormány által eladósított, tönkretett önkormányzatoktól. Azt kell mondanom, hogy ezt több százszor hallottuk már ebben a ciklusban, ez a kommunikáció része, ki van

fényezve, és folyamatosan mindenkinek ez egy panel, el lehet mondani.

Szeretnék pár szót arról szólni ebben az öt percben, amely rendelkezésre áll, erről a konszolidációról, tekintve, hogy öt ciklusban megválasztott polgármester vagyok, és részese voltam ennek az időszaknak, és persze ennek a konszolidációnak a tapasztalatait ismerhetem, így tudom azt, hogy ez nem egészen így volt, mint ahogy hozzá szokták verni általában, en bloc az ezen az oldalon ülő ellenzékhez még tízévnyi kormányzás után is, hogy tönkretette az előző nyolc év az önkormányzatokat.

Nézzük a tényeket! A KSH 3173 önkormányzatot tart számon, és valóban 1360 milliárd forint az, amellyel konszolidálták az önkormányzatokat. Nem esik szó azonban arról, hogy mit is konszolidáltak. Adósságot és milyen típusú adósságot, működési adósságról van szó, fejlesztési hitelről van szó, vagy esetleg devizakibocsátású kötvényről? Erről soha nem esik szó, hogy hogy is jött össze ez az 1300 milliárd a konszolidálásra. Erről szeretnék beszélni. A '13-as költségvetés volt az, amelyben elfogadták ennek a konszolidációnak a menetét, és több év alatt lett ez végrehajtva.

Azt gondolom, hogy aki fejlesztésre vett fel hitelt, az én önkormányzatomnak is volt ilyen hitele a választókerületemben, ez a Budapest XV. kerület, a mi hitelünk az olyan típusú hitel volt, amely banki ellenőrzéssel, fedezettel és részletek rendszeres fizetésével járt, és tulajdonképpen azért vettük fel, mert az európai uniós forrásokhoz önerőre volt szükség, és ennek az önerőnek a finanszírozására szolgált. Tehát nem működésre, elpazarlásra, felélésre, hanem fejlesztésre, illetve energiahatékonyságra, panelprogramra, hiszen akkor ilyen panelprogramok voltak. Ezt számos önkormányzat megtehetette, és így is volt, de nincs vizsgálva. Amikor csak úgy hozzám csapják, hogy eladósították, akkor senki nem mondja, hogy lehet, hogy ennek 20 százaléka ha működési típusú, tehát úgynevezett eladósodás, mondjuk, finanszírozási okból történt eladósodás, hanem egyszerűen az önkormányzatok nem is tudtak pluszforráshoz másként hozzájutni, mert a bankok megvizsgálták a vagyoni helyzetét, fizetőképességét, és azt, hogy a likviditása lehetővé teszi-e. Tehát nem úgy történtek azok a pénzfelvételek, hogy csak úgy dobálhatnánk.

Tekintve, hogy az 1300 milliárdot sokszor meghallgattuk, beszéljünk arról is - mert erről sem esik szó -, hogy azért itt döntő módon a nagy adósok, Budapest kivételével, fideszes többségű önkormányzatok. Az összes tartozásnak, ennek az 1300 milliárdnak - mondhatom, a kis falvakat kivéve - a 89 százalékát egyébként 190 önkormányzat produkálta. Száználvankilenc, tehát nem az egész önkormányzati rendszer összeomlásáról van szó, és az összes többieknek egy-két millió tartozása volt.

Vannak rekordok ebben a leírásban, van, akinek 200 ezer forint tartozása volt, azt is konszolidálták mint adósságot. Tehát neveléses helyzetek álltak elő. Ugyanakkor ezt súlyosan megfizetik az önkormányzatok, hiszen ez adott alapot arra, hogy államosítsák a

köznevelést, a közoktatást, mert nem képesek ezt az önkormányzatok ellátni, a kórházakat államosítsák, bár abban volt egyébként valami, hogy a kórházak jelentős finanszírozási problémában voltak az előző kormányznál is, de maradtak is, mert ugyanúgy megmaradt az adósságuk és a hitelük. Azt gondolom, nem esik szó arról sem, hogy e hitel mögött az is meghúzódik, hogy egy kampány volt a korábbi kormánynak a konszolidációs programja ellen, szinte kampányként vették fel a hiteleket némely önkormányzatok. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga Zoltán képviselő úr, DK-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr, ötperces időkeretben. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagy tragédiája a mi kis országunknak, hogy az illiberális rendszer kedves vezetője él-hal a drága hobbijaiért. Az különösen tragédia, hogy szereti azokat az embereket is, akik szintén szeretik a drága hobbit. Így aztán a miniszterelnök-helyettes Semjén Zsoltnak és a debreceni illetőségű Kovács Zoltán államtitkár kormányzóvivőnek a hobbijára vagyoniakat költ a kormány. Csak a tavalyi évben 3 milliárd forintot költöttünk el a 2021-es vadászati világtalálkozó előkészítésére. De úgy látszik, ez nem volt elég, ezért talán ezt kevesebbe is, itt most, a Covid-járvány közepette, az idei költségvetésből is egy újabb 1,6 milliárd forintos tétel átcsoportosításáról döntött a kormány.

(15.10)

De nem ez az egyetlen olyan kormányzati húzás, amitől kinyílik a magyar emberek zsebében a bicska, hiszen most derült ki, hogy Mészáros Lőrinc a járvány árnyékában csak az elmúlt napokban ismét több száz millió forintos közbeszerzést szerzett, húzott be. No nem azért, mintha annyira tehetséges lenne vagy közgazdasági zseni lenne ez az ember, aki alig tíz éve még a felcsúti embereknek gyűjtőlángot állított be, hanem azért, mert ő most a kormányfő esedékes két lábán járó malacperselye.

De a végtelenségig lehetne folytatni azoknak a felháborító történéseknek a sorát, melyekben a jelenlegi politikai, kormányzati, fideszes elit még most, a száz éve nem látott szociális-gazdasági világválság közepette is úgy szórja a közpénzt, mintha nem lenne holnap. S teszik mindezt akkor, amikor emberek, magyar dolgozók százai kerülnek az utcára, a magyar gazdaság látható módon éppen padlót fog, fiatalok és családok tömegei veszítik el az eddig biztosnak hitt egzisztenciájukat, és sajnos nagyon sokan vannak már olyanok is, akik képtelenek tovább fizetni akár a bérelt lakásuk költségeit is.

Tudomásul kell venni, hogy nem lehet számtalanul költeni a közpénzt haszontalan dolgokra anélkül, hogy valaki ennek a végén meg ne fizesse az árát. Ezért sok száz megszorító intézkedés mellett az

önkormányzatok lettek azok, amelyek vállára újabb és újabb terheket rakott az elmúlt hónapokban a kormány, s nem foglalkozott a törvényszerűen bekövetkező katasztrofális következményekkel.

Itt van például Debrecen. Alig néhány napja Debrecen fideszes polgármestere állt a kamerák elé, vélhetően - én legalábbis úgy gondolom - a Habony-féle propagandagyár megrendelésére, talán azt bizonyítandó, hogy igenis vannak olyan önkormányzatok, amelyek ezt a válságot jól tudják kezelni. Azonban az jött le ebből a sajtótájékoztatóból, hogy a stáb minden igyekezete és a polgármester Orbánhoz való hűsége is kevés volt ahhoz, hogy a győzelmi jelentésnek induló sajtótájékoztató a végére ne csapján át akaratlanul is valamiféle kormánnyal szembeni burkolt, de mégis tisztán dekódolható vádbeszédre.

Mert mit is mondott Debrecen város polgármestere? „Most úgy véljük és úgy ítéljük meg, hogy a város költségvetésén körülbelül 3 milliárdos kiigazítást kell végrehajtani. Ez elsősorban az elmaradó és átengedett adóbevételekből és egyéb bevételkiesésekből adódik.” Azaz a város költségvetésén annak elfogadása után alig három hónappal a több mint 3,6 milliárd forintos lyukat valójában még a polgármester is inkább a kormányzati elvonásoknak tudja be, mint a válság vagy a járvány következményeinek.

S mindamelllett, hogy Debrecen az ország második legnagyobb városa, most mégis azt érezhetjük, hogy a város egyre nehezebb helyzetbe kerül. A BMW május 6-án jelenti be, hogy felfüggeszti debreceni gyárának az építését, és hozzá kell tegyem, féltő, hogy

ők csak az első dominó ebben a sorban. A város így nemcsak a várt adóbevételekről és több ezer új munkahely létesítéséről mondhat le, mert például a botrányok övezte, valójában - tudomásom szerint legalábbis - a kormányfő által elűtetett nemzetközi iskola léte is veszélybe kerülhet, azé a közpénzen épített, működését tekintve a város költségvetéséből legalább 800 millió forintból finanszírozott iskoláé, melynek építését még most is a BMW gyár betelepülésével indokolják.

És tudjuk nagyon jól, hogy a válságnak még nincs vége, sajnos a java még előttünk áll. Debrecen város polgármestere egyértelműen a Fidesz fegyelmzett politikusa, ő nem panaszodik se a kamerák előtt, se a kamerák mögött - mert nem panaszodhat. Én viszont ezt megtehetem. És azt kell mondjam, elég volt abból, hogy az önkormányzatokat azért sarcolja meg, csontozza ki Orbán kormánya, hogy a tőlük elvont forrásokat elszórják a kormányfő haverjainak ostoba hobbijaira és az oligarchák hizlalására. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2020. május 18-án kerül sor.

Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom**.

(Az ülés 15 óra 14 perckor ért véget.)

Dr. Lukács László György s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)